

Den Europæiske Unions Tidende

C 257

51. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

9. oktober 2008

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
III	<i>Forberedende retsakter</i>	
	REGIONSUDVALGET	
	75. plenarforsamling 18.-19. juni 2008	
2008/C 257/01	Regionsudvalgets udtalelse om »Aktiv inddragelse«	1
2008/C 257/02	Regionsudvalgets udtalelse om »Europæisk år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse (2010)«	6
2008/C 257/03	Regionsudvalgets udtalelse »Europæisk gruppe for territorielt samarbejde: Nyt skub i det territoriale samarbejde i Europa«	15
2008/C 257/04	Regionsudvalgets udtalelse »En global tilgang til migration: Udvikling af en EU-politik for indvandring af arbejdskraft og dens indpasning i forbindelserne med tredjelands«	20
2008/C 257/05	Regionsudvalgets udtalelse: Det Europæiske initiativ for demokrati og menneskerettigheder (EIDHR) Strategidokument 2007-2010	26
2008/C 257/06	Regionsudvalgets udtalelse »Flersprogethed«	30
2008/C 257/07	Regionsudvalgets initiativudtalelse »For en grøn bog: Hen imod en bjergpolitik for EU: En europæisk vision for bjergområder«	36
2008/C 257/08	Regionsudvalgets udtalelse »Partnerskab om formidling af EU«	41
2008/C 257/09	Regionsudvalgets udtalelse om »Det Europæiske år for kreativitet og innovation (2009)«	46
2008/C 257/10	Regionsudvalgets udtalelse »Reformpakke vedrørende telekommunikation«	51

Pris:
18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 257/11	Regionsudvalgets udtalelse om »Handlingsplan for voksenuddannelse — Det er altid et godt tidspunkt at lære«	70
2008/C 257/12	Regionsudvalgets udtalelse om »Klynger og klyngepolitik«	76

Meddelelse til læserne (se omslagets tredje side)

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

75. PLENARFORSAMLING 18.-19. JUNI 2008

Regionsudvalgets udtalelse om »Aktiv inddragelse«

(2008/C 257/01)

REGIONSUDVALGET mener, at:

- En optimal politik for aktiv inddragelse kræver en fjerde tværgående søjle: 4) social deltagelse.
- Aktiv integration er det vigtigste element i aktiv inddragelse. Aktiv inddragelse bygger på »Arbejde først-princippet«: hver borger uden arbejde bør integreres på arbejdsmarkedet eller i uddannelsessystemet.
- Et sammenhængende policy-mix bør derfor hovedsageligt udvikles og gennemføres på lokalt og regionalt niveau. Det er hovedsageligt erhvervslivet og arbejdsmarkedets parter som centrale aktører på dette område i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder, der har ansvaret for jobskabelsen.
- Hvad der menes med tilstrækkelig indkomst er forskelligt i de enkelte lande, regioner eller lokalsamfund. Indkomststøtte bør betragtes som passende, hvis den strukturelle fattigdom hermed kan bekæmpes. Dette niveau kan defineres som »tilstrækkeligt«. Med hensyn til det finansielle niveau kan der ikke formuleres nogen generel regel for EU som helhed. De nationale, regionale og lokale myndigheder er sammen ansvarlige for at føre en politik, der sikrer tilstrækkelig indkomststøtte. Disse retningslinjer bør diskuteres på EU-niveau ved hjælp af den åbne koordinationsmetode.
- For socialt og økonomisk udsatte regioner og byer i Europa kræver det økonomisk støtte fra EU at gennemføre bedste praksis hvad angår policy-mixet for aktiv inddragelse, der retter sig mod de borgere, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet. Der er derfor behov for, at Den Europæiske Socialfonds budget bliver direkte tilgængeligt for de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med fremme af aktiv inddragelse.
- Jobtilskud, støttet beskæftigelse eller skånejob, erhvervsdrivende foreninger og kooperativer er instrumenter, der kan spille en stor rolle i policy-mixet på lokalt og regionalt niveau. Disse virksomheder bør ikke evalueres ud fra de almindelige konkurrenceregler på det europæiske marked (f.eks. er der behov for mindre stramme regler vedrørende offentlige indkøb og statsstøtte).

Ordfører: Henk Kool (NL/PSE), byrådsmedlem i Haag, Nederlandene

Basisdokument

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — »Modernisering af social beskyttelse for at opnå større social retfærdighed og økonomisk samhørighed: fremme af en aktiv integration af de mennesker, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet«

KOM(2007) 620 endelig

POLITISKE ANBEFALINGER

Generelle bemærkninger

1. I 2006 var der i de 27 EU-lande 80 mio. mennesker (16 % af befolkningen), der levede med en fattigdomsrisiko. Aktiv inddragelse og kampen mod fattigdom afhænger i høj grad af integrationen af de mennesker, der er længst fra arbejdsmarkedet. De forsat mange mennesker, der lever med en fattigdomsrisiko, og som er udstødt fra arbejdsmarkedet, udgør en uundgåelig udfordring for EU-traktatens mål om social samhørighed.

2. Kommissionen har udformet tre søjler til fremme af en aktiv inddragelse af de mennesker, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet: 1) passende og tilstrækkelig indkomststøtte, 2) aktiv integration, 3) sociale tjenesteydelser af høj kvalitet.

3. En optimal politik for aktiv inddragelse kræver en fjerde tværgående søjle: social deltagelse.

4. Aktiv inddragelse kræver en integreret og sammenhængende anvendelse af de fire søjler.

5. Aktiv integration (det andet princip) er det vigtigste element i aktiv inddragelse. Aktiv inddragelse bygger på »Arbejde først-princippet«: hver borger uden arbejde bør integreres på arbejdsmarkedet eller i uddannelsessystemet. Den første (passende og tilstrækkelig indkomststøtte) og tredje søjle (sociale tjenesteydelser af høj kvalitet) består af støtteforanstaltninger. Den fjerde søjle (social deltagelse) er sidste udvej i politikken for aktiv inddragelse. Personer, som ikke er i stand til at arbejde, bør støttes finansielt og gennem andre tiltag, så de kan deltage i samfundet. Vi er enige med Kommissionen i, at disse søjler tilsammen udgør en integreret helhedsstrategi. Alle myndigheder bør derfor tilstræbe at skabe den rette balance mellem social velfærd, sociale tjenesteydelser, Fællesskabets tjenesteydelser og såvel økonomiske som ikke-økonomiske incitamenter til at arbejde.

6. Medlemsstaterne og deres lokale og regionale myndigheder har det primære ansvar for en strategi og politik for aktiv inddragelse, men med henblik på at fremme udvikling og udveksling af disse politikker, fremsættes der fælles principper, der stemmer overens med EU's mål om social samhørighed.

7. De vigtigste aktører med hensyn til udvikling og iværksættelse af politikkerne er de lokale og regionale myndigheder. EU har en støttefunktion. Denne definition af en helhedspolitik for aktiv inddragelse er proportionel og baseret på nærhedsprincippet.

8. De fire søjler (indkomststøtte, aktiv integration, adgang til sociale tjenesteydelser af høj kvalitet og social deltagelse) er nært forbundne og bør styrke hinanden. For hver berørt region, målgruppe og enkeltperson er der behov for et optimalt policy-mix mellem disse fire søjler. Politikker for aktiv inddragelse er skræddersyede politikker, der tager højde for forskellene mellem målgrupper og enkeltpersoner. Afhængigt af den økonomiske model i den enkelte medlemsstat kan den relative betydning af disse fire søjler og de politiske instrumenter, der vælges i hver søjle, variere fra medlemsstat til medlemsstat og mellem de lokale og regionale myndigheder.

9. Resultaterne af politikkerne til integration af de mennesker, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet, mærkes tydeligst hos de lokale og regionale myndigheder. De må også leve med konsekvenserne af svagheder inden for disse politikkområder på lokalt, regionalt, nationalt eller europæisk niveau. Et sammenhængende policy-mix bør derfor hovedsageligt udvikles og gennemføres på lokalt og regionalt niveau. De lokale og regionale myndigheder kender de lokale forhold, arbejdsmarkedets karakteristika og de mange aktører, der kan spille en vigtig rolle i gennemførelsen af vidtrækkende tiltag til aktiv integration.

10. Lokale og regionale myndigheder bør derfor skabe effektive partnerskaber med andre offentlige myndigheder, private virksomheder, arbejdsmarkedets parter, NGO'er og repræsentanter for de berørte borgere med henblik på at gennemføre en sammenhængende kombination af forskellige politikker.

11. Lokale og regionale myndigheder har behov for stor handlefrihed med hensyn til udvikling og gennemførelse af sådanne politikker, som bør udformes og gennemføres i samarbejde med andre offentlige og private organer. Europæiske og nationale politikker (vedrørende skat, indvandring, uddannelse, arbejdsret mm.) bør skræddersyes til den lokale og regionale politiks behov på udviklings- og gennemførelsesområdet.

12. Hindringer og flaskehalse i europæisk, national og regional lovgivning og praksis bør fjernes.

Aktiv integration

13. Det vigtigste instrument i aktiv inddragelse er forbedringen af aktiv integration. Med henblik på at nå alle individer er der behov for en helhedsstrategi for den aktive integration. For hver region, målgruppe og enkeltperson er der derudover behov for et integreret policy-mix. Regionale og lokale myndigheder er hovedaktørerne i udviklingen og gennemførelsen af dette koordinerede policy-mix i samarbejde med deres partnere (f.eks. nationale myndigheder, arbejdsgivere, andre offentlige myndigheder, NGO'er). Hovedformålet med et omfattende og integreret policy-mix er at eliminere flaskehalse for så mange mennesker som muligt med det formål at integrere dem på arbejdsmarkedet. Dette kan gøres ved hjælp af coaching, vejledning og efteruddannelse med henblik på lønnet beskæftigelse samt etablering af beskæftigelse for beskyttede grupper, dvs. beskæftigelse for dem, der endnu ikke er i stand til at varetage et fast arbejde.

14. En optimal politik og en helhedsstrategi for aktiv inddragelse indeholder følgende elementer:

- unge bør stimuleres til og gives muligheder for at opnå et grundlæggende kvalifikationsniveau for at fremme deres chancer på arbejdsmarkedet;
- mennesker uden beskæftigelse bør reintegreres på arbejdsmarkedet (»Arbejde først«-princippet); samtidig bør disse mennesker tilbydes uddannelse, erhvervsuddannelse, rådgivning, adgang til børnepasning mm.;
- jobtilskud, skånejob, støttet beskæftigelse o.lign. bør anvendes i forbindelse med de mennesker, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet;
- instrumenter til social deltagelse (f.eks. frivilligt arbejde eller sportsaktiviteter) er muligheder for de mennesker, der på grund af psykiske eller fysiske handicap ikke kan påtage sig almindelig beskæftigelse eller et skånejob. Samtidig bør den økonomiske situation for personer, som har behov for at blive integreret på arbejdsmarkedet, forbedres gennem indkomststøtte og adgang til sociale ydelser af høj kvalitet;
- det vigtigste er, at hver enkelt person bør have mulighed for at deltage i samfundet.

15. Brugen af intensive individuelle handlingsplaner hjælper til med at forbedre den aktive integration.

16. Målgrupper er et vigtigt element i et omfattende, integreret policy-mix. På regionalt og lokalt niveau bør de offentlige myndigheder udvikle og gennemføre de politikker, der er mest effektive med hensyn til aktivt at inkludere alle enkeltpersoner uanset deres baggrund, og som tager fat på de specifikke barrierer, de er udsat for.

17. Det er hovedsageligt erhvervslivet og arbejdsmarkedets parter som centrale aktører på dette område i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder, der har ansvaret for jobskabningen. På nationalt og regionalt niveau har regeringerne et ansvar for at skabe optimale økonomiske rammebetingelser, f.eks. et godt uddannelsessystem, effektiv arbejdsformidling, skatteforanstaltninger og flexicurity (social sikkerhed og et fleksibelt arbejdsmarked). Lokale og regionale myndigheder, sociale tjenestegrene og ngo'er har ansvaret for det sidste led i kæden, særligt for de mennesker, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet. Naturligvis har den enkelte borger også et personligt ansvar.

18. Offentlige, non-profit og private arbejdsgivere bør i høj grad stimuleres til at videreudvikle eksisterende arbejdspladser og skabe nye arbejdspladser af høj kvalitet (karakteriseret ved et tilstrækkeligt indkomstniveau, gode arbejdsforhold og efteruddannelse/uddannelse). Der er et særligt behov for manuelle job. De nationale, lokale og regionale myndigheder kan fremme jobskabningen hos private arbejdsgivere ved at optimere iværksætterklimaet.

19. Lokale og regionale myndigheder er selv vigtige arbejdsgivere. Som arbejdsgivere bør de også anvende de principper, der er fastlagt i dette dokument.

20. For personer, der befinder sig meget langt fra det ordinære arbejdsmarked pga. et fysisk eller psykisk handicap kan der ligeledes være behov for at etablere og finansiere beskæftigelse med jobtilskud, beskæftigelse af beskyttede grupper mm. Lokale og regionale myndigheder kan her spille en vigtig rolle ved at støtte non-profit virksomheder.

21. Sameksistensen af flere former for beskæftigelse (midlertidig, fleks, deltid og fuldtid samt muligheden for telearbejde) kan hjælpe de mennesker, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet med at vende tilbage til dette.

22. Alle former for formel og uformel uddannelse og erhvervsuddannelse, uddannelsesordninger på deltid, akkreditering af tidligere læring og fokus på livslang læring, herunder videreuddannelse, bør indgå i den koordinerede indsats for at forbedre kvalifikationerne hos dem, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet.

23. Der er behov for, at de nationale, regionale og lokale myndigheder gør en større indsats for at forbedre uddannelsernes kvalitet, så denne lever op til arbejdsmarkedets behov. De lokale myndigheder bør føre en mere aktiv beskæftigelsespolitik, og der bør tages størst mulig hensyn til det lokale markeds behov. I medlemsstater, hvor ansvaret for arbejdsmarkedspolitikken er placeret på lokalt niveau, bør de nationale myndigheder, hjulpet af EU, opmuntre de lokale myndigheder til at overvåge det lokale arbejdsmarked.

24. Det samlede integrerede policy-mix for aktiv integration bør inkludere incitamentter til fremme af iværksættermulighederne for de mennesker, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet.

Indkomststøtte

25. De mennesker, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet har behov for en tilstrækkelig stor indkomststøtte og anden form for hjælp for at kunne leve et værdigt liv og fastholde en vis arbejdsevne, hvis de skal være i stand til at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Det er vigtigt at understrege, at dette er et grundlæggende princip i EU.

26. Hvad der menes med tilstrækkelig indkomst er forskelligt i de enkelte lande, regioner eller lokalsamfund. Hvad der er tilstrækkeligt afhænger af niveauet for indkomststøtten, prisniveauet, den enkelte husholdnings karakteristika, beskatning, udstødsens varighed, kulturelle, sociale og historiske faktorer mm. Indkomststøtte bør betragtes som passende, hvis den strukturelle fattigdom hermed kan bekæmpes. Dette niveau kan defineres som »tilstrækkeligt«. Med hensyn til det *finansielle* niveau kan der ikke formuleres nogen generel regel for EU som helhed. De nationale, regionale og lokale myndigheder er sammen ansvarlige for at føre en politik, der sikrer tilstrækkelig indkomststøtte. Disse retningslinjer bør diskuteres på EU-niveau ved hjælp af den åbne koordinationsmetode.

27. På EU-niveau kan der formuleres et fælles princip gående på, at forskellen mellem mindstelønnen på arbejdsmarkedet og niveauet for indkomststøtte bør være stor nok til at fastholde motivationen til at arbejde. Den forskel udgør et vigtigt finansielt incitament i det samlede policy-mix. »Det skal kunne betale sig at arbejde« er et vigtigt princip for Kommissionen, mange medlemsstater og de lokale og regionale myndigheder. Nationale, lokale og regionale myndigheder bør derfor tage højde for fattigdomsfælden i deres udvikling og gennemførelse af indkomststøtteforanstaltninger.

28. Indkomststøtte bør kun gives til mennesker, der ikke er i stand til at opnå en indtægt på arbejdsmarkedet, eller hvis indtæjning ligger under eksistensminimummet (f.eks. fordi deres produktivitet er lav, eller de er tvunget til at påtage sig lavtlønnede job). Der skal ikke lægges hindringer i vejen for arbejdsmarkedets funktion og med hensyn til anmodninger om indkomststøtte bør de nationale, lokale og regionale myndigheder iværksætte en stram overvågning og en seriøs sagsbehandling samt optræde i en adgangskontrollerende rolle. Samtidig bør der føres en aktiv politik for at nå ud til alle, der har behov for social sikring, indkomststøtte og social deltagelse.

29. Indkomststøtte kan antage mange former og skræddersyes ideelt set på lokalt og individuelt niveau. Eksempler kan være: indkomststøtte på eksistensminimumsniveau for arbejdsløse og ikke-studerende medlemmer af arbejdsstyrken, materiel støtte til forbedring af ernæring, beklædning, uddannelse, bolig-

forhold og sundhedspleje, indkomststøtte til supplerung af arbejdsindtægten (hvis denne er baseret på et lavt produktivitetsniveau), indkomststøtte i forbindelse med mobilitetsomkostninger, indkomststøtte i forbindelse med opgradering af kvalifikationer og kompetencer, iværksætterstøtte mm.

Social deltagelse

30. Blandt de mennesker, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet, er der nogle der lider af flere psykiske og fysiske handicap. Integration på arbejdsmarkedet eller blot et skånejob er ikke en realistisk mulighed for dem. Et element af helhedsstrategien er, at de lokale og regionale myndigheder også tager hånd om disse borgere. Der bør gøres brug af flere instrumenter for at fremme deres sociale deltagelse.

31. Lokale og regionale og lokale myndigheder bør bruge mange forskellige finansielle og materielle instrumenter til at fremme den sociale deltagelse for dem, der ikke arbejder. Disse instrumenter stimulerer de sociale, kulturelle, sportslige, velfærdsmæssige og frivillige aktiviteter hos dem, der ellers risikerer at havne i social isolation.

Adgang til sociale ydelser af høj kvalitet

32. Med henblik på at gøre indkomststøtte, aktiv integration og social deltagelse så effektiv som mulig er der behov for individuelle handlingsplaner. Disse sikrer, at de nødvendige støtteforanstaltninger for den enkelte er planlagt over tid og garanteret gennemførelse. Lokale og regionale myndigheder har brug for ressourcer til at skabe en infrastruktur bestående af kvalitets-tjenesteydelser og udarbejde individuelle handlingsplaner.

33. Behovet for og karakteristika ved de individuelle handlingsplaner resulterer i, at de lokale og regionale myndigheder har brug for mange forskellige instrumenter.

34. Lokale og regionale myndigheder bør fremme brugen af instrumenter og ledelsesformer, der kan forbedre kvaliteten af de sociale tjenesteydelser (internet, one stop front office, lex silencio, bindende og passende sagsbehandlingstider for tildeling af indkomststøtte eller materiel støtte).

Overordnede retningslinjer

35. Med henblik på en vellykket gennemførelse må politikerne for aktiv inddragelse integrere lokale, regionale, nationale og EU-politikker. De må inkludere og kombinere minimumsindkomst, aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger, uddannelse og sociale tjenesteydelser. Der er mange faldgruber, der kan forhindre gennemførelsen af omfattende integrerede politikker på lokalt og regionalt niveau. Nationale, lokale og regionale myndigheder bør sammen fremme gennemførelsen af en helhedsstrategi.

36. For socialt og økonomisk udsatte regioner og byer i Europa kræver det økonomisk støtte fra EU at gennemføre bedste praksis hvad angår policy-mixet for aktiv inddragelse, der retter sig mod de borgere, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet. Der er derfor behov for, at Den Europæiske Socialfonds budget bliver direkte tilgængeligt for de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med fremme af aktiv inddragelse. Der er ligeledes behov for et europæisk budget til finansiering af social deltagelse. Interreg-tilgangen er et godt eksempel på effektiv støtte fra EU.

37. Jobtilskud, støttet beskæftigelse eller skånejob, erhvervsdrivende foreninger og kooperativer er instrumenter, der kan spille en stor rolle i policy-mixet på lokalt og regionalt niveau. Disse virksomheder bør ikke evalueres ud fra de almindelige konkurrenceregler på det europæiske marked (f.eks. er der behov for mindre stramme regler vedrørende offentlige indkøb og statsstøtte).

38. Helhedsstrategien gennemføres hovedsageligt af de lokale og regionale myndigheder for den lokale befolkning. Det bør være juridisk muligt for disse myndigheder at målrette deres politikker for aktiv inddragelse mod den lokale befolkning.

39. De lokale og regionale myndigheder bør spille en ledende rolle i gennemførelsen af politiske foranstaltninger til aktiv inddragelse. I overensstemmelse med EU's subsidiaritetsprincip kan der formuleres et fælles EU-princip, der gør det klart, at lovgivning og praksis på nationalt og EU-plan bør tage udgangspunkt i de behov, der registreres på lokalt og regionalt niveau (marginal skat, strukturen i de sociale ydelser, incitamenter til livslang læring, finansielle incitamenter for arbejdsgivere, arbejdsret, lovgivning mod diskriminering, differentierede niveauer for mindsteløn).

Den åbne koordinationsmetode

40. Den åbne koordinationsmetode skaber en ramme for politisk koordinering uden juridiske begrænsninger. Inden for

denne ramme bliver medlemsstaterne enige om at udpege og fremme deres mest effektive politikker inden for aktiv inddragelse med det formål at lære af hinandens erfaringer. Med henblik på at styrke den åbne koordinationsmetode formuleres følgende erklæringer:

41. Mange politikker, der har til formål at forbedre den aktive inddragelse af og indkomststøtten til dem, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet, er ikke effektive nok. Med hensyn til aktiv inddragelse er der brug for komparative og evaluerende studier af høj kvalitet på regionalt og lokalt niveau, der kan forbedre kvaliteten og effektiviteten af disse politikker. Kommissionen kan fremme sådanne studier af høj kvalitet.

42. »Peer review«-procedurer mellem lokale og regionale myndigheder og et netværk bestående af regionale og lokale observatører (Progress) kan fremskynde læreprocesserne. Kvaliteten af »peer review«-procedurerne og kvaliteten og aktiviteterne i netværket af regionale og lokale observatører bør være klart defineret fra starten.

43. Forskelle i udbud og efterspørgsel af arbejdskraft samt forskellige lønniveauer og indkomststøtteordninger på europæisk plan skaber en beskæftigelsesmobilitet, der kan være til hinder for den aktive inddragelse af de lokale borgere, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet. Den åbne koordinationsmetode kan anvendes til at diskutere denne mobilitets indflydelse på området aktiv inddragelse.

44. Udvikling og videreformidling af bedste praksis kan fremmes ved årligt at udpege de bedste lokale og regionale myndigheder på området aktiv inddragelse og tildele disse en europæisk udmærkelse. En systematisering af eksempler på god praksis kunne ske med forbillede i det arbejde, der gøres i EFS's temagrupper.

Bruxelles, den 18. juni 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Europæisk år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse (2010)«

(2008/C 257/02)

REGIONSUDVALGET

- **minder om**, at hvis mobiliseringen omkring fattigdom og social udstødelse virkelig skal bære frugt, så bør den anskues som en indsats på længere sigt, og understreger derfor behovet for, at de aktioner, der iværksættes i løbet af 2010 og før, er levedygtige;
- **tilskynder til** at indføre strukturerede aktioner med henblik på at markere en afgørende ændring i indsatsen mod fattigdom og alle former for social udstødelse, der hæmmer den enkeltes frihed og er til skade for samfundet; **mener**, at det vil være nyttigt ikke blot at lade medlemsstaterne, men også de lokale og regionale myndigheder eller deres sammenslutninger, deltage i Det Europæiske År som særskilte instanser;
- **understreger** behovet for særlig opmærksomhed på børns situation, eftersom børn, der vokser op i fattigdom og social udstødelse, kommer ind i en »cyklus«, der overføres fra generation til generation og medfører alvorlige konsekvenser på lang sigt, hvilket fratager dem deres ret til at udvikle deres fulde potentiale og truer deres personlige udvikling, deres uddannelse og almindelige velfærd;
- **opfordrer** EU-institutionerne til at tillægge de komplekse og mangeartede former for fattigdom og social udstødelse stor opmærksomhed, at udforme sammenhængende forebyggelsesstrategier og -aktioner, som går ud på gradvis at tilvejebringe social empowerment.

Ordfører: Linetta Serri (IT/PSE), medlem af kommunalrådet i Armungia (CA)

Basisdokument:

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om Det Europæiske År for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse (2010)

KOM(2007) 797

I. POLITISKE ANBEFALINGER

Generelle bemærkninger til Kommissionens meddelelse

REGIONSUDVALGET

1. **ser** med stor interesse på initiativet gående ud på at udnævne 2010 til Det Europæiske År for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse;
2. **deler** den bekymring, der ligger til grund for beslutningen om at udråbe 2010 til Det Europæiske År for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse, eftersom fattigdom og udstødelse af 78 millioner europæiske borgere er forhold, der først og fremmest henhører under de lokale og regionale myndigheder;
3. **minder om**, at hvis mobiliseringen omkring fattigdom og social udstødelse virkelig skal bære frugt, så bør den anskues som en indsats på længere sigt, og understreger derfor behovet for, at de aktioner, der iværksættes i løbet af 2010 og før, er levedygtige;
4. **anfører**, at de lokale og regionale myndigheder har en særlig rolle at spille, når det drejer sig om at anerkende og fremme fattige og socialt udstødtes muligheder for reel adgang til de sociale, økonomiske og kulturelle tjenester; de lokale, regionale og nationale myndigheder har det grundlæggende ansvar for at udarbejde, finansiere og forvalte de politikker, der skal sikre integrationen af udstødte;
5. **er enig i**, at det i forbindelse med gennemførelsen af socialpolitikken er de lokale, regionale og nationale forvaltninger, der har det grundlæggende ansvar for at udarbejde, finansiere og forvalte de politikker, der skal sikre integrationen af de personer, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet. De — private, offentlige eller blandede — serviceudbydere spiller en væsentlig rolle i gennemførelsen af disse politikker på lokalt niveau;
6. **understreger**, at Det Europæiske År for bekæmpelse af fattigdom skal styrke deltagelsen af personer, der er fattige eller socialt udstødte samt de organisationer, der deltager i. Det Europæiske År skal hævde princippet om det rummelige samfund via tilvejebringelsen af et rum i den offentlige sfære, så de udstødte kan nås ved at trække på det afgørende bidrag fra de organisationer, der deltager i;
7. **slår til lyd for at styrke** erfaringsudvekslingen mellem medlemsstater, lokale og regionale myndigheder og de internationale organisationer, der er aktive i kampen mod fattigdom som led i en gensidig læringsproces.

Anbefalinger

REGIONSUDVALGET

8. **tilslutter sig** forslaget om atter at påpege betydningen af det kollektive ansvar, der ikke blot forpligter de politiske beslutningstagere på alle niveauer, men også aktørerne i den offentlige og private sektor;
9. **bemærker**, at tilsagnet om at bekæmpe fattigdom og social udstødelse på alle myndighedsniveauer, herunder navnlig det politiske tilsagn om at forebygge disse fænomener, bør gentages og videreføres;
10. **tilskynder til** at indføre strukturerede aktioner med henblik på at markere en afgørende ændring i indsatsen mod fattigdom og alle former for social udstødelse, der hæmmer den enkeltes frihed og er til skade for samfundet;
11. **appellerer om** mere beslutsomhed i gennemførelsen af supplerende aktioner i forhold til andre fællesskabsforanstaltninger inden for social integration, navnlig Progressprogrammet, strukturfondene og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), samt foranstaltningerne til bekæmpelse af forskelsbehandling og fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder og grundlæggende rettigheder tillige med foranstaltningerne på områderne uddannelse, kultur og interkulturel dialog, unge, børnepasning og ældreomsorg, medborgerskab, indvandring og asyl samt forskning;
12. **ønsker**, at alle former for forskelsbehandling, der kan føre til fattigdom og udstødelse, bekæmpes;
13. **mener**, at det vil være nyttigt ikke blot at lade medlemsstaterne, men også de lokale og regionale myndigheder eller deres sammenslutninger, deltage i Det Europæiske År som særskilte instanser;
14. **opfordrer til** at styrke den åbne koordinationsmetode vedrørende social beskyttelse, social integration og den europæiske beskæftigelsesstrategi med større inddragelse af det regionale og lokale niveau. Metodens effektivitet afhænger i vidt omfang af de lokale og regionale myndigheders engagement i udformningen af den regionale handlingsplan for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse med det formål at fremme en mere global tilgang, der indbefatter de tre vigtigste principper for aktiv integration;

15. **påpeger**, at det med henblik på forbedret adgang til tjenester i størsteparten af medlemsstaterne er de lokale og regionale myndigheder, der er serviceudbydere. Disse myndighedsniveauer er således bedre i stand til at udarbejde og anvende nye regler for forvaltning af servicebuddet for at lette adgangen til dem;

16. **understreger** behovet for særlig opmærksomhed på børns situation, eftersom børn, der vokser op i fattigdom og social udstødelse, kommer ind i en »cyklus«, der overføres fra generation til generation og medfører alvorlige konsekvenser på lang sigt, hvilket fratager dem deres ret til at udvikle deres fulde potentiale og truer deres personlige udvikling, deres uddannelse og almindelige velfærd. Opmærksomheden bør i større grad rettes mod børnerige familier og unge familier, når det handler om potentielle risici for social udstødelse;

17. **minder om**, at de unges fulde deltagelse primært sker via adgangen til uddannelse, og den seneste PISA-OECD-rapport peger på en snæver forbindelse mellem lavt kompetenceniveau og social udstødelse. EU-borgernes engagement og deltagelse er af afgørende betydning for Europas sociale samhørighed og udvikling;

18. **opfordrer** EU-institutionerne til at tillægge de komplekse og mangeartede former for fattigdom og social udstødelse stor opmærksomhed, at udforme sammenhængende forebyggelsesstrategier og -aktioner, som går ud på gradvis at tilvejebringe social empowerment;

19. **anmoder** indstændigt om større hensyntagen til de lokale og regionale myndigheders problemer, herunder navnlig myndigheder, der er beliggende ved EU's grænser, for så vidt angår asylansøgere og illegale indvandreres indrejse.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Artikel 2, litra b

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Accept — Forbedring af offentlighedens accept af politikker og foranstaltninger for social integration ved at understrege alles ansvar i forbindelse med bekæmpelse af fattigdom og marginalisering. Det europæiske år skal fremme bevidsthedsoplysning, deltagelse og engagement og skabe nye muligheder for, at almindelige borgere kan medvirke hertil	Accept — Forbedring af offentlighedens accept af politikker og foranstaltninger for social integration ved at understrege alles ansvar i forbindelse med bekæmpelse af fattigdom og marginalisering. Det europæiske år skal vil fremme bevidsthedsoplysning, deltagelse og engagement og skabe nye muligheder for, at almindelige borgere <u>med fast bopæl i EU</u> kan medvirke hertil

Begrundelse

Det er vigtigt at gøre udtrykkeligt opmærksom på Unionens aktive indsats for at sigtende på at få de europæiske borgere til at ændre holdning til fattigdom og social marginalisering.

Ændringsforslag 2

Artikel 2, litra c

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Samhørighed — Fremme af et samfund præget af større samhørighed ved at gøre borgerne mere bevidste om fordelene for alle ved et samfund, hvor der ikke findes fattigdom, og hvor ingen er nødt til at leve på randen af samfundet. Det europæiske år skal befordre et samfund, der opretholder og udvikler livskvalitet, social trivsel og lige muligheder for alle uanset baggrund, ved at sikre bæredygtig udvikling og solidaritet mellem og inden for generationerne samt politikkoherens med EU's foranstaltninger i hele verden.	Samhørighed — Fremme af et samfund præget af større samhørighed ved at gøre alle borgerne mere bevidste om fordelene for alle ved et lige samfund, der holder rettigheder og muligheder i hævd, et samfund, hvor der ikke findes fattigdom, og hvor ingen er nødt til at leve på randen af samfundet. Det europæiske år skal befordre et samfund, der opretholder og udvikler livskvalitet, social trivsel og lige muligheder for alle uanset baggrund, ved at sikre bæredygtig udvikling og solidaritet mellem og inden for generationerne samt politikkoherens med EU's foranstaltninger i hele verden.

Begrundelse

Det er altafgørende, at Unionens engagement inden for socialpolitik vedrører alle borgerne, og at Unionen anerkender, at alle nyder lige og fulde borgerrettighederne, så alle kan deltage, ved at de sikres de samme muligheder i henhold princippet for gennemførelse af artikel 5a i Lissabontraktaten: »Ved fastlæggelsen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter tager Unionen hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af et højt beskæftigelsesniveau, sikring af passende social beskyttelse, bekæmpelse af social udstødelse samt et højt niveau for uddannelse, erhvervsuddannelse og beskyttelse af menneskers sundhed.«

Ændringsforslag 3

Artikel 2 litra d

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Engagement — Bekræftelse af EU's stærke politiske engagement i bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse og fremme af dette engagement på alle forvaltningsniveauer. Det europæiske år skal med udgangspunkt i landvindingerne og de mulige mangler i forbindelse med den åbne koordinationsmetode vedrørende social beskyttelse og social integration styrke det politiske engagement i forebyggelse og bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse og give en ny impuls til videreførelsen af EU's indsats på dette område.</p>	<p>Engagement — Bekræftelse af EU's og medlemsstaternes stærke politiske engagement i bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse og fremme af <u>dette engagement på alle forvaltningsniveauer</u> en stor indsats fra de offentlige myndigheders side til bekæmpelse af fattigdommen. Det europæiske år skal med udgangspunkt i landvindingerne og de mulige mangler i forbindelse med den åbne koordinationsmetode vedrørende social beskyttelse og social integration styrke det politiske engagement i forebyggelse og bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse og give en ny impuls til videreførelsen af EU's og <u>medlemsstaternes indsats på dette område.</u></p>

Begrundelse

Når artikel 2c koncentrerer sig om ansvarsfordelingen, bør artikel 2d have til formål at henlede opmærksomheden på de offentlige myndigheders rolle og understrege, at kampen mod fattigdom forudsætter et politisk engagement i stedet for tiltag, der fokuserer på den individuelle adfærd.

Ændringsforslag 4

Artikel 6, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne udpeger et »nationalt gennemførelsesorgan«, der tilrettelægger deres deltagelse i det europæiske år og sørger for koordinering på nationalt plan. Det nationale gennemførelsesorgan er ansvarligt for at fastlægge det nationale program og prioriteringerne for det europæiske år samt for at udvælge foranstaltninger, der skal foreslås med henblik på fællesskabsstøtte. Den nationale strategi og prioriteringerne for det europæiske år fastlægges i overensstemmelse med målene i artikel 2.</p>	<p>Medlemsstaterne udpeger et »nationalt gennemførelsesorgan«, der tilrettelægger deres deltagelse i det europæiske år og sørger for koordinering på nationalt plan. Det nationale gennemførelsesorgan er ansvarligt for at fastlægge <u>det nationale program og prioriteringerne for det europæiske år</u> <u>og programmet for det europæiske år på nationalt plan samt for at udvælge foranstaltninger, der skal foreslås med henblik på fællesskabsstøtte. Dette skal ske i tæt samordning med det regionale og lokale niveau. Den nationale strategi og prioriteringerne</u> <u>Den nationale prioritering og strategi for det europæiske år fastlægges i overensstemmelse med målene i artikel 2.</u></p>

Begrundelse

Det er vigtigt, at de nationale programmer lægger ud med en definition af de nationale prioriteringer med udgangspunkt i fattigdommens konkrete omfang i de respektive lande. Fastlæggelsen af strategien skal udelukkende ske med udgangspunkt i et indgående kendskab til problemet, fordi kampen mod fattigdom går på tværs af flere sektorer og kræver en meget målrettet indsats.

Ændringsforslag 5

Artikel 13

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
I forbindelse med det europæiske år kan Kommissionen samarbejde med relevante internationale organisationer, navnlig Europarådet, Den Internationale Arbejdsorganisation og De Forenede Nationer	I forbindelse med det europæiske år kan Kommissionen samarbejde med relevante internationale organisationer, navnlig Europarådet, Den Internationale Arbejdsorganisation og De Forenede Nationer, <u>Verdenssundhedsorganisationen og Verdensbanken.</u>

Begrundelse

Fattigdom medfører alvorlige konsekvenser på langt sigt, forhindrer menneskers udfoldelse af deres fulde potentiale, går ud over helbredet, den personlige udvikling og personens trivsel. Verdenssundhedsorganisationens erfaringer kan bidrage til større kendskab og udveksling af eksempler på bedste praksis. Verdensbankens erfaringer er ligeledes vigtige, da dens indfaldsvinkel i stadig større grad tager udgangspunkt i empowerment.

Ændringsforslag 6

Bilag

I. FORANSTALTNINGER PÅ FÆLLESSKABSPLAN

1. Møder og arrangementer

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Tilrettelæggelse af møder og arrangementer på fællesskabsplan med det formål at gøre offentligheden mere bevidst om emner af relevans for det europæiske år samt om fattigdom og social udstødelse og for at skabe et forum for udveksling af idéer. Disse møder og arrangementer skal planlægges sammen med fattige og civilsamfundsorganisationer, som repræsenterer dem, og samle relevante berørte parter, så de kan give god mulighed for at tage manglende politikkdekning og hverdagsproblemer op.	Tilrettelæggelse af møder og arrangementer på fællesskabsplan med det formål at gøre offentligheden <u>borgerne i Unionen mere bevidste om emner af relevans for det europæiske år for kampen samt om mod fattigdom og social udstødelse og for at skabe et forum for at fremme udveksling af idéer.</u> Disse møder og arrangementer skal planlægges sammen med fattige og civilsamfundsorganisationer, som repræsenterer dem, og samle relevante berørte parter, <u>så de kan give god mulighed for at tage manglende politikkdekning og hverdagsproblemer op.</u> Formålet er at få de sociale aktører til at deltage aktivt gennem udvikling af konkrete aktioner og fremgangsmåder med henblik på påtagelse af social empowerment.

Begrundelse

Kampen mod fattigdom skal henvende sig til Unionens borgere, så deres ansvarsfølelse udvikles og bliver større. Målet for det europæiske år til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse er at skabe betingelser for at kunne begrænse gentagelsen af sociale uligheder. Aktioner og fremgangsmåder skal tage afsæt i social empowerment.

Ændringsforslag 7

Bilag

2. Oplysnings- og pr-kampagner, der omfatter følgende:

3. led

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
En oplysningskampagne på fællesskabsplan med nationale udløbere, baseret på både traditionelle og nye kommunikationskanaler og nye teknologier	En oplysningskampagne på fællesskabsplan med nationale, <u>regionale og lokale</u> udløbere, baseret på både traditionelle og nye kommunikationskanaler og nye teknologier <u>med sigte på at nå ud til flere mennesker og bevidstgøre den offentlige mening.</u>

Begrundelse

Oplysningskampagner vil kunne nå ud til flere borgere, hvis man trækker på de forskellige offentlige instanser, der deltager, og anvender målgruppens eget sprog.

*Ændringsforslag 8***Bilag****2. Oplysnings- og pr-kampagner, der omfatter følgende:**

4. led

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Fremstilling af kommunikations- og medieredskaber, der skal være tilgængelige i hele Fællesskabet, for at skabe interesse i offentligheden.	Fremstilling af kommunikations- og medieredskaber, der skal være tilgængelige i hele Fællesskabet, for at skabe interesse i offentligheden.

Begrundelse

Teksten er indeholdt i 3. led.

*Ændringsforslag 9***Bilag****2. Oplysnings- og pr-kampagner, der omfatter følgende:**

5. led

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Relevante foranstaltninger og initiativer, som har til formål at sætte fokus på resultaterne og øge synligheden af fællesskabsprogrammer, -foranstaltninger og -initiativer, der bidrager til målene med det europæiske år.	Relevante foranstaltninger og initiativer, som har til formål at sætte fokus på resultaterne og øge synligheden af fællesskabsprogrammer, -foranstaltninger og -initiativer styrke programmernes synlighed og udbrede kendskabet til de aktioner, fællesskabsinitiativer og resultater, som bidrager til målene med det europæiske år.

Begrundelse

Fremgår af teksten.

*Ændringsforslag 10***Bilag****2. Oplysnings- og pr-kampagner, der omfatter følgende:**

6. led

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Relevante initiativer fra uddannelsesinstitutioner med henblik på at formidle oplysninger om det europæiske år.	Relevante initiativer fra uddannelsesinstitutioner med henblik på at formidle oplysninger om det europæiske år at bevidstgøre de yngre årgange og udbrede principperne om fattigdomsbekæmpelse;

Begrundelse

Ansvarsdelingen styrkes gennem en indsats, der skal øge alle samfundsgruppers deltagelse, navnlig de yngre årgange for at lette gennemførelsen af Lissabontraktaten, hvis artikel 149 sigter mod at »fremme de unges deltagelse i det demokratiske liv i Europa«.

Ændringsforslag 11

Bilag

3. Andre foranstaltninger

1. led

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Undersøgelser og rapporter, der dækker hele Fællesskabet, med henblik på at evaluere og rapportere om det forberedende arbejde og det europæiske års effektivitet, virkning og overvågning på lang sigt. For at befordre en ny konsensus om politiske løsninger vil der i en af undersøgelseerne indgå en række spørgsmål med henblik på at måle den offentlige mening om politikker til forebyggelse og bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse, herunder sociale beskyttelsessystemer, og om EU's potentielle rolle i bekæmpelsen af fattigdom og udstødelse. Denne undersøgelse vil blive gennemført i 2009, så resultaterne kan forelægges på åbningskonferencen for det europæiske år.	Undersøgelser og rapporter, der dækker hele Fællesskabet, med henblik på at evaluere og rapportere om det forberedende arbejde og det europæiske års effektivitet, virkning og overvågning på lang sigt. For at befordre en ny skabe en bredere basis for konsensus om politiske løsninger vil der i en af undersøgelseerne indgå en række spørgsmål med henblik på at måle den offentlige mening om politikker til forebyggelse og bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse, herunder sociale beskyttelsessystemer, og om EU's potentielle den rolle, som EU skal påtage sig, i bekæmpelsen af fattigdom og udstødelse. Denne undersøgelse vil blive gennemført i 2009, så resultaterne kan forelægges på åbningskonferencen for det europæiske år.

Begrundelse

Det er vigtigt udtrykkeligt og eftertrykkeligt at erindre om Unionens forpligtelse til i praksis at vise vilje til aktivt at arbejde for en holdningsændring til fattigdom og social udstødelse blandt de europæiske borgere.

Ændringsforslag 12

Bilag

3. Andre foranstaltninger

2. led

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Samarbejde med den private sektor, radio- og tv-stationer og andre medier som partnere i forbindelse med udbredelsen af oplysninger om det europæiske år samt i forbindelse med foranstaltninger med henblik på en længerevarende dialog om sociale spørgsmål.	Samarbejde med den private sektor, radio- og tv-stationer og andre medier som partnere i forbindelse med udbredelsen af oplysninger om det europæiske år samt i forbindelse med foranstaltninger med henblik på at udvikle en længerevarende dialog om sociale spørgsmål

Begrundelse

Fremgår af teksten.

Ændringsforslag 13

Bilag

II. SAMFINANSIERING AF FORANSTALTNINGER PÅ NATIONALT PLAN

Punkt 7 f)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Uddannelses tilbud for embedsmænd, arbejdsmarkedets parter, medieerne, repræsentanter for ngo'er og andre aktører med henblik på at øge deres viden om fattigdom og social udstødelse, om europæiske og nationale politikker for social integration og om de forskellige politikværktøjer, der er til rådighed, for at gøre dem bedre til at håndtere fattigdomsrelaterede problemer og tilskynde dem til at spille en aktiv rolle i bekæmpelsen af fattigdom og social udstødelse.	Uddannelses tilbud for af offentligt ansatte på nationalt, regionalt og lokalt niveau embedsmænd, arbejdsmarkedets parter, medieerne, repræsentanter for ngo'er og andre aktører med henblik på at øge deres viden om fattigdom og social udstødelse, om europæiske og nationale politikker for social integration og om de forskellige politikværktøjer, der er til rådighed, for at gøre dem bedre til at håndtere fattigdomsrelaterede problemer og tilskynde dem til at spille en aktiv rolle i bekæmpelsen af fattigdom og social udstødelse

Begrundelse

De lokale, regionale og nationale myndigheder har et grundlæggende ansvar for at udarbejde, finansiere og forvalte politikker, der skal sikre integration af marginaliserede personer. Det er derfor vigtigt, at de offentligt ansatte embedsmændene forberedes på opgaven.

Ændringsforslag 14

Bilag

V. PRIORITEREDE AKTIVITETER I FORBINDELSE MED DET EUROPÆISKE ÅR

Andet afsnit

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
I overensstemmelse med analysen og prioriteringerne i den fælles rapport om social beskyttelse og social integration bør det europæiske år fokusere på følgende emner: <ul style="list-style-type: none"> — børnefattigdom og fattigdom, der går i arv fra generation til generation — et rummeligt arbejdsmarked — afhjælpning af manglende adgang til uddannelse, bl.a. ved uddannelse inden for digital alfabetisme — fattigdom og kønsdimensionen — adgang til basale ydelser, herunder værdige boligforhold — bekæmpelse af forskelsbehandling og fremme af integration af indvandrere og social og arbejdsmarkeds-mæssig inklusion af etniske minoriteter — hensyntagen til handicappedes og andre udsatte gruppers behov. 	I overensstemmelse med analysen og prioriteringerne i den fælles rapport om social beskyttelse og social integration bør det europæiske år fokusere på følgende emner: <ul style="list-style-type: none"> — børnefattigdom og fattigdom, der går i arv fra generation til generation — <u>ældre</u> — <u>aktive integrerede integrationstiltag</u> — et rummeligt arbejdsmarked — afhjælpning af manglende adgang til uddannelse, bl.a. ved uddannelse inden for digital alfabetisme — fattigdom og kønsdimensionen — adgang til basale ydelser, herunder værdige boligforhold — bekæmpelse af forskelsbehandling og fremme af integration af indvandrere og social og arbejdsmarkeds-mæssig inklusion af <u>etniskeog religiøse minoriteter og flygtninge</u> — hensyntagen til handicappedes og andre udsatte gruppers behov.

Begrundelse

Fattigdom rammer især den ældre del af befolkningen, flygtninge og religiøse minoriteter. Med henblik på at sikre lige muligheder for at deltage i det politiske og sociale liv er det derfor vigtigt at fremme integrations-tiltag for disse befolkningsgrupper.

Ændringsforslag 15

Bilag

5. SÆRLIGE FORHOLD OG MÅL

5.3 Mål, forventede resultater med dertil knyttede indikatorer for forslaget set i forbindelse med ABM-rammen

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Det europæiske år forventes at anspre til debat og skabe løsninger, der gør det muligt for fattige og socialt udstødte at deltage i samfundslivet på en meningsfuld måde, at fremme de organisationer, som de deltager i, og at tilvejebringe stærkere rammer for deres inddragelse i aktiviteter, der er udformet med henblik på at gøre en markant indsats for at få udryddet fattigdommen. Det europæiske år vil medvirke til at give den åbne koordinationsmetode større virkning i marken.</p>	<p>Det europæiske år forventes at anspre til debat og skabe løsninger, der gør det muligt for fattige og socialt udstødte <u>at blive integreret og at deltage i samfundslivet på en meningsfuld måde, at fremme de organisationer, som de deltager i, og at tilvejebringe stærkere rammer at skabe gunstige betingelser for effektive empowerment-tiltag, der kan sikre for deres medinddragelse i aktiviteter, der er udformet med henblik på at gøre en markant indsats for at få udryddet fattigdommen.</u> Det europæiske år vil medvirke til at give den åbne koordinationsmetode større virkning i marken.</p>

Begrundelse

Fremgår af teksten.

Bruxelles, den 18. juni 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse »Europæisk gruppe for territoriale samarbejde: Nyt skub i det territoriale samarbejde i Europa«

(2008/C 257/03)

REGIONSUDVALGET

- insisterer på, at forordningen skal gennemføres hurtigt og ensartet i hele EU i overensstemmelse med den europæiske tankegang, der ligger bag det nye instrument;
- understreger, at EGTS ved at skabe fællesskabsretlige rammer for det territoriale samarbejde mellem institutionelle aktører på forskellige niveauer hjemmehørende i to eller flere medlemsstater kan sætte gang i en horisontal integrationsproces i Europa ved anvendelse af nærhedsprincippet;
- understreger, at muligheden for at inddrage forskellige institutionelle niveauer i en enkelt samarbejdsstruktur baner vejen for nye styreformer på flere niveauer, hvilket sætter de regionale og lokale myndigheder i EU i stand til at blive en vigtig drivkraft for udarbejdelsen og gennemførelsen af EU's politikker og således medvirke til, at de europæiske styreformer bliver mere åbne, demokratiske, ansvarlige og gennemsigtige og lettere at deltage i;
- bekræfter at ville spille en afgørende rolle i forbindelse med oplysning og fremme af EGTS via politisk mobilisering, kommunikationstiltag, oprettelse af netværk til udveksling af erfaringer og bedste praksis og undersøgelser;
- opfordrer Kommissionen til at sætte gang i strategiske overvejelser om EGTS i den kommende grøn bog om den territoriale samhørighed i EU.

Ordfører: Mercedes Bresso (IT/PSE), Præsident for regionen Piemonte

Europas udfordringer og behovet for europæisk integration

REGIONSUDVALGET

1. hilser vedtagelsen af forordningen om en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS) velkommen. Den opfylder på effektiv vis det grundlæggende behov for at udbyde den europæiske integrationsproces under hensyntagen til den regionale forskellighed ved at tilpasse de nuværende styringsmodeller til de udfordringer, som EU står over for;

2. bemærker, at EU står over for ændringer, der vil være afgørende for fremtiden. Man behøver blot at tænke på den nye Lissabontraktat underskrevet den 13. december 2007, den seneste udvidelse af Schengenområdet med ni nye lande, Cyperns og Maltas indførelse af euroen ved begyndelsen af 2008 og den igangværende revision af budgettet;

3. bifalder principielt, at territorial samhørighed med den nye Lissabontraktat indføres som en af EU's målsætninger i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union, og bemærker, at der skal være særlig opmærksomhed omkring for grænseregionerne; det er en udtrykkelig anerkendelse af, at man ved udarbejdelsen af EU-politikker skal fremme den harmoniske og afbalancerede udvikling af et polycentrisk Europa, og udvalget opfordrer Kommissionen til at foreslå, hvilke foranstaltninger og aktiviteter på EU-plan, der i fremtiden vil kunne være omfattet af målsætningerne;

4. anerkender, at EU's og dets regioners fremtid er afhængig af en stærkere synergi mellem samhørighedspolitikkerne og strategierne til fremme af konkurrenceevnen såvel som af udviklingen af nogle sektorpolitikker, som gør det muligt for især de dårligst stillede områder at klare globaliseringsudfordringerne baseret på en grænseoverskridende, tværnational og tværregional tilgang; bemærker, at grænseoverskridende, tværnationalt og tværregionalt samarbejde allerede har tilvejebragt og fortsat skaber merværdi: europæisk, politisk, institutionel, økonomisk og sociokulturel merværdi;

5. minder om, at den territoriale samhørighed er helt central for EU's territoriale dagsorden. Dette viser, at der er behov for, at den territoriale dimension fremover får en mere fremtrædende plads i EU's samhørighedspolitik og i de øvrige EU-politikker;

6. mener, at den territoriale samhørighed er afgørende for opfyldelsen af målene om økonomisk vækst og solidaritet og for opnåelsen af en social markedsøkonomi med høj konkurren-

ceevne, der sigter mod fuld beskæftigelse, sociale fremskridt og bæredygtig udvikling;

7. gør gældende, at territorial samhørighed samtidig kan styrke de europæiske regioners konkurrenceevne og bæredygtighed i overensstemmelse med målsætningerne i den fornyede Lissabonstrategi, som i 2008 er opdateret af medlemsstaterne;

8. mener, at territorielt samarbejde og navnlig grænseoverskridende samarbejde er afgørende for den europæiske integration og en politisk prioritering i EU og minder om, at dette samarbejde har særlig stor betydning for regioner, øer og bjergområder i den yderste periferi;

9. opfordrer Kommissionen til at sætte gang i strategiske overvejelser om EGTS i den kommende grønbog om den territoriale samhørighed i EU.

Den politiske og strategiske betydning af EGTS

REGIONSUDVALGET

10. giver sin opbakning til territorielt samarbejde som et vigtigt samhørighedspolitisk værktøj, der kan løse spørgsmål af udpræget territorial karakter i sektorer af afgørende økonomisk, social, kulturel og miljømæssig betydning;

11. understreger, at det territoriale samarbejde på passende måde opfylder behovet for at sikre, at midlerne i programmeringsperioden 2007-2013 geografisk fordeles mere lige;

12. glæder sig over, at det territoriale samarbejde i samhørighedspolitikken er blevet betydeligt styrket i programmeringsperioden 2007-2013 ved

— at inkludere fællesskabsinitiativet INTERREG som en selvstændig politisk målsætning (målsætning 3) under EU's samhørighedspolitik;

— i høj grad at orientere det territoriale samarbejde mod opnåelsen af Lissabon- og Gøteborg-målene;

— at styrke det territoriale samarbejde og koble det tættere sammen med andre af EU's sektorbestemte politikker inden for rammerne af initiativet »Regioner for økonomisk forandring«;

— at styrke samarbejdsstrukturerne, de operationelle mekanismer og kapitaliseringsprocesser, bl.a. gennem netværksprogrammer omfattende de 27 medlemsstater (Urbact, Interact, ESPON);

13. mener, at forordning (EF) nr. 1082/2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS) er et vigtigt juridisk værktøj til styrkelse af samarbejdet mellem de lokale og regionale myndigheder i Europa ved hjælp af ensartede EU-regler, der finder direkte anvendelse i samtlige medlemsstater;

14. mener, at dens forventede potentiale vil styrkes yderligere pga. den direkte tilknytning til EU-lovgivningen, hvilket giver den særlig styrke og muligheder for retslig integration samt giver den større dybde og mere dynamik end de klassiske samarbejdsredskaber;

15. bemærker, at de tidligere juridiske rammer, som i øvrigt ikke ophæves med forordningen, ofte skabte usikkerhed;

16. glæder sig over, at mange af de fremskridt inden for territorielt samarbejde, der er indført af Europarådet, er indarbejdet i EGTS-forordningen. Faktisk var det Europarådet, der først anerkendte de regionale og lokale myndigheders ret til at indgå grænseoverskridende samarbejde med den europæiske ramme-konvention om regionalt grænseoverskridende samarbejde fra 1980 og tillægsprotokollerne fra 1995 og 1998;

17. bemærker, at EGTS er et værktøj, som etablerer en europæisk samarbejdsstruktur, der skal gøre det muligt at tage fat på og løse de juridiske og administrative problemer, der almindeligvis opstår i forbindelse med iværksættelsen og forvaltningen af grænseoverskridende, tværnationale og tværregionale programmer og projekter såvel som territorielt samarbejde generelt;

18. understreger, at EGTS bidrager til, at initiativerne vedrørende territorielt samarbejde bliver stabile og sikre ved at oprette samarbejdsgrupper, der har status som juridiske personer, og har de nødvendige midler til at gennemføre projekter og foranstaltninger med eller uden fællesskabsmidler;

19. gentager, at EGTS kan være en effektiv platform for koordinering og gennemførelse af europæiske, nationale og regionale politikker på en række vigtige områder, herunder infrastruktur, virksomhedernes konkurrenceevne, forskning og innovation, uddannelse, miljøbeskyttelse og risikoforebyggelse, energi- og transportnet, sundhed og sociale anliggender og en bæredygtig og polycentrisk udvikling af byerne;

20. minder om, at europæiske programmer som INTERREG har ført til oprettelsen af talrige strukturer, overenskomster og aftaler, der har til formål at etablere grænseoverskridende og tværregionalt samarbejde mellem regionale og lokale myndigheder på områder af fælles interesse;

21. mener, at EGTS kan åbne nye muligheder for den juridiske opbygning og sammenhængende udvikling af Euroregioner, som takket være samarbejdsinitiativer tidligere har bidraget væsentligt til at styrke det reelle samarbejde i en bred vifte af aktiviteter, forbindelserne mellem naboer, bringe befolkningerne tættere på hinanden, overføre viden og udveksle bedste praksis;

22. understreger, at EGTS-forordningen ikke har til hensigt at ophæve allerede eksisterende Euroregioner eller medføre en ekstra administrativ byrde, men at udgøre en troværdig valgmulighed for transeuropæisk territorielt samarbejde;

23. understreger, at EGTS udgør et stærkt værktøj til fortsættelse af det decentraliserede samarbejde i hele EU inden for en række politikområder med udgangspunkt i stabile strukturer, der kan mobilisere borgernes inddragelse og føre til fælles beslutninger, der bliver gennemført fuldt ud og endda kan føre til strategisk samarbejde på længere sigt;

24. mener, at EGTS kan og bør være et prioriteret arbejdsredskab til at fremme adgangen til kreditmarkedet med henblik på at finansiere infrastruktur eller tjenesteydelser af almen interesse i forskellige EU-områder, som til gengæld skal generere de indtægter, der kræves for at sikre, at disse foranstaltninger er finansielt bæredygtige;

25. understreger, at en foranstaltning, der bør gennemføres på EU-plan, bør sigte mod at fremme brugen af EGTS som det foretrukne samarbejdsredskab, både pga. de omfattende fordele, som dette ville medføre i form af en forenklet forvaltning af politikker, planer og projekter vedrørende samarbejde, og udbredelsen af bedre forvaltningsmetoder i hele EU;

26. mener, at vedtagelsen af EGTS-forordningen kan sikre, at de eksisterende samarbejdsstrukturer ikke blot bliver så effektive som muligt, og at der er størst mulig sammenhæng imellem dem med det formål at rationalisere og undgå, at midlerne spredes for meget, men tillige fører til opnåelsen af bedre resultater;

27. betoner, at EGTS vil bidrage væsentligt til en mere effektiv fordeling og forvaltning af ressourcerne, idet de regionale og lokale myndigheder såvel som de økonomiske og sociale aktører på regionalt niveau i langt større udstrækning vil blive inddraget;

28. understreger, at EGTS ved at skabe fællesskabsretlige rammer for det territoriale samarbejde mellem institutionelle aktører på forskellige niveauer hjemmehørende i to eller flere medlemsstater kan sætte gang i en horisontal integrationsproces i Europa ved anvendelse af nærhedsprincippet;

29. gør gældende, at de regionale og lokale myndigheder i EU takket være EGTS-forordningen kan blive en vigtig drivkraft for udarbejdelsen og gennemførelsen af EU's politikker, og således medvirke til, at de europæiske styreformere bliver mere åbne, demokratiske, ansvarlige og gennemsigtige og lettere at deltage i;

30. understreger, at muligheden for at inddrage forskellige institutionelle niveauer i en enkelt samarbejdsstruktur baner vejen for nye styreformere på flere niveauer, hvor de involverede parter bidrager til foretagendets overordnede succes i overensstemmelse med deres kompetencer.

Forpligtelse til at anvende forordningen i overensstemmelse med principperne for Fællesskabet

REGIONSUDVALGET

31. understreger, at forordningens retlige form sikrer ensartede regler for territorielt samarbejde i alle medlemsstaterne og dermed mindsker de uligheder, der skyldes meget forskellige regelsæt, og at der således for første gang er skabt et fælles instrument med så bredt et geografisk anvendelsesområde;

32. mener, at gennemførelsen af forordningen bør koordineres korrekt, således at de forskellige retsakter, som medlemsstaterne udarbejder til gennemførelse af forordning (EF) 1082/2006, bliver overensstemmende og ikke skaber hindringer;

33. insisterer på, at forordningen skal gennemføres hurtigt og ensartet i hele EU i overensstemmelse med den europæiske tankegang, der ligger bag det nye instrument;

34. betoner under hensyntagen til de i præambelen til EGTS-forordningen anførte fremgangsmåder vigtigheden af lige fra starten og på den mest hensigtsmæssige måde også at involvere tredjelande ved gennemførelsen af det nye fællesskabsinstrument;

35. bemærker, at nogle medlemsstater allerede har vedtaget bestemmelser om forordningens gennemførelse, men tager forbehold for at undersøge disse foranstaltninger nærmere for at sikre, at de er i overensstemmelse med målsætningerne om at ensarte lovgivningen og fremme det territoriale samarbejde;

36. beklager, at de fleste medlemsstater endnu ikke har truffet foranstaltninger til vedtagelse af bestemmelser om forordningens gennemførelse, og opfordrer de kompetente myndigheder til straks at træffe sådanne foranstaltninger uden at indføre hindringer eller administrative byrder for oprettelsen og den fulde funktionsdygtighed af EGTS;

37. fremhæver, at ideen med EGTS bl.a. var at forenkle forvaltnings- og iværksættelsesprocedurerne for de regionale samarbejdsinitiativer og derfor forudsætter størst muligt samar-

bejde internt i den enkelte medlemsstat mellem de forskellige nationale, regionale og lokale myndigheder, i det omfang de respektivt har kompetence på området;

38. mener derfor, at samarbejdet og den gensidige udveksling af informationer mellem medlemsstaterne tillige med den direkte inddragelse af de regionale og lokale myndigheder er helt afgørende;

39. minder om, at fællesskabsretten med EGTS-forordningen skaber en ny kategori af juridiske personer, der på trods af de mange henvisninger til national ret i al væsentlighed bør behandles på samme måde i medlemsstaterne i henhold til principperne om direkte anvendelighed og direkte virkning;

40. understreger, at der i forordningens artikel 2 fastlægges et klart hierarki, hvorefter fællesskabslovgivningen og bestemmelserne i aftaler og vedtægter for de nye EGTS har forrang for lovgivningen i den medlemsstat, hvor den pågældende EGTS er hjemmehørende, idet denne lovgivning kun finder anvendelse på områder, som ikke er reguleret eller kun er delvist reguleret af forordningen;

41. understreger, at de bestemmelser i forordningen, som ikke henviser til national ret, finder direkte anvendelse på enhver oprettelse af en EGTS;

42. mener, at forordningen giver potentielle EGTS-medlemmer, der befinder sig i mindst to medlemsstater, en reel og umiddelbart anvendelig ret til at oprette en EGTS i overensstemmelse med bestemmelserne i forordningen;

43. minder om, at medlemsstaternes manglende overholdelse af deres forpligtelse til at vedtage de nødvendige gennemførelsesbestemmelser går ud over EGTS-konceptets potentiale, og opfordrer derfor Kommissionen til indtrængende at henstille til medlemsstaterne at opfylde deres forpligtelser på området;

44. mener, at Kommissionen kan spille en afgørende rolle i forbindelse med at gøre EGTS fuldt funktionsdygtig i overensstemmelse med den oprindelige tankegang bag forordningen;

45. opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til at vedtage de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger og samtidig yde de kompetente nationale myndigheder tilstrækkelig støtte ved at fastlægge retningslinjer, fortolkninger og tekniske anvisninger. Til det formål kunne Kommissionen benytte sig af det arbejde, som er udført af den af Regionsudvalget nedsatte EGTS-ekspertgruppe;

46. håber, at Kommissionen, i det omfang der stadig konstateres overtrædelser, overvejer muligheden af at indlede de nødvendige overtrædelsesprocedurer mod de medlemsstater, som uden gyldig grund har undladt at opfylde deres forpligtelser til at vedtage de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af forordningen.

Fremme af brugen af EGTS

REGIONSUDVALGET

47. mener, at man via specifikke EU-kommunikations- og uddannelses tiltag og alle andre hensigtsmæssige foranstaltninger, herunder initiativer af juridisk, økonomisk og finansiel karakter, kan øge brugen af EGTS;

48. mener i den forbindelse, at de grundlæggende økonomisk-finansielle incitamenter kan inddeles i to store grupper. Den første gruppe kræver et særskilt program med fællesskabsfinansiering fra den europæiske regionaludviklingsfond, som kan bidrage til etablering af nye EGTS eller omdannelse af planlagte samarbejdsprojekter, som forvaltes efter gamle, konventionelle metoder;

49. gør opmærksom på, at den anden gruppe af økonomisk-finansielle incitamenter ville forudsætte, at det i forbindelse med Kommissionens indkaldelser af tilbud var muligt i evalueringen af de indkomne projekter at give positiv særbehandling til dem, der tager sigte på oprettelse af nye EGTS, og at sikre en fortsættelse, når projektet afsluttes. Dermed ville man fremme etableringen af en samarbejdskultur på mellemlangt og langt sigt og en søgning efter nye finansieringsformer som supplement til at gøre brug af fællesskabsbudgettet;

50. mener, at det overordnede ansvar for de juridiske foranstaltninger, som bør vedtages for at gøre dette redskab til en succes i hele EU, påhviler Kommissionen, med teknisk bistand fra Regionsudvalget;

51. foreslår, at Kommissionen øger informationsarbejdet internt i generaldirektoraterne med henblik på at skabe øget opmærksomhed om EGTS i gennemførelsen af EU's sektorpoltikker;

52. erklærer, at det er indstillet på at samarbejde med de institutionelle aktører om de ovenfor anførte tiltag.

Bruxelles, den 18. juni 2008

Regionsudvalgets rolle

REGIONSUDVALGET

53. minder om, at det i medfør af artikel 265 i EF-traktaten har specifikke høringsbeføjelser vedrørende tværnationalt samarbejde:

— territorielt samarbejde og især EGTS indgår som nogle af de vigtigste politiske prioriteter i Regionsudvalgets indeværende mandatperiode og i den nye samarbejdsprotokol med Kommissionen;

— forordningens artikel 5 foreskriver, at medlemmerne af en EGTS er forpligtet til at orientere Regionsudvalget om fremtidige aftaler og registrering og/eller offentliggørelse af vedtægter. Dette baner vejen for oprettelsen af et »europæisk register« over EGTS i Regionsudvalgets regi, sådan som Regionsudvalget selv oprindeligt foreslog i sin udtalelse fra 2004 om forslaget til forordning (CdR 62/2004 fin);

54. bekræfter at ville spille en afgørende rolle i forbindelse med oplysning og fremme af EGTS via politisk mobilisering, kommunikationstiltag, oprettelse af netværk til udveksling af erfaringer og bedste praksis og undersøgelser;

55. fremhæver, at der er blevet nedsat en gruppe af regionale EGTS-eksperter, der har til opgave at overvåge vedtagelsen af nationale gennemførelsesbestemmelser og fremme udvekslingen af erfaringer med oprettelsen og ledelsen af EGTS på regionalt niveau;

56. forpligter sig til at gøre opmærksom på de muligheder, som lovgivningen i såvel medlemsstaterne som i EU's nabolande frembyder, for at få mest muligt ud af samarbejdet mellem de lokale og regionale myndigheder i EU og i tredjelande;

57. vil intensivere sit samarbejde med paneuropæiske, regionale organisationer med særlige og mangeårige erfaringer på området for transeuropæisk territorielt samarbejde;

58. understreger, at et tæt interinstitutionelt samarbejde, der inddrager de europæiske institutioner, de nationale regeringer og de regionale og lokale myndigheder, er en afgørende forudsætning for, at EGTS og det territoriale samarbejde bliver en succes.

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse »En global tilgang til migration: Udvikling af en EU-politik for indvandring af arbejdskraft og dens indpasning i forbindelserne med tredjelande«

(2008/C 257/04)

REGIONSUDVALGET

- mener, at EU snarest muligt bør udarbejde en egentlig indvandringspolitik, hvor EU tager hensyn til de forskellige myndighedsniveaues kompetencer, men også vedgår sine egne kompetencer;
- bifalder Kommissionens initiativer til etablering af mekanismer, der letter den lovlige indvandring af arbejdskraft i det omfang, der er tale om en ubalance mellem de restriktive foranstaltninger til bekæmpelse af ulovlig indvandring og foranstaltningerne til fremme af lovlig indvandring, og opfordrer Kommissionen til at udforme en samordnet europæisk migrationspolitik, der sikrer at foranstaltninger på EU-niveau indebærer en merværdi, således som dette er tilfældet, når det gælder indvandring af højt kvalificeret arbejdskraft;
- er enig i, at ulovlig beskæftigelse er en af de vigtigste tiltrækningsfaktorer for irregulær indvandring, og at medlemsstaterne derfor bør udbygge og forbedre deres bestræbelser på at træffe alle nødvendige foranstaltninger til bekæmpelse af ulovlig beskæftigelse;
- beklager, at ingen af de refererede dokumenter fra Kommissionen nævner Regionsudvalgets rolle, og udtrykker bekymring over den manglende opmærksomhed om den territoriale dimension, når det tages i betragtning, at man hidtil har anerkendt de lokale og regionale myndigheders rolle i forvaltningen af migrationsfænomenet samt Regionsudvalgets rådgivende rolle på området;
- understreger, at udbygningen af migrationspolitikens eksterne dimension og af EU's instrumenter til indvandringsforvaltning bør følges op af en styrkelse af den territoriale dimension, hvor lokale og regionale myndigheder inddrages i udviklingen af en helhedsstrategi for migration; i denne forbindelse bør det sikres, at Kommissionen støtter idéen om at give Regionsudvalget en mere proaktiv rolle i den forberedende fase af Fællesskabets indsats;
- hilser initiativet om at fremme cirkulær migration velkomment, da det kan give et positivt bidrag til medlemsstaternes arbejdsmarkeder og til udvikling af indvandrerens oprindelseslande;

Ordfører: Anna Terrón i Cusí (ES/PSE), den catalanske regionalregerings EU-sekretær

Basisdokumenter:

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om cirkulær migration og mobilitetspartnerskaber mellem Den Europæiske Union og tredjelande

KOM(2007) 248 endelig

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om sanktioner over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold

KOM(2007) 249 endelig

Forslag til Rådets direktiv om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse

KOM(2007) 637 endelig

Forslag til Rådets direktiv om en kombineret ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandstatsborgere til at tage ophold og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat

KOM(2007) 638 endelig

POLITISKE ANBEFALINGER

Generelle anbefalinger

REGIONSUDVALGET

1. mener, at EU snarest muligt bør udarbejde en egentlig indvandringspolitik, hvor EU tager hensyn til de forskellige myndighedsniveaers kompetencer, men også vedgår sine egne kompetencer;

2. bifalder Kommissionens initiativer til etablering af mekanismer, der letter den lovlige indvandring af arbejdskraft i det omfang, der er tale om en ubalance mellem de restriktive foranstaltninger til bekæmpelse af ulovlig indvandring og foranstaltningerne til fremme af lovlig indvandring, og opfordrer Kommissionen til at udforme en samordnet europæisk migrationspolitik, der sikrer, at foranstaltninger på EU-niveau indebærer en merværdi, således som dette er tilfældet, når det gælder indvandring af højt kvalificeret arbejdskraft;

3. er enig i, at ulovlig beskæftigelse er en af de vigtigste tiltrækningsfaktorer for irregulær indvandring, og at medlemsstaterne derfor bør udbygge og forbedre deres bestræbelser på at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at bekæmpe ulovlig beskæftigelse;

4. påpeger, at det illegale arbejdsmarked først og fremmest skal bremses ved at sætte fokus på de arbejdsgivere eller enkeltpersoner, som ansætter personer, der opholder sig ulovligt i en medlemsstat. Indvandrerne befinder sig som regel i en meget udsat position og kan udnyttes på en umoralsk og ulovlig måde;

5. mener, at den kombinerede opholds- og arbejdstilladelse er et godt middel til at undgå irregulær indvandring, og minder om, at artikel 41 i EU's charter om grundlæggende rettigheder fastslår retten til god forvaltning;

6. mener, at samarbejde med tredjelande er afgørende for et sammenhængende helhedssyn på indvandring, hvilket Det Europæiske Råd også erkendte i 2005 med en påmindelse i konklusionerne om, at »migrationsspørgsmål er et centralt element i EU's forbindelser med en lang række tredjelande, herunder navnlig EU's naboregioner«⁽¹⁾;

7. fremhæver, at man ved etablering af »mobilitetspartnerskaber«⁽¹⁾ bør prioritere de tredjelande, som er parate til at yde en betydelig indsats for at bekæmpe ulovlig indvandring og menneskesmugling;

8. bifalder forslagene om udbygning af samarbejdet med tredjelande gennem »mobilitetspartnerskaber«⁽¹⁾ eller teknisk og/eller finansiel bistand og opfordrer Kommissionen til ud fra lighedsprincippet at finde nye former for samarbejde med oprindelses- og transitlande, så der skabes en gensidig tillid, der gør det muligt for disse lande at samarbejde om bekæmpelse af irregulær indvandring og etablere strukturer, der regulerer den lovlige indvandring;

9. peger på den nøglerolle, som lokale og regionale myndigheder spiller i forhandlingerne og forbindelserne med oprindelseslande og transitlande, især på områder som udvikling og samarbejde; minder om, at lokale og regionale myndigheder har spillet en bemærkelsesværdig rolle i bl.a. Aenas-, Meda- og Tacis-programmerne ved at sikre, at de er forløbet korrekt, og fremhæver de forbindelser med oprindelses- og transitlandene og den viden om disse lande, som er kommet i stand takket være indvandrersamfundene;

⁽¹⁾ Formandskabets konklusioner, Det Europæiske Råd i Bruxelles den 15.-16. december 2005, afsnit IV, punkt 8.

10. beklager, at ingen af de refererede dokumenter fra Kommissionen nævner Regionsudvalgets rolle, og udtrykker bekymring over den manglende opmærksomhed om den territoriale dimension, når det tages i betragtning, at man hidtil har anerkendt de lokale og regionale myndigheders rolle i forvaltningen af migrationsfænomenet samt Regionsudvalgets rådgivende rolle på området;

11. understreger, at udbygningen af migrationspolitikken eksterne dimension og af EU's instrumenter til indvandringsforvaltning bør følges op af en styrkelse af den territoriale dimension, hvor lokale og regionale myndigheder inddrages i udviklingen af en helhedsstrategi for migration; i denne forbindelse bør det sikres, at Kommissionen støtter idéen om at give Regionsudvalget en mere proaktiv rolle i den forberedende fase af Fællesskabets indsats ⁽²⁾;

12. fremhæver de lokale og regionale forvaltningers arbejde med strategierne for integration af indvandrere samt deres funktion som garanter for, at procedurerne for adgang til arbejdsmarkedet fungerer korrekt; peger på den rolle, de kan spille i uddannelsen af indvandrede arbejdstagere med henblik på indslusning på de europæiske arbejdsmarkeder eller på arbejdsmarkederne i deres oprindelseslande i tilfælde af tilbagevenden;

13. minder om, at kommuner og regioner spiller en nøgle-rolle som leverandører af offentlige tjenesteydelser til (lovlige og irregulære) indvandrere, især med hensyn til modtagelse, sundhedspleje, uddannelse og bolig. Som anført i erklæringen fra den 5. konference for parlamenter i EU's hovedstadsregioner (april 2006) indebærer indvandring for nogle regioner og kommuner stadig store udgifter i form af offentlige serviceydelser. Man bør derfor undersøge nye fremgangsmåder, som giver de lokale og regionale forvaltninger en mere aktiv rolle i udviklingen af nationale initiativer og strategier for adgang til og integration på arbejdsmarkedet;

14. gør opmærksom på, at det foretrækker termen »irregulær indvandring«, da ordet »illegal« eller »ulovlig« på mange sprog klart refererer til strafferetlige forhold; opfordrer under alle omstændigheder til, at man afstår fra at bruge benævnelsen »ulovlig indvandrer«;

15. noterer sig, at der nævnes andre EU-politikker, som kan berøre migranter, nemlig udviklingspolitik, den europæiske beskæftigelsesstrategi samt socialt og økonomisk relaterede politikker; anmoder om, at alle politikker, der berører indvandrerbefolkningen, koordineres bedre;

16. beder Kommissionen om at tage hensyn til medlemsstaternes prognoser for behovet for arbejdskraft på grundlag af medlemsstaternes oplysninger til Eurostat og på grundlag af katalogerne over erhverv med mangel på arbejdskraft med

⁽²⁾ I overensstemmelse med protokollen om samarbejde mellem Kommissionen og Regionsudvalget af november 2005.

henblik på at få mere detaljeret viden om de forskellige medlemsstaternes foranstaltninger og prognoser. I den forbindelse bør medlemsstaternes beføjelser med hensyn til udstedelse af arbejdstilladelser til tredjelandsstatsborgere imidlertid respekteres;

17. understreger betydningen af et pålideligt og ajourført statistisk system, som gør det muligt for staterne frivilligt at udveksle oplysninger og erfaringer om beskæftigelsespolitikker og arbejdsmarkedet, jf. forordning (EF) nr. 862/2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse ⁽³⁾;

18. understreger den vigtige rolle, som lokale og regionale myndigheder kan spille ved indsamling af information og statistiske data, og peger på det bidrag, de kan give til en europæisk indvandringsportal eller f.eks. udvidelse af Eures-nettets tjenester. Regionale og lokale myndigheder styrer mange webportaler, som kan supplere disse initiativer;

19. udtrykker bekymring over, at der ikke udtrykkeligt henvises til de internationale aftaler, som EU's medlemsstater har underskrevet, og minder om, at medlemsstaterne skal arbejde efter retningslinjerne i ILO's erklæring om grundlæggende principper og rettigheder på arbejdet (1998), handlingsplanen for vandrende arbejdstagere (ILO, 2004) og generelt med respekt for de grundlæggende personlige rettigheder som nedfældet i de gældende internationale konventioner;

20. anser det for meget vigtigt, at der etableres et net af lokale og regionale myndigheder med henblik på udvikling af statistiske instrumenter og fælles indikatorer, som kan gøre det muligt at få et mere nøjagtigt kendskab til migrationssituationen;

21. peger på vigtigheden af at tilskynde til oprettelsen af permanente arbejdsgrupper og fora (konferencer, seminarer osv.) for udveksling af erfaringer og god praksis for modtagelse samt social og arbejdsmæssig integration af indvandrere;

22. støtter medlemsstaternes ratificering af den internationale konvention om beskyttelse af alle vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder.

Cirkulær migration og forbindelser med tredjelande

REGIONSUDVALGET

23. hilser initiativet om at fremme cirkulær migration velkomment, da det kan give et positivt bidrag til medlemsstaternes arbejdsmarkeder og til udvikling af indvandrernes oprindelseslande;

24. erkender, at cirkulær migration kan skabe en positiv forbindelse mellem oprindelseslande og modtagerlande;

⁽³⁾ Forordning nr. 862/2007 erkender i betragtning (5): »... et stigende behov for statistiske oplysninger om migranternes erhverv, uddannelse, kvalifikationer og aktivitet« og bekæfter i betragtning (6): »Harmoniserede og sammenlignelige EF-statistikker om migration og asyl er af stor betydning for udviklingen og overvågningen af fællesskabslovgivning og -politikker om indvandring og asyl og om fri bevægelighed for personer«.

25. gør opmærksom på, at den cirkulære migration skal fungere korrekt, hvis man skal undgå, at den bliver en vej til irregulær indvandring; der skal etableres effektive kanaler for at sikre migrantens tilbagevenden og fremme cirkulariteten; mener på den anden side, at cirkulær migration ikke kan erstatte migration af permanent karakter og heller ikke begrænse medlemsstaternes initiativer til integration af indvandrere;

26. går ind for bedre sammenhæng mellem indvandringspolitik og andre EU-politikker med henblik på at forbedre oprindelseslandenes økonomiske og sociale situation og »bidrage til at mindske incitamenterne til ulovlig migration« (*);

27. bifalder mobilitetspartnerskaberne med tredjelande og erkender betydningen af at fremme associeringsaftaler med indvandrernes oprindelseslande. Kommissionen understreger i sin meddelelse, at der ved indgåelse af mobilitetspartnerskaber bør tages hensyn til kompetencefordelingen mellem EU og medlemsstaterne. Disse skal omfatte instrumenter til fælles styring af migrationsstrømme, foranstaltninger til bekæmpelse af irregulær indvandring, fremme af tilbagetagelse og tilbagesendelse af irregulære indvandrere samt mekanismer til fremme af den økonomiske udvikling i disse lande;

28. fremhæver betydningen af at indgå tilbagetagsaftaler med tredjelande som en del af deres forpligtelser og påpeger behovet for at effektivisere disse tilbagesendelser under hensyntagen til indvandrernes rettigheder og de internationalt anerkendte rettigheder;

29. anmoder om anerkendelse af lokale og regionale myndigheders rolle i det internationale grænseoverskridende samarbejde og opfordrer til fremme af lokal og regional deltagelse i den europæiske naboskabspolitik, samtidig med at udvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at samarbejde med de regionale myndigheder i oprindelseslandene ved at gøre brug af Kommissionens programmer, herunder især pilotinitiativet for regionalt samarbejde mellem regionerne i EU's yderste periferi og deres nabolande uden for EU og minder om, at det er disse myndigheder, der bedst kender indvandringens økonomiske og sociale indvirkning og dens følger i oprindelseslandets regioner;

30. minder om, at den cirkulære migrations konsekvenser for oprindelseslandene bør analyseres, og at pengeoverførslernes indvirkning på disse lande bør undersøges; opfordrer til, at der i overensstemmelse med disse undersøgelser tages de nødvendige redskaber i brug for at lette overførsel af penge;

31. opfordrer til en undersøgelse af mulighederne for at inddrage de byer og regioner, hvorfra og hvortil migrationsstrømmene kommer, i mobilitetspartnerskaberne, da det kan øge indvandrernes mobilitet og få positiv indflydelse på deres integration i samfundet;

32. understreger behovet for at styrke de mekanismer, der fremmer mobiliteten inden for EU blandt vandrende arbejdsta-

gere, der regelmæssigt tager ophold og arbejder i en EU-medlemsstat;

33. understreger, at tredjelande, som har indgået et mobilitetspartnerskab, effektivt skal stræbe efter at stimulere til hjemvenden og genbosættelse af indvandrerne gennem aktive tiltag, der fremmer produktive job og menneskeverdige arbejdsforhold. Myndighederne i værtslandet bør gøre de oprindelseslande, som de har indgået et mobilitetspartnerskab med, opmærksom på dette samt støtte oprindelseslandet med rådgivning og andre aktiviteter, der ikke medfører finansielle omkostninger;

34. ser positivt på idéen om at udstede langtidsvisa med mulighed for flere indrejser, hvilket vil fremme cirkulær migration, og støtter de initiativer, der fremmer deltagelse på medlemsstaternes arbejdsmarkeder af tredjelandstatsborgere, som tidligere har fået indrejsetilladelse som studerende, og af tredjelandstatsborgere, som efter deltagelse i ordninger for cirkulær migration har opfyldt deres forpligtelse til at vende hjem;

35. opfordrer Kommissionen til at gøre alt, hvad den kan, for at sikre, at cirkulærmigranter efter deres tilbagevenden til oprindelseslandet kan overføre deres erhvervede pensionsrettigheder;

36. værdsætter forøgelsen af incitament til samarbejde med tredjelande som supplement til andre tiltag, som fremmer de lokale og regionale myndigheders deltagelse i udviklingsprojekter;

37. støtter idéen om at oprette fælles centre for visumansøgninger i tredjelande og opfordrer til, at dette initiativ ikke fører til flere administrative procedurer, men derimod til en forenkling og effektivisering af de eksisterende.

Bekæmpelse af irregulært arbejde

REGIONSUDVALGET

38. støtter Kommissionens intentioner om at bekæmpe illegalt arbejde udført af personer fra tredjelande. Indførelsen af sanktioner af økonomisk, administrativ og i alvorlige tilfælde strafferetlig karakter, der skal sikre overholdelsen af EU's lovgivning, er et nationalt anliggende — med forbehold for sanktioner, der skal sikre EU rettens effektivitet;

39. konstaterer, at det er nødvendigt at vurdere, om betegnelsen »arbejdsgiver« eller »iværksætter/virksomhedsleder« er brugt hensigtsmæssigt i de forskellige sprogudgaver af direktivet, og mener, at det er bedre — når der i en medlemsstats lovgivning eksisterer en forskel mellem de to betegnelser — at bruge betegnelsen »arbejdsgiver« end »iværksætter/virksomhedsleder« for at adskille iværksætterånden fra den strafbare adfærd og for at dække situationer, hvor en person kan tilbyde regulær beskæftigelse uden at være iværksætter/virksomhedsleder i ordets juridiske forstand;

(*) KOM(2007) 248 endelig.

40. fastslår, at illegalt arbejde skal bekæmpes med sanktioner over for dem, som ansætter folk illegalt, men også ved at øge arbejdskontrollen, forbedre mulighederne for lovlig ansættelse og undersøge alternativer, som gør det muligt at fremme god praksis og identificere de virksomheder og personer, som ikke ansætter indvandrere, der ikke har papirerne i orden; resultaterne af arbejdskontrollerne bør offentliggøres, så forbrugere og potentielle arbejdstagere kan træffe informerede valg;

41. fastslår, at bekæmpelse af irregulært arbejde, som er en af de vigtigste årsager til, at irregulære indvandringsstrømme stadig tiltrækkes, bør have førstehedsrang blandt EU's indvandringspolitiske tiltag, og mener, at retsgrundlaget for direktivet burde centreres om bekæmpelse af irregulært arbejde og som en konsekvens heraf begrænsning af irregulær indvandring, ikke omvendt;

42. minder om, at de lokale og regionale myndigheder, i overensstemmelse med national lovgivning, kan spille en vigtig rolle i forbindelse med gennemførelse af kontrol og overvågning af arbejdsmarkedet, og at det kan være nødvendigt at øge de menneskelige og materielle ressourcer, hvis antallet af kontrolbesøg skal øges;

43. mener, at man i forbindelse med bekæmpelse af irregulært arbejde bør lægge særlig vægt på at bekæmpe menneskesmugling og menneskehandel, og fordømmer mafiaers og den organiserede kriminalitets rolle i den fortsatte irregulære indvandring i almindelighed og den arbejdsmæssige udnyttelse i særdeleshed, som er blevet en rentabel kriminel aktivitet;

44. bakker op om initiativerne til bekæmpelse af irregulært arbejde og opfordrer til fremme af fællesinitiativer mellem de forskellige (nationale, regionale og lokale) forvaltningsniveauer og de sociale aktører (først og fremmest arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer, men også ngo'er og rettighedsorganisationer) på dette område; opfordrer til gennemførelse af oplysende initiativer og foranstaltninger i bestemte erhvervssektorer for at overtale arbejdsgivere, der ansætter irregulær arbejdskraft, til at lade være og informere dem om fordelene ved at ansætte legalt;

45. er enig i, at det ikke ville give mening at udelukke privatpersoner, som ansætter arbejdstagere med ulovligt ophold, fra direktivets anvendelsesområde, men advarer om, at det er umuligt at forebygge denne situation, hvis der ikke formuleres fleksible og supplerende procedurer for lovlig ansættelse af arbejdskraft, så arbejdsmarkedets behov for arbejdskraft dækkes;

46. understreger, at det er vigtigt at gøre proceduren for midlertidig ansættelse mere fleksibel og hurtig og at definere kanalerne for sæsonbetinget indvandring som forudsat i politikplanen for lovlig indvandring af 2005; dette kan bidrage til at forebygge en stadig fortsættelse af irregulære kontraktforhold;

47. henleder opmærksomheden på den ekstreme arbejdsmæssige og personlige udsathed, som mange kvindelige indvandrere i Europa befinder sig i, og opfordrer til større fokus på denne problemstilling;

48. støtter beslutningen om ikke at pålægge tredjelandstatsborgere, der berøres af forslaget, sanktioner, selvom kravet om en tilbagesendelsesafgørelse eller en udvisningsafgørelse⁽²⁾ kan betragtes som en straf; ser positivt på de finansielle sanktioner over for arbejdsgivere, der overtræder loven, især deres pligt til at betale omkostningerne ved tilbagesendelse samt udgifter til indvandrerens kost og logi, indtil tilbagesendelsesproceduren er afsluttet; understreger, at EU bør sikre, at der er sammenhæng i de retslige instrumenter med relation til tilbagesendelse, og at disse respekterer de grundlæggende rettigheder;

49. opfordrer til, at der træffes de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at tilbagesendte arbejdstagere modtager deres udestående løn;

50. kræver bedre beskyttelse fra de relevante myndigheder i medlemsstaterne af ulovligt udnyttede arbejdstagere og beder om, at man overvejer muligheden for at give dem en opholdstilladelse af længere varighed, især i meget alvorlige tilfælde; det ville være i tråd med indholdet af direktiv 2004/81/EF om udstedelse af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere, der har været ofre for menneskehandel, eller som er indrejst som led i ulovlig indvandring, og som samarbejder med de kompetente myndigheder.

Højt kvalificerede arbejdstagere

REGIONSUDVALGET

51. bifalder initiativer, som sigter på at fremme lovlig indvandring i EU, og forsøg på at harmonisere de forskellige, komplekse mekanismer for adgang til medlemsstaternes arbejdsmarkeder;

52. finder det nødvendigt at udvikle tiltag som »det blå kort« for at gøre Den Europæiske Union mere attraktiv som mål for kvalificerede og højt kvalificerede migranter, opfylde de europæiske arbejdsmarkeders behov og sikre gennemførelse af Lissabon-strategien; opfordrer dog Kommissionen til at give en klarere definition af »kvalificerede« og »højt kvalificerede« migranter og foreslår, at definitionen tager migrantens uddannelsesniveau, erhvervs erfaring, sprogkundskaber og andre relevante faktorer med i betragtning;

53. påpeger, at man ikke bør forklejne ufaglærte eller lavt kvalificerede arbejdstageres bidrag til arbejdsmarkedene i nogle europæiske lande, og minder Kommissionen — efter, at den har analyseret og evalueret beskæftigelsesmulighederne for ufaglærte og lavt kvalificerede arbejdstagere — om Rådets forpligtelse til af beskæftigelsesmæssige grunde at sikre en tilnærmelse af andre adgangsprocedurer som fastlagt i handlingsprogrammet for lovlig indvandring;

54. mener, at »det blå kort« ikke kun bør gives til kvalificerede arbejdstagere, der ansøger om tilladelse til indrejse i EU, men også til arbejdstagere, der allerede har bopæl i en EU-medlemsstat;

(2) KOM(2005) 391 endelig og KOM(2007) 248 endelig.

55. finder det uomgængeligt, at der tilvejebringes pålidelige og grundlæggende oplysninger om behovet for kvalificeret arbejdskraft på medlemsstaternes arbejdsmarkeder, og opfordrer Kommissionen til at finde frem til en effektiv, ensartet metode til frembringelse og præsentation af statistiske oplysninger på dette område i overensstemmelse med forordning nr. 862/2007;

56. anmoder medlemsstaterne om at fremme lokale og regionale myndigheders deltagelse i fastlæggelsen af antallet af indrejsetilladelser til tredjelandsstatsborgere i forbindelse med tilbud om højt kvalificeret arbejde, og beklager, at disse myndigheders deltagelse ikke direkte nævnes i direktivforslaget;

57. rejser spørgsmålet, om højt kvalificerede arbejdstageres arbejdsmobilitet kan blive berørt af kravet om mindst to års bosættelse i den første medlemsstat, og opfordrer Kommissionen til at finde alternative løsninger, som kan sikre arbejdsmobilitet og imødekommelse af de nationale arbejdsmarkeders behov;

58. ser velvilligt på betingelserne for de højt kvalificerede arbejdstageres familiers indrejse; erfaringer fra andre lande som Australien, Canada og USA har vist, at dette kan være et afgørende punkt ved rekruttering af højt kvalificeret personale;

59. minder om, at det er vigtigt at undgå »hjerneflugt« fra udviklingslande, og påpeger, at programmer for kvalificerede arbejdstageres indrejse (bl.a. Kommissionens nye initiativer om cirkulær migration) ifølge ILO »kan forværre problemerne med hjerneflugt«⁽⁶⁾;

60. slår til lyd for, at der baseret på data og statistikker foretages en troværdig undersøgelse af hjerneflugt og dens følger for oprindelseslandene med henblik på sammen med oprindelseslandene at finde frem til løsninger, der kan forebygge de risici og skadevirkninger, der er forbundet med dette fænomen;

61. opfordrer Kommissionen til at træffe alle de nødvendige forholdsregler for som alternativ til »hjerneflugt« at fremme »hjernecirkulation«, et begreb, der indebærer, at migranter vender tilbage til deres oprindelsesland og deler udbyttet af de kompetencer, de har erhvervet i værtslandet⁽⁷⁾, og at forbindelserne mellem hjemlandets og værtslandets samfund aktiveres og uddybes.

Bruxelles, den 18. juni 2008

En procedure for arbejds- og opholdstilladelse

REGIONSUDVALGET

62. udtrykker tilfredshed med forslaget om en enkelt ansøgningsprocedure, der fører til en kombineret opholds- og arbejdstilladelse, og opfordrer til at forbedre de administrative kanaler, der skal behandle denne tilladelse;

63. bifalder ethvert forslag, der kan forenkle ordningerne for arbejdskraftens adgang til EU, og efterlyser en mere fleksibel ansøgnings- og godkendelsesprocedure for arbejds- og opholdstilladelse for at sikre, at systemet fungerer effektivt;

64. betragter den kombinerede tilladelse som et godt middel til bekæmpelse af irregulær migration — et udbredt problem i EU's medlemsstater, som skader den ret til god forvaltning, som er anerkendt i EU's charter om grundlæggende rettigheder;

65. udtrykker tilfredshed med anerkendelsen af en fælles rettighedspakke for alle indehavere af en kombineret arbejds- og opholdstilladelse og understreger, at disse rettigheder skal anerkendes som dele af den internationale beskyttelse af arbejdstagere, som ILO er garant for;

66. påpeger med henvisning til sin udtalelse CdR 233/2006⁽⁸⁾, at det er vigtigt at forbedre mekanismerne for anerkendelse og homologisering af erhvervmæssige uddannelses- og eksamensbeviser samt for indvandreres erhvervskvalifikationer som helhed, så det bliver lettere at placere dem på arbejdsmarkedet i større overensstemmelse med deres kompetencer;

67. bifalder garantistillelsen i forbindelse med proceduren for fremlæggelse af den ene ansøgning om kombineret opholds- og arbejdstilladelse, især kravet om, at en afvisning af ansøgningen skal begrundes, og muligheden for at indgive klage over afslag;

68. insisterer på, at medlemsstaterne med respekt for subsidiaritetsprincippet skal inddrage de lokale og regionale myndigheder i udarbejdelsen af indvandringspolitik, især når det drejer sig om indvandreres integration på arbejdsmarkedet, så disse myndigheder kan deltage i beslutningen om antallet af udlændinge, der får adgang til deres territorium, samt deres erhvervmæssige karakteristika.

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for

Regionsudvalget

⁽⁶⁾ Sikring af fordele og mindskelse af risici i forbindelse med arbejdstageres mobilitet. Tematisk dokument til 3. møde: Indenlandsk og international migration med henblik på arbejde. ILO-Forum, 2007.

⁽⁷⁾ Paritetisk parlamentarisk forsamling. Rapportforslag om kvalificerede arbejdstageres migration og dens effekt på den nationale udvikling. ACP-UE/100.012/B/2007.

⁽⁸⁾ Regionsudvalgets udtalelse »Politikplan for lovlig migration, bekæmpelse af illegal indvandring, det europæiske migrationsnetværks fremtid«, CdR 233/2006 af 13.2.2007.

**Regionsudvalgets udtalelse: Det Europæiske initiativ for demokrati og menneskerettigheder (EIDHR)
Strategidokument 2007-2010**

(2008/C 257/05)

REGIONSUDVALGET

- er overbevist om, at værdierne demokrati og menneskerettigheder som fastslået i det Charter om Grundlæggende Rettigheder, der er vedlagt Lissabon-traktaten, har udgjort hjørnesteinen i den europæiske integrationsproces, og at den bedre beskyttelse af menneskerettigheder inden for EU's territorium vil gøre promovningen af demokrati og menneskerettigheder i EU's eksterne forbindelser mere troværdig;
- påpeger, at demokrati og menneskerettigheder først og fremmest er spørgsmål af global betydning og udgør offentlige goder, og at i mange samfund er de lokale myndigheder dem, som er tættest på de enkelte borgere, og som har ansvaret for at gennemføre disse rettigheder. Da instrumentet primært er fokuseret på offentlig institutionsopbygning, kunne det godt lægge større vægt på lokale og regionale institutioner;
- påpeger også, at Regionsudvalgets valgovervågningsstrategi kan indgå i rammen for Målsætning 5 med henblik på at forbedre opbygningen af et græsrodsdemokrati og skabe en større følelse i befolkningerne af at have et ansvar for den demokratiske proces;
- anser støtte til valgovervågning for et vigtigt led i udviklingen af demokratiet og mener, at der også bør lægges særlig vægt på overvågning af lokale og regionale valg i tredjelande i EU's kommende valgovervågningsstrategier;
- mener, at EU-overvågning af nationale valg bør tage større højde for konsekvensanalyserne af fremme af demokrati på lokalt og regionalt niveau.

Ordfører: Heini Utunen (FI, ALDE), Medlem af byrådet i Jyväskylä

Basisdokument

European Commission Strategy Paper 2007-2010 for programmes financed through the European Instrument for Democracy and Human Rights (EIDHR) and annexes (EIDHR financial allocations 2007 — 2010)

C(2007)3765 (foreligger ikke på dansk)

POLITISKE ANBEFALINGER

A. Generelle anbefalinger

REGIONSUDVALGET

1. bekræfter sin overbevisning om, at værdierne demokrati og menneskerettigheder som fastslået i det Charter om Grundlæggende Rettigheder, der er vedlagt Lissabon-traktaten, har udgjort hjørnesteinen i den europæiske integrationsproces, og at den bedre beskyttelse af menneskerettigheder inden for EU's territorium vil gøre promoveringen af demokrati og menneskerettigheder i EU's eksterne forbindelser mere troværdig;

2. anser det for afgørende, at Den Europæiske Union opfatter demokrati og menneskerettigheder som universelle værdier, der bør fremmes ihærdigt overalt i verden, og støtter indsatsen for at opnå disse i tredjelande;

3. minder om, at det konsekvent har været af den opfattelse, at der ikke kan findes en ægte demokratisk styreform uden en betydelig overførsel af beføjelser og kompetencer til det lokale og regionale niveau. Ved at samarbejde om at finde reelle løsninger på konkrete hverdagsproblemer kan de lokale og regionale myndigheder opbygge tillid mellem befolkningsgrupper, tillid til det lokale selvstyre og tro på interkulturel dialog; de kan tilbyde mere lokalt medansvar og en mere bæredygtig kapacitetsopbygning for demokrati og fremme af menneskerettigheder;

4. påpeger, at demokrati og menneskerettigheder først og fremmest er spørgsmål af global betydning og udgør offentlige goder, og at i mange samfund er de lokale myndigheder dem, som er tættest på de enkelte borgere, og som har ansvaret for at gennemføre disse rettigheder. Da instrumentet primært er fokuseret på offentlig institutionsopbygning, kunne det godt lægge større vægt på lokale og regionale institutioner;

5. erkender, at EIDHR spiller en unik rolle ved at være med til at udvikle og konsolidere demokratiet og retsstatsprincippet i tredjelande i hele verden og i kraft af sin betydning i forbindelse med skabelsen af en konsekvent og sammenhængende EU-indsats på dette særlige område;

6. anser EIDHR for at være et synligt aktiv for Europa, der styrker den europæiske profil inden for fremme af demokrati og

menneskerettigheder i tredjelande. Regionsudvalget understreger, at EU's hensigt med at fremme demokrati ikke betyder, at EU bør eller kan eksportere en bestemt model eller påtvinge tredjelande den. EIDHR indebærer en mulighed for at formidle fælles principper om individets frihed bredt; henviser til at Europarådets Charter for Lokalt Selvstyre i høj grad har tjent som inspiration og vejledning for mange nye demokratier i Europa i forbindelse med opbygning af velfungerende lokalt selvstyre. Ligeledes vil Kommunalkongressens nye udkastet til Charter for Regionalt Demokrati kunne tjene samme formål;

7. mener under hensyntagen til strategiens målsætning om at yde bistand uafhængigt af tredjelandets regeringers samtykke, at demokratisk valgte lokale og regionale myndigheder i de berørte lande bør defineres som partnere i opfyldelsen af EIDHR's mål ved eksplicit at blive opført på listen over aktører på samme niveau som civilsamfundsorganisationer;

8. minder om, at det allerede har etableret flere instrumenter til gennemførelse af sin politik i de lande, det har oprettet kontakter med. Især har etableringen af tre arbejdsgrupper om det vestlige Balkan, Tyrkiet og Kroatien såvel som tilrettelæggelsen af en konferencecyklus om den europæiske nabolandspolitik skabt mulighed for en løbende politisk dialog og udveksling af eksempler på god praksis med lokale og regionale repræsentanter fra tredjelande;

9. foretrækker en mere langsigtet strategisk tilgang til instrumentet og dets målsætninger. Prioritetsområderne har ændret sig under hver programplanlægningsfase, hvilket har vanskeliggjort den langsigtede udvikling og vurdering af programmet og dets initiativer. Den udførlige evaluering og præcise rapportering af de færdige programmer gør det lettere at videreudvikle kommende programmer;

10. er opmærksom på behovet for at strømline ansøgningsprocedurerne for EIDHR-støtte og opfordrer til en forenkling af den konkrete styring af programmet, så mindre organiserede strukturer kan få fordel af og fuldt og fleksibelt arbejde med instrumentet. Da EIDHR forbliver et instrument af forholdsvis beskedent størrelse, er det afgørende for dets succes, at der arbejdes på en selektiv og strategisk måde;

11. henstiller, at evalueringen og revurderingen af strategien tager udgangspunkt i de lokale og regionale myndigheder og tredjelandes subsidiaritet. Administrationen af EIDHR må ikke øge bureaukratiet på en sådan måde, at det bliver en hindring for især de projekter, som er kendetegnende for de lokale aktører. Maksimal fleksibilitet bør tillades for at undgå den diskrimination, som tunge strukturer afføder.

B. Tematiske anbefalinger

12. Regionsudvalgets støtte til demokrati, gode styreformer, europæiske værdier og menneskerettigheder berettiger dets deltagelse i hele strategien. Blandt de foreslåede fem målsætninger kan der imidlertid i flerårsplanlægningen for 2010-2013 lægges særlig vægt på inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i Målsætning 2. Regionsudvalget påpeger også, at dets valgovervågningsstrategi kan indgå i rammen for Målsætning 5 med henblik på at forbedre opbygningen af et græsrodsdemokrati og skabe en større følelse i befolkningerne af at have et ansvar for den demokratiske proces.

Målsætning 1

Respekten for menneskerettigheder skal forbedres i de lande og regioner, hvor de er mest truet

REGIONSUDVALGET

13. påpeger, at mens støtten til denne målsætning overvejende er rettet mod ikke-statslige organisationer, bør det anerkendes, at i visse lande og regioner kan menneskeretsforkæmpere og tilmed kommunale embedsmænd være udsat for en vis risiko som følge af deres stilling og daglige arbejde. Der bør gøres en indsats for at mobilisere støtte til disse personer.

Målsætning 2

Civilsamfundets rolle skal styrkes for at fremme menneskerettigheder og demokratiske reformer, støtte en fredelig forsoning mellem gruppeinteresser og konsolidere politisk deltagelse og repræsentation

REGIONSUDVALGET

14. anser et deltagerbaseret og reelt demokrati på lokalt og regionalt niveau for den bedste langsigtede metode til at opbygge et velfungerende demokrati, der fokuserer på borgernes behov, er baseret på gode styreformer og har borgernes tillid og opbakning;

15. efterlyser reelle demokratimodeller, der for eksempel sikrer den politiske repræsentation af både mænd og kvinder, af den indfødte befolkning, hvor en sådan findes, og af lokale mindretal; desuden er deltagelsen af lokale mindretal, personer med handicap og børn og unge nogle områder, hvor det synes afgørende at udveksle eksempler på god praksis og støtte de lokale og regionale myndigheders indsats for at styrke borgernes deltagelse;

16. bemærker, at det centrale element i gode styreformer, baseret på bred politisk repræsentation og deltagelse, er en anerkendelse af, at de bedste beslutninger træffes så tæt på borgerne som muligt;

17. påpeger, at demokratisk ansvarlighed — der begynder på lokalt og regionalt niveau — er afgørende for at sikre gennemsigtighed i forvaltningen og spiller en nøglerolle for bekæmpelsen af korrupsion og fattigdom;

18. mener, at de lokale og regionale myndigheder ved at udvikle mellemfolkelige kontakter på et mindre formelt niveau og ved at prioritere løsningen af borgernes problemer i hverdagen på et praktisk grundlag spiller en vigtig rolle for styrkelsen af det lokale samarbejde mellem stridende interessegrupper;

19. mener, at civilsamfundet, lokale ikke-statslige organisationer og medborgerbaserede organisationer for grundlæggende friheder og menneskerettigheder samt lokale menneskerettighedsforkæmpere kan opnå de bedste resultater ved at gennemføre politiske, økonomiske og sociale rettigheder på lokalt niveau, når deres arbejde anerkendes, og de i udførelsen af dette ikke udsættes for trusler, chikane og usikkerhed, og at det lokale niveau er særlig relevant for fremme af borgernes demokratiske værdier og politiske bevidsthed, hvis de er i stand til at samarbejde med styrkede lokale og regionale myndigheder;

20. fremhæver merværdien af den lokale tilgang, hvad angår grænseoverskridende samarbejde om forskellige spørgsmål, f.eks. konfliktløsning. At lokale initiativer som »bydiplomati« gennem fremme af interkulturel dialog og tillidsskabende tiltag på lokalt niveau kan spille en positiv rolle i konfliktsammenhænge, bør især understreges. Globale kampagner for demokrati og menneskerettigheder bør derfor planlægges i langt større grad, eksempelvis gennem en transnational tilgang, som også rummer et tydeligt lokalt og regionalt perspektiv.

Målsætning 3

Tiltag vedrørende menneskerettigheder og demokratiske spørgsmål skal støttes på områder dækket af EU's retningslinjer om bl.a. menneskerettighedsdialoger, menneskerettighedsforkæmpere, dødsstraf, tortur, børn og væbnet konflikt

REGIONSUDVALGET

21. påpeger, at selv om menneskerettighedsdialoger almindeligvis gennemføres med statslige myndigheder, er det klart, at demokratiske spørgsmål også skal behandles af lokale og regionale aktører. Et velfungerende demokratisk system kan ikke skabes og opretholdes uden det lokale og regionale niveaus deltagelse og medansvar — begge niveauer bidrager på alle måder til at udvikle demokratiet;

22. I FN's definition af menneskerettighedsforkæmpere som »personer og organisationer, der er engageret i at fremme og forsvare menneskerettigheder og grundlæggende friheder«, fremgår lokale beslutningstageres og aktivisters rolle tydeligt.

23. anser det følgelig for et påtrængende problem, at et betydeligt antal torturtilfælde finder sted i lokale fængsler og politistationer. En kraftig indsats bør gøres for at gennemføre national lovgivning og internationale forpligtelser på lokalt niveau. Der bør derfor også gives støtte til lokale ikke-statslige organisationer, som overvåger myndighedernes handlinger, og til at uddanne myndighederne;

24. støtter retningslinjerne om børns rettigheder og understreger relevansen af de lokale myndigheder, hvad angår uddannelse og adgang til passende undervisning og sundhedsydelser, herunder indsatsen for reproduktive sundhedsrettigheder, især for piger;

25. hilser Kommissionens meddelelse »En særlig plads til børn i EU's eksterne foranstaltninger« (KOM(2008) 55 endelig) velkommen og minder om vigtigheden af at fremme integration af børns interesser og rettigheder i Fællesskabets eksterne foranstaltninger.

Målsætning 4

De internationale og regionale rammer for beskyttelse af menneskerettigheder, retfærdighed, retsstatsprincippet og fremme af demokrati skal støttes og styrkes

REGIONSUDVALGET

26. bifalder de samarbejdsaftaler, der allerede findes med aktører som f.eks. Europarådet, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) og Den Internationale Straffedomstol, og ser meget gerne, at der lægges vægt på at fremme lokalt demokrati og øge kapaciteten hos de lokale og regionale myndigheder til at gennemføre borgerlige, politiske, økonomiske og sociale rettigheder;

27. understreger børns ret til — i forhold til deres alder og udviklingstrin — at gøre deres indflydelse gældende og blive hørt (i henhold til artikel 12 i FN-konventionen om barnets rettigheder) især i forbindelse med beslutninger om lokale anliggender.

Målsætning 5

Opbygning af tillid til demokratiske valgprocedurer, især gennem valgovervågning

REGIONSUDVALGET

28. er på grundlag af egne erfaringer og ved aktivt at fremme lokalt og regionalt demokrati, decentralisering og selvstyre i Europa overbevist om, hvor afgørende det er at sikre, at nationale og europæiske myndigheder respekterer etablerede lokale og regionale kompetencer, hvis ægte demokrati og menneskerettigheder skal fremmes i hele verden;

29. understreger, at valgovervågning er blevet et af udvalgets effektive redskaber i dets eksterne politik i løbet af de sidste to år — anerkender i den forbindelse Kommunalkongressens ekspertise og mangeårige indsats på dette område, og hilser det velkomment at Regionsudvalget har fået mulighed for at deltage i Kommunalkongressens arbejde i forhold til at støtte det lokale og regionale demokrati;

30. anser støtte til valgovervågning for et vigtigt led i udviklingen af demokratiet og mener, at der også bør lægges særlig vægt på overvågning af lokale og regionale valg i tredjelande i EU's kommende valgovervågningsstrategier;

31. mener, at EU-overvågning af nationale valg bør tage større højde for konsekvensanalyserne af fremme af demokrati på lokalt og regionalt niveau;

32. understreger, at den kommende strategi for perioden 2010-2013 bør tage hensyn til den rolle, de lokale og regionale myndigheder kan spille i det initiativ, især hvad angår lokale valgprocedurer og europæisk ekspertise med at overvåge dem i tredjelande.

Bruxelles, den 18. juni 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse »Flersprogethed«

(2008/C 257/06)

REGIONSUDVALGET

- understreger, at det regionale og lokale niveau overalt i EU har et ansvar for at beskytte og fremme den sproglige mangfoldighed. Regionerne og de lokale myndigheder er ideelt placeret til at indgå i konstruktive partnerskaber med sproguddannelsesinstitutioner og udstikke rammerne for uddannelses- og efteruddannelseskurser tilrettelagt i forhold til de specifikke lokale behov og krav;
- er i betragtning af den sproglige mangfoldigheds store betydning i EU af den opfattelse, at det flersprogede samfund bør opbygges således, at man får mest muligt ud af fordelene ved mangfoldigheden og samtidig minimerer ulemperne;
- mener, at hver enkelt EU-borger bør vedligeholde det eller de sprog, som de er opvokset med, idet det er en del af den enkeltes kulturelle bagage, men samtidig i løbet af livet bør tilegne sig aktivt og passivt kendskab til yderligere ét fælles andet og tredje fremmedsprog, valgt på grundlag af kulturelt slægtskab eller de krav om social og økonomisk mobilitet, der findes i hjemlandet eller -regionen;
- understreger, at for at nå målet om »1 sprog + 2« bør de regionale myndigheder spille en fremtrædende rolle især i forbindelse med gennemførelsen af uddannelsesprogrammerne;
- foreslår derfor, at alle regioner tilskyndes til at oprette deres egne lokale fora for flersprogethed, der skal overvåge de lokale sociale, økonomiske og uddannelsesmæssige tendenser og fremkomme med forslag til, hvordan befolkningen kan bevidstgøres og motiveres i relation til livslang læring af »1 sprog + 2«.

Ordfører: Roberto Pella (IT/PPE), Medlem af provinsrådet for Biella, Viceborgmester i Valdengo

POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. glæder sig over den saltvandsindsprøjtning, som Kommissionen har givet flersprogethed med oprettelsen af en portefølje for området under kommissær Leonard Orban pr. 1. januar 2007. I betragtning af dette områdes store betydning og den udfordring, der ligger heri, bør denne portefølje styrkes, så den kan udvikle sig og løse de tildelte opgaver effektivt;

2. understreger, at spørgsmålet om flersprogethed er en prioritet på EU's politiske dagsorden, som er relevant for alle politikområder, der vedrører det sociale, økonomiske og kulturelle liv i Europa;

3. er enig i de retningslinjer for arbejdet, som kommissær Orban har udstukket, hvorefter flersprogethed kan fungere som et redskab til større integration i Europa og bedre dialog mellem kulturerne;

4. er i betragtning af den sproglige mangfoldigheds store betydning i EU af den opfattelse, at det flersprogede samfund bør opbygges således, at man får mest muligt ud af fordelene ved mangfoldigheden og samtidig minimerer ulemperne, hvorved mangfoldigheden ikke blot udnyttes som et middel til at nå et mål;

5. gør opmærksom på den undersøgelse, som er gennemført af ekspertgruppen om flersprogethed, der blev nedsat i 2005, og er enig i rækken af indsatsområder, der kan sammenfattes som følger:

— behov for øget bevidsthed navnlig gennem iværksættelse af oplysningskampagner rettet mod forældre, de unge og uddannelses- og kulturorganisationer;

— behov for tiltag, der kan øge motivationen for at lære nye sprog, særligt uden for skolen og gennem fritids- og uformelle aktiviteter;

— behov for større fokus på immigranternes kulturelle og sproglige potentiale som led i målet om dels at integrere migranter i værtssamfundet, dels gøre dem i stand til via deres flersprogethed fuldt ud at udnytte deres personlige potentiale;

— behov for at udvide EU's indsats vedrørende flersprogethed til tredjelands sprog for at maksimere den europæiske konkurrenceevne;

6. fremhæver konklusionerne af den online-høring, der blev iværksat i september 2007, som opsummerer indsatsen for flersprogethed i følgende nøglepunkter:

— tilegnelsen af sprog er en af de afgørende faktorer for den enkeltes muligheder for at fastholde eller forbedre sine jobmuligheder;

— motivationen for at lære flere sprog øges bedst gennem tidlig sprogundervisning i skolen og ved at tilskynde studie- og arbejdsophold i udlandet;

— for at undervisningen bliver så effektiv som mulig, skal der fokuseres på ikke-standardiserede sprogundervisningsformer, der tager højde for den enkeltes behov;

— på lokalt, nationalt og europæisk niveau tages der bedst hensyn til den sproglige mangfoldighed ved at skabe større viden om kulturen bag det sprog, der skal læres, eller det sprog, man står over for;

— sproget har stor betydning for økonomien, idet det er lettere at gøre forretninger med en udenlandsk virksomhed, når man kender sproget i det land, hvor den pågældende virksomhed er beliggende;

— en god metode til forbedring af sprogfærdighederne på arbejdspladsen er at tilskynde virksomhederne til at udbyde interne sprogkurser, forudsat at det er økonomisk rentabelt for den pågældende arbejdsplads;

— anvendelsen af flere officielle sprog i EU's arbejde og den dermed forbundne stigning i driftsudgifterne er ønskelig for at forstærke opfattelsen af flersprogethed i institutionerne;

7. gør opmærksom på og er enig i forslagene fra gruppen af intellektuelle om den interkulturelle dialog, som blev nedsat på initiativ af Kommissionen med Amin Maalouf som formand, og fremhæver især:

— at der i bilaterale forbindelser mellem Den Europæiske Unions folk fortrinsvist bør anvendes et af disse folks sprog;

— at det er vigtigt, at EU gør sig til talsmand for ideen om et personligt fremmedsprog;

8. understreger, at fremme og beskyttelse af den kulturelle og sproglige mangfoldighed er en hovedprioritet. I Den Europæiske Union forstås der ved flersprogethed anerkendelse og anvendelse af:

— EU's officielle sprog;

— medlemsstaternes officielle sprog;

— ikke-officielle mindretalssprog, som tales i medlemsstaterne.

EU og medlemsstaterne skal fremme flersprogethed inden for deres respektive kompetenceområder;

9. Overalt i EU har det regionale og lokale niveau et ansvar for at beskytte og fremme den sproglige mangfoldighed. Derudover har det regionale og lokale niveau kompetence inden for uddannelse, efteruddannelse og voksenuddannelse, er en part på arbejdsmarkedet og koordinerer den regionale og lokale vækst og udvikling;

10. Ved efteruddannelse i forbindelse med livslang læring får begreber som »viden« og »læring« større betydning, bl.a. fordi arbejdsmarkedet med dets vidtfavnende muligheder kræver bedre sprogfærdigheder;

11. Regionerne og de lokale myndigheder er ideelt placeret til at indgå i konstruktive partnerskaber med sproguddannelsesinstitutioner og udstikke rammerne for uddannelses- og efteruddannelseskurser tilrettelagt i forhold til de specifikke lokale behov og krav;

12. mener derfor, at de regionale og lokale myndigheder er bedst udrustet til at opfylde de forskellige lokale sprogbehov, hvilket ikke bør være til hinder for, at de kan modtage støtte fra de centrale/statslige myndigheder;

Generelle bemærkninger

REGIONSUDVALGET

13. mener, at Europas sociale og økonomiske samhørighed bør tage udgangspunkt i den bedst mulige udnyttelse af de muligheder, der knytter sig til mobiliteten, globaliseringen, den europæiske kultur og følelsen af at være europæer;

14. Dette kan bl.a. lade sig gøre, hvis de sprogvanskeligheder, som landene og de enkelte borgere står over for, fjernes, idet

a) fremmedsprogskundskaber øger den erhvervs-mæssige, uddannelses-mæssige, kulturelle og personlige *mobilitet* betydeligt. Den Europæiske Union bliver aldrig en rigtig union, før den interne mobilitet blandt borgerne øges;

b) sprogskundskaber har en betydelig positiv virkning på konkurrenceevnen, da de muliggør kontakter med nye samarbejdspartnere, udveksling af praksis, afsætning af varer samt udveksling af tjenesteydelser. Globaliseringen åbner handels- og arbejdsmarkedet. Fremmedsprogskundskaber er én af forudsætningerne for at kunne indgå i tættere partnerskaber med andre lande/virksomheder og således at kunne udnytte globaliseringens muligheder;

c) sproget er det mest direkte udtryk for en given kultur og er med til at forbedre kommunikationen mellem Europas borgere. Den *europæiske kultur* må ikke bygge på en passiv accept af den mosaik, der dannes af medlemsstaternes forskellige kulturer (multikulturelt samfund), men derimod være defineret af den omfattende kulturelle vekselvirkning mellem borgerne og en anerkendelse af værdien af mangfoldighed og kulturel identitet (interkulturelt samfund);

d) der er brug for tiltag, der fremmer *aktivt medborgerskab*, inddragelsen af de lokale institutioner, høring af og møder med befolkningen samt den sociale integration for at sikre mere effektive lovgivningsforanstaltninger på EU-niveau, som regionerne og borgerne i stadig større udstrækning bør bakke op om og dele. Det er derfor nødvendigt, at EU taler borgernes sprog i sine handlinger og institutionelle forbindelser udadtil, så at de bliver forstået, så at de lokale institutioner (lokale og regionale myndigheder) kan reagere, og så at borgerne modtager budskabet og kan deltage i det europæiske liv og fungere som klangbund for de opnåede strategiske mål;

15. mener, at Kommission ved anvendelsen af den åbne koordinationsmetode på området for flersprogethed skal være opmærksom på ikke kun at inddrage det nationale administrative niveau, men også det lokale og regionale, da det ofte er her, det primære ansvar for iværksættelsen af de forskellige foranstaltninger i lokalområdet ligger;

16. mener i øvrigt, at man i den forbindelse skal være opmærksom på respekten for og stoltheden forbundet med de ikke-officielle sprog, der tales af mindretalsgrupper, der på lige fod med de officielle sprog udgør en del af den regionale kulturs mangfoldighed, som skal tilgodeses i de europæiske integrationsprogrammer;

Budskaber og nøgleaktioner

REGIONSUDVALGET

17. mener, at det er vigtigt, at man inden for rammerne af målsætningen om 1 *sprog* + 2 fastlægger målet for EU's politikker for flersprogethed;

18. mener, at hver enkelt EU-borger bør vedligeholde det eller de sprog, som de er opvokset med, idet det er en del af den enkeltes kulturelle bagage, men samtidig i løbet af livet bør tilegne sig aktivt og passivt kendskab til yderligere ét fælles andet og tredje fremmedsprog, valgt på grundlag af kulturelt slægtskab eller de krav om social og økonomisk mobilitet, der findes i hjemlandet eller -regionen;

19. mener, at valget af det andet fremmedsprog ikke kun skal træffes mellem de officielle EU-sprog, men også omfatte de europæiske mindretalssprog og navnlig de ikke-europæiske sprog, som frembyder muligheder af kulturel, økonomisk og social karakter, der kan have betydning for forbedringen af Europas konkurrenceevne;

20. foreslår at prioritere følgende nøglebudskaber, som skal vedtages i EU-politikken for flersprogethed og omsættes til operationelle foranstaltninger, der kan motivere borgerne, bevare mangfoldigheden og sætte de enkelte lokale og regionale instanser i centrum for valget af uddannelsesforløb;

Inddragelse af det regionale og lokale niveau

REGIONSUDVALGET

21. De regionale og lokale myndigheders rolle er meget vigtig, ikke kun fordi mange har politiske og administrative beføjelser på uddannelsesområdet, men også fordi de er bedre til at overvåge situationen for flersprogethed blandt borgerne og følge udviklingen i gennemførelsen af de pågældende direktiver og fællesskabsprogrammer. Det er således i regionerne og kommunerne, at man kan vurdere de erhvervede kvalifikationer og de anvendte fremgangsmåder, og hvor man på grundlag af denne vurdering kan skabe et stærkt incitament for politisk handling på EU-plan;

22. For at nå målet om »1 sprog + 2« bør de lokale og regionale myndigheder spille en fremtrædende rolle især i forbindelse med gennemførelsen af uddannelsesprogrammerne;

23. I det enkelte land kan forskellige regioner have forskellige historiske, kulturelle, samfundsmæssige, sociale eller økonomiske præferencer;

24. Den territoriale mangfoldighed bør fremmes, dvs. regioner opfordres til, at tilbyde sprogundervisning på grundlag af kommunernes og regionernes undersøgelser, forskning og analyser af de kulturelle traditioner, befolkningens ønsker og de økonomiske og sociale behov og muligheder i regionen;

25. På den måde vil det blive muligt at holde øje med, om de iværksatte uddannelsesprogrammer stemmer overens med behovene i felten og via den fleksibilitet, der er indbygget i det lokale og regionale selvstyre, ændre de uddannelsesinitiativer, der ikke har givet de ønskede resultater;

26. Fremmedsprog skal kunne vælges frit. Har en medlemsstat mere end et officielt EU-sprog, skal indlæringen af det andet eller de andre sprog også fremmes;

27. mener, at politikken for flersprogethed også bør have en betydelig ekstern dimension. Fremme af de europæiske sprog uden for Unionens grænser er vigtig i både økonomisk og kulturel henseende. Tilsvarende bør Unionen være åben over for tredjelands sprog, såsom kinesisk, arabisk, indisk, russisk m.v.;

28. Det foreslås derfor, at alle regioner tilskyndes til at oprette deres egne lokale fora for flersprogethed, der skal overvåge de lokale sociale, økonomiske og uddannelsesmæssige tendenser og fremkomme med forslag til, hvordan befolkningen kan bevidstgøres og motiveres i relation til livslang læring af »1 sprog + 2«;

29. Desuden skal programmerne til integration af indvandrere gives en saltvandsindsprøjtning. Kendskab til de relevante sprog, som de og deres børn har brug for med henblik på fuldt ud at kunne udvikle deres potentiale i det europæiske samfund,

bør befordres og lettes, samtidig med at det sikres, at deres ret til at bevare deres oprindelige sprog respekteres til fulde. Et af de sprog, som de bør beherske, er det officielle EU-sprog i det område — medlemsstat — de bor i, samt eventuelle andre officielt anerkendte sprog i området eller regionen i overensstemmelse med de respektive forfatningsmæssige bestemmelser;

30. Sammenfattende bør de lokale, regionale og nationale institutioner tilskynde uddannelsesinstitutionerne til at indarbejde en lang række af sprog i deres læseplaner. Uddannelsessystemerne bør tage hensyn til en lang række sprog udvalgt i overensstemmelse med de lokale sociale, økonomiske og kulturelle behov;

31. mener, at beherskelse af fremmedsprog er et vigtigt led i konkurrenceevnen. Det er dokumenteret, at europæiske virksomheder taber markedsandele på grund af manglende sprogkundskaber;

32. opfordrer derfor Kommissionen til at fortsætte sin indsats på dette område;

Forbedring af den sproglige integration

REGIONSUDVALGET

33. For så vidt angår de mindre sprog og de sprog, der tales af et mindretal, må man ikke glemme, at de bidrager til at øge den europæiske kulturs kerneværdi, som er forskelligheden, og derfor ikke kun må undertrykkes i denne udvikling, men som tværtimod bør nyde særlig beskyttelse;

34. Sprog må ikke forskelsbehandles, udelukkende fordi de betegnes som mindretalssprog eller mindre sprog;

35. Det foreslås i denne forbindelse at organisere debatter med det mål at indføre termer, som er mere i trit med de virkelige forhold;

36. Det er derfor vigtigt at fremme en proces, hvorunder de mindre sprog, som er udtryk for stærkt rodfæstede traditioner og kulturer, anerkendes officielt på europæisk niveau;

37. Dette ville bane vejen for anerkendelse fra EU-institutionernes side og dermed føre til, at EU-tekster oversættes til flere end de nuværende 23 sprog, og således fremme den direkte debat mellem EU og borgerne;

38. Denne officielle anerkendelse på europæisk niveau tillige med den territoriale diversificering vil fremme den sociale integration;

39. bifalder konklusionerne af Det Europæiske Råds møde den 13. juni 2005, som gav mulighed for at anvende andre sprog end de sprog, der er officielt anerkendt i henhold til forordning 1/1958, i EU's organer og institutioner;

40. De sprog, som hverken er anerkendt på europæisk eller lokalt eller regionalt niveau, skal imidlertid også fortsat være omfattet af programmer til beskyttelse og bevarelse af identitet;

Uddannelse for alle generationer

REGIONSUDVALGET

41. Et andet spørgsmål er, hvordan man støtter borgerne i forbindelse med livslang læring;

42. Det er forholdsvis enkelt at »kanalisere« sproguddannelsen ind i skolegangen og støtte de unge i dag, således at de i morgen ikke mister den tværkulturelle, sproglige lydhørhed, de har erhvervet på skolebænken. Problemet bliver mere komplekst, når det gælder de generationer, som for længst har forladt uddannelsessystemerne og aldrig har gennemgået et flersprogligt uddannelsesforløb. Det er også vigtigt at sikre adgang til sprogundervisning for de ældre generationer, hvoraf mange ikke har stødt på fremmedsprog hverken i hverdagen eller i professionel sammenhæng. Dette ville øge deres muligheder for at udtrykke sig i alderdommen og således blive mere engagerede europæiske medborgere;

43. Det er derfor nødvendigt at fremme uddannelsessystemer, der ikke alene er økonomisk overkommelige (ofte udgør udgifterne til sprogkurser en hindring for ældres deltagelse i uddannelse), men som samtidig muliggør passiv deltagelse, således at man ikke udelukker muligheden for, at personer med bevægelseshandicap eller dem, som ikke har den tid, et aktivt engagement kræver, kan deltage;

44. Derudover skal det understreges, at man må bestræbe sig på at lære et fremmedsprog så korrekt som muligt, navnlig i lyset af den stadigt voksende gruppe af indvandrere;

45. Det er således vigtigt at understrege, at der findes forenklede former for læring, hvorefter den enkelte kan tilegne sig elementære sprogfærdigheder, der gør vedkommende i stand til at udtrykke sig og forstå. Disse former for læring bør fremmes af de statslige, regionale og lokale uddannelsesinstitutioner og støttes økonomisk af EU for at udbrede mulighederne for læring og bygge bro over generationskløften på sproguddannelsesområdet;

46. Endvidere bør alternative læringsformer gennem øget brug af multimedier fremmes via fjernsynsprogrammer på originalsproget med undertekster (f.eks. tv-programmer, biografen, film, nyhedsstof) samt øget brug af sprogkurser via computeren og online oversættelsesprogrammer, dvs. en form for livslangt selvstudium;

47. Hos børn og unge skal lysten til fremmedsprog derimod vækkes fra starten. Læringen af det første fremmedsprog bør starte så tidligt som muligt, således at børnene lærer det fremmede sprogs lyde at kende, eftersom man herved skaber bedre forudsætninger for en hurtigere og mere nuanceret læring af fremmedsprog;

48. Der bør bygges videre på de fremskridt i fremmedsprog-sindlæringen, der er gjort i grundskolen og på de højere klassetrin. I skolen bør der være øgede muligheder for at tale fremmedsprog på de første klassetrin og for at lære et andet fremmedsprog på de senere klassetrin;

49. Universiteterne bør gøre det muligt at forbedre eller udvide sprogkundskaberne bl.a. via en styrkelse af Erasmus- og Socrates-programmerne;

50. Universiteterne bør ikke kun åbne dørene for ældre studerende, som gerne vil gøre noget ved deres manglende sprogkundskaber, men også hjælpe virksomheder, som skal støttes og tilskyndes til at tilbyde deres ansatte og ledelse muligheden for at lære nye »handelsprog« og indgå i partnerskaber med universiteter;

51. Derudover er det nødvendigt med oversættelses- og tolkekurser, som inddrager ikke kun institutionerne (fra almindelige borgere til regioner og Europa-Parlamentet — fremme og præmiering af byer, som formår at udarbejde hjemmesider og ekstern dokumentation på flere sprog, er et godt incitament for institutionel flersprogethed på lokalt plan), men tillige steder, der er i kontakt med offentligheden;

Inddragelse af flere områder

REGIONSUDVALGET

52. Flersprogethed kan tilskyndes ikke kun gennem uddannelse og efteruddannelse, men også via fritidsaktiviteter;

53. Gennem indlæring af flere sprog via kultur eller idræt kan forskellige befolkningsgrupper, fra børn til voksne, bevidstgøres;

54. Musik og sange er allerede i sig selv et globalt og flersproget marked: Fremme af begivenheder som f.eks. »EuroMusic Open Day«, hvor sangtekster er i højsædet, ville være et positivt tiltag;

55. Der bør udgives mere litteratur med oversættelse (dvs. udgivelse på to sprog — originalsproget og oversættelsen), og ikke kun på initiativ af det enkelte forlag, men tillige gennem offentlige partnerskaber, hvorved de lokale og regionale myndigheder tilskyndes til at fremme private flersprogede initiativer;

EU-institutionerne

REGIONSUDVALGET

56. anerkender behovet for institutionel flersprogethed i EU. Derfor må det i EU's institutioner snarest sikres, at der i det mindste tilbydes passiv tolkning fra EU's officielle sprog, så deltagerne i diskussionerne kan fremlægge deres tanker på deres modersmål;

57. mener, at bevarelse af den kulturelle mangfoldighed indebærer, at man sikrer et system med officiel eller uofficiel oversættelse til alle EU's officielle sprog. Det er afgørende, hvis man vil fremme flersprogethed, at den bilaterale kommunikation også ved uformelle møder foregår på parternes sprog;

58. Ved officielle møder skal der oversættes til alle medlemsstaternes officielle sprog, og det samme gælder arbejdsdokumenter og officielle dokumenter. Hvis hver medlemsstat skal respekteres som en hjørnesteen i EU, skal EU til gengæld give alle mulighed for at deltage fuldt ud og i overensstemmelse med de respektive forfatningsmæssige bestemmelser forsyne de enkelte medlemsstater med de dokumenter, som er nødvendige for, at borgerne kan udøve et aktivt europæisk medborgerskab;

EU's eksterne grænse

REGIONSUDVALGET

59. Flersprogethed må ikke begrænses til udviklingen af den sociale og økonomiske mobilitet internt i EU, men bør ligeledes

gøre det muligt for de europæiske borgere at lære markeder og kulturer uden for EU at kende;

60. Dette er vigtigt, bl.a. i lyset af den igangværende udvikling, som i stadig stigende grad medfører, at EU knytter tættere økonomiske og kulturelle bånd med Kina, Rusland og Japan;

61. En øgning af EU's konkurrenceevne udadtil afhænger derfor også af bedre uddannelse og efteruddannelse i ikke-EU-sprog;

62. Det andet fremmedsprog skal kunne vælges blandt alle de sprog, som EU-landene har berøring med, med særlig fokus på sprogene i vækstlandene uden for EU og de særlige kulturelle kendetegn i de lande, som Europa er i gang med at styrke sine handelsforbindelser til.

Bruxelles, den 19. juni 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets initiativudtalelse »For en grøn bog: Hen imod en bjergpolitik for EU: En europæisk vision for bjergområder«

(2008/C 257/07)

REGIONSUDVALGET

- minder om den grundlæggende positive respons fra Europa-Kommissionens formand, José Manuel Barroso, på det spørgsmål, der blev rejst af den europæiske sammenslutning af folkevalgte repræsentanter fra bjergområder under den strukturerede dialog på Regionsudvalgets plenarforsamling den 7. december 2006 vedrørende muligheden af at udarbejde en grøn bog om »EU's politikker for bjergområder«;
- bemærker, at bjergområder både er områder med permanente naturlige og geografiske handicap og områder med naturlige og menneskelige aktiver, der kan fremme vækst og beskæftigelse;
- anmoder om, at EU gennemfører en reel integreret europæisk politik for alle bjergområder under hensyntagen til deres mangfoldighed;
- vil støtte Kommissionen og medlemsstaterne i deres bestræbelser på at gennemføre de generelle mål for de reviderede Lissabon- og Göteborgstrategier gennem en europæisk handlingsplan for konkurrenceevne og bæredygtig udvikling i bjergområder;
- anbefaler Kommissionen at overveje følgende tre vigtige indsatsområder:
 - a. at få bjergområder til at fremstå som mere attraktive og tilgængelige for virksomheder og befolkninger, hvor det kan lade sig gøre uden miljøforringelser, navnlig ved at forbedre jordbaserede og digitale kommunikationsforbindelser, øge tilslutningen til transeuropæiske net og fremme innovation og kreativitet i forbindelse med udnyttelsen af knowhow, menneskelige ressourcer og iværksætterånd;
 - b. at vurdere bjergområder på basis af deres egne ressourcer under hensyntagen til deres særlige kendetegn, således at de kan klare de meromkostninger, der følger af deres permanente naturlige handicap, og holde fast i forsyningspligtigheder;
 - c. at udvikle konkurrenceklynger og -poler for at samle og konsolidere de forskellige aktivitetsområder og derved forfølge målet om bæredygtig udvikling.

Ordfører: Luis Durnwalder (IT/PPE), Regionalrådsmedlem/formand for den selvstyrende provins Bolzano

POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. minder om den grundlæggende positive respons fra José Manuel Barroso, formand for Europa-Kommissionen, på det spørgsmål, der blev rejst af den europæiske sammenslutning af folkevalgte repræsentanter fra bjergområder under den strukturerede dialog på Regionsudvalgets plenarforsamling den 7. december 2006 vedrørende muligheden af at udarbejde en grøn bog om »EU's politikker for bjergområder«;

2. understreger, at det i Lissabon-traktaten (artikel 158) — i definitionen af målsætningen om territorial samhørighed — erkendes, at bjergområder, herunder regioner med permanente naturlige eller geografiske handicap, har brug for særlig opmærksomhed;

3. understreger, at bjergområder har stor betydning for alle EU-borgeres liv og aktiviteter på grund af de naturressourcer, kulturelle ressourcer (f.eks. sproglig mangfoldighed, knowhow) og økonomiske ressourcer (f.eks. landbrug, industri og turisme), som findes her;

4. bemærker, at der findes bjergområder i 21 medlemsstater, at de dækker 35,69 % af EU's areal, og at de tegner sig for 17,73 % af EU's befolkning ⁽¹⁾;

5. bemærker, at bjergområder tegner sig for 26 % af verdens landareal og 10 % af verdens befolkning, og at de som erkendt i kapitel 13 i Agenda 21 (Rio) spiller en vigtig rolle for bæredygtig udvikling i verden;

6. konstaterer, at adgang til bjergområder er en afgørende forudsætning for at kunne virkeliggøre et indre marked og sikre fri bevægelighed for personer, varer og tjenester;

7. understreger, at bjergområder er endnu mere forskelligartede, hvis man ser på dem som sammenhængende, overregionale, grænseoverskridende og tværnationale områder, der omfatter bjerge, dale og forland samt by- og landområder;

8. bekræfter, at bjergmiljøet er kendetegnet ved en stor biologisk mangfoldighed og derfor er særlig skrøbeligt og følsomt over for klimaændringer, hvorfor det kan bruges som et tidligt »varslingsystem«;

9. bekræfter, at bjergområder traditionelt har været forsøgsområder for potentielt innovativ bæredygtig udvikling på grund af deres permanente naturlige handicap;

⁽¹⁾ Studie: »Mountain Areas in Europe: Analysis of mountain areas in EU member states, acceding and other European countries« (»Bjergområder i Europa — Analyse af bjergområder i EU's medlemsstater, tiltrædende lande og andre europæiske lande«), Nordregio for Generaldirektoratet for Regionalpolitik, januar 2004. En beskrivelse af virkningerne af EU's politikker på bjergområder findes i punkt III: Bilag, http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/studies/pdf/montagne/mount1_fr.pdf

10. gør opmærksom på, at lokale og regionale myndigheder har stor erfaring med bæredygtig udvikling i bjergområder;

11. minder om den indsats, som Europa-Parlamentet, Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg via diverse udtalelser og studier har gjort, for at der i EU's politikker sættes større fokus på bjergområder;

12. konstaterer, at der endnu ikke findes en EU-politik eller en integreret fællesskabsstrategi for bjergområder, sådan som det er tilfældet for kystområder og byområder.

En bedre styring i Den Europæiske Union

REGIONSUDVALGET

13. bemærker, at lokale og regionale myndigheder i bjergområder lægger vægt på deres selvstændighed og overholdelse af subsidiaritetsprincippet, hvilket afspejler en bundstyret tilgang til europæisk governance;

14. bemærker, at bjergområder både er områder med permanente naturlige og geografiske handicap og områder med naturlige og menneskelige aktiver, der kan fremme vækst og beskæftigelse;

15. understreger, at EU's politikker bør samles i en integreret strategi for bæredygtig udvikling, der tager højde for de forskellige forhold i bjergområder;

16. bemærker, at EU hurtigst muligt bør gøre en afbalanceret og retfærdig indsats for at sikre en bæredygtig udnyttelse af de forskellige byområder, kystområder, tyndtbefolkede områder og bjergområder i EU;

17. minder om, at bjergbefolkninger spiller en vigtig aktiv rolle for landskabsopbygningen og balancen i bjergmiljøet;

18. støtter de lokale og regionale myndigheders indsats og de netværk, de indgår i med det formål at udveksle god praksis i overensstemmelse med de fornyede Lissabon- og Göteborgmålsætninger og målsætningen om økonomisk, social og territorial samhørighed;

19. understreger, at Lissabon-strategien og retningslinjerne for samhørighedspolitikken 2007-2013 er lige så relevante for bjergområder som for andre områder, når det gælder om at fremme EU's konkurrenceevne i verden;

20. gør opmærksom på, at EU-politikernes grænseoverskridende og tværnationale dimension spiller en vigtig rolle for den europæiske integration;

21. understreger, at det politiske og administrative Europa bør bringes tættere på borgernes hverdag.

En integreret bjergstrategi som et generelt grundlæggende princip

REGIONSUDVALGET

22. fremhæver den merværdi, som det vil have på europæisk niveau at beskæftige sig med bjergområder (Alperne, Pyrenæerne, Karpaterne, de iberiske bjergområder, Balkan, bjergområder i Middelhavsområdet, herunder bjerggrige øer, nordiske bjergområder, centraleuropæiske bjergområder m.fl.) i betragtning af deres grænseoverskridende og tværnationale dimension;

23. gør opmærksom på bjergområdernes rigdomme på naturlige og kulturelle ressourcer;

24. minder om de mange integrerede nationale og regionale bjergpolitikker;

25. noterer sig arbejdet med Alpe-konventionen og lanceringen af Karpat-konventionen;

26. bifalder det arbejde, der er blevet udført i grænseregionerne med Euroregionerne og arbejdsfællesskaberne som formidlere og primus motor;

27. ønsker en reel integreret europæisk bjergstrategi som et tværsektorielt supplement til de forventede forslag i den grønne bog om territorial samhørighed, der er under udarbejdelse.

De forskellige politikker som instrumenter for en integreret bjergpolitik

REGIONSUDVALGET

28. gør opmærksom på, at en europæisk bjergpolitik vedrører et stort antal sektorpolitikker, der allerede er delvist samordnet på basis af en integreret tilgang;

29. opremser følgende vigtige politikområder, som en aktiv bjergpolitik bør omfatte:

- økonomisk, social og territorial samhørighed, som omfatter tværregionalt, grænseoverskridende og tværnationalt samarbejde;
- landbrug og udvikling af landdistrikter;
- turisme;
- industri og SMV'er;
- klimaændringer, vedvarende energikilder og naturressourcer (vand, luft, sol på højfjeldet, træ, biomasse);
- miljø, biodiversitet, natur- og kulturlandskaber;
- transport, informations- og kommunikationsteknologier (ikt), lokal tilgængelighed og transeuropæiske net;

— konkurrence, det indre marked, forsyningspligtigheder og offentlig-private partnerskaber;

— forskning og innovation;

— kulturel og sproglig mangfoldighed, uddannelse og erhvervsuddannelse.

En EU-handlingsplan for bjergområder

REGIONSUDVALGET

30. anmoder om, at EU gennemfører en reel integreret europæisk politik for alle bjergområder under hensyntagen til deres mangfoldighed;

31. vil støtte Kommissionen og medlemsstaterne i deres bestræbelser på at gennemføre de generelle fornyede mål for Lissabon- og Göteborgstrategierne gennem en europæisk handlingsplan for konkurrenceevne og bæredygtig udvikling i bjergområder;

32. råder EU-institutionerne til i deres strategi for en »bedre lovgivning« at tage højde for særlige lokale kendetegn;

33. anmoder Kommissionen om at anerkende det positive og forskelligartede bidrag, som lokale og regionale myndigheder kan yde i forbindelse med en bæredygtig udvikling i bjergområder, hvilket bør medtænkes i EU's nye bjergpolitik;

34. anbefaler Kommissionen at overveje følgende tre vigtige indsatsområder:

- a. at få bjergområder til at fremstå som mere attraktive og tilgængelige for virksomheder og befolkninger, hvor det kan lade sig gøre uden miljøforringelser, navnlig ved at forbedre jordbaserede og digitale kommunikationsforbindelser, øge tilslutningen til transeuropæiske net og fremme innovation og kreativitet i forbindelse med udnyttelsen af knowhow, menneskelige ressourcer og iværksætterånd;
- b. at vurdere bjergområder på basis af deres egne ressourcer under hensyntagen til deres særlige kendetegn, således at de kan klare de ekstra omkostninger, der følger af deres permanente naturlige handicap, og holde fast i forsyningspligtigheder;
- c. at udvikle konkurrenceklynger og -poler for at samle og konsolidere de forskellige aktivitetsområder og derved forfølge målet om bæredygtig udvikling;

35. anbefaler Kommissionen at anvende bjergområder som forsøgsområder for innovation, vidensamfundet og bæredygtig udvikling;

36. ønsker, at bjergområderne kan fortsætte med at udvikle en innovationsstrategi, der bygger på deres traditioner, og forbedre SMV'ers konkurrenceevne;

37. foreslår Kommissionen og medlemsstaterne at tage hensyn til bjergområdernes forskellige behov, når det gælder uddannelse og erhvervsuddannelse;

38. anbefaler, at Kommissionen på baggrund af erfaringerne med naturparker udvikler en integreret metode til forvaltning af isolerede mellem- og højtliggende bjergområder, der indebærer, at politikker til bevarelse af naturressourcerne, navnlig gennem netværksinstrumentet »Natura 2000«, kan kombineres med politikker til fremme af en afbalanceret udvikling i bjergområder;

39. råder EU til i forbindelse med organiseringen af civilsikkerheden på europæisk plan at tage hensyn til bjergområdernes særlige kendetegn, eftersom der i disse områder findes mange naturlige risici og begrænsninger, og de anvendte teknikker på civilbeskyttelses- og nødhjælpsområdet derfor er meget anderledes;

40. opfordrer til i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik at iværksætte overvejelser omkring den strategiske rolle, som landbruget, husdyrbrug og vindyrkning i bjergområder spiller for bevarelsen af landskaber, vandkvaliteten og fremstillingen af produkter af høj kvalitet, som let kan spores tilbage til et bestemt område. Denne nye mere lokalt baserede fælles landbrugspolitik vil fremme en højkvalitetsproduktion med et lavt udbytte, der spiller en vigtig rolle for det europæiske landbrug og ikke mindst miljøet;

41. anmoder Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet om at foreslå en række afbalancerede foranstaltninger i forbindelse med afviklingen af mælkekvoteordningen, navnlig med henblik på bjergområder og områder med mellemhøje bjerge. Foranstaltningerne bør finansieres af de midler, der frigøres ved afviklingen af markedsordningsinstrumenterne, men ikke af de midler, der er afsat til de direkte betalinger. For at landbruget, ekstensiv avl og mælkeproduktionen kan bevares i bjergområder og områder med mellemhøje bjerge, bør der udvikles en mere økonomisk tilgang under den anden søjle, bl.a. med henblik på at skabe nye afsætningsmuligheder og derved støtte forskellige landbrugsformer, der har stærkt positiv indvirkning på natur og miljø i områder med naturlige og geografiske handicap;

42. opfordrer EU-institutionerne til i deres politikudformning at tage hensyn til, at skove i bjergområder og bæredygtig skovforvaltning spiller en strategisk rolle for en yderst effektiv beskyttelse af især beboede områder og ligeledes bidrager til bevarelse af ressourcerne og biodiversiteten og dermed til at modvirke klimaændringer, sikre luft- og vandkvaliteten, bevare landskaberne samt fremme den økonomiske og sociale udvikling i bjergområder;

43. fastholder, at skovbruget er en underudnyttet aktivitet i Europa, både hvad angår dets miljømæssige rolle og økonomiske produkter (energi, bygning, materialer);

44. opfordrer EU-institutionerne til i deres analyser af de europæiske lokalområder at medtænke de energimæssige udfordringer og bjergområdernes produktionskapacitet, når det gælder vedvarende energikilder (hydroelektricitet, sol- og vindenergi, biomasse og træ) og passivt byggeri;

45. opfordrer EU-institutionerne, de nationale og regionale offentlige banker samt Den Europæiske Karbonfond eller Blue-next til at tage højde for den positive rolle, som bjergområder spiller for miljøkvaliteten (højtliggende skove, sletter og græssange), hvad angår kulstofdrænen, der kan udnyttes finansielt gennem systemer med certifikater eller CO₂-kreditter;

46. gør opmærksom på, at transeuropæiske energinet, transport og informations- og kommunikationsteknologier (ikt) bør have en territorial dimension og således tage højde for geografiske, miljømæssige og menneskelige forhold i de områder, som de går igennem, for at de kan opfylde deres funktion som europæiske kommunikations- og udvekslingsnetværk med en kontinental dimension, der bakkes op af befolkningen;

47. foreslår, at der i EU's overvejelser omkring bæredygtig mobilitet i byerne tages højde for de forsøg, der er gjort med integreret, bæredygtig lokal transport i bjergbyer;

48. understreger, at det er nødvendigt med et permanent samspil mellem befolkninger i bjergområder og den brede befolkning for at kunne nå de fornyede EU-mål for vækst og beskæftigelse;

49. anmoder Kommissionen om at gøre alt for at begrænse it-kløften og give alle områder og borgere i EU adgang til jord- og luftbaserede højhastighedsforbindelser og hurtigst muligt endnu hurtigere forbindelser, navnlig inden for rammerne af det europæiske i2010-initiativ vedrørende e-integration;

50. anbefaler, at der ved udformningen af udenrigs- og nabolandspolitikken tages højde for bjergområder i forbindelse med en række internationale geopolitiske spørgsmål, der er forbundet med udfordringer som f.eks. vand og naturressourcer, hensynet til den kulturelle mangfoldighed og uddannelse, bæredygtig økonomisk udvikling og migrationsstrømme;

51. råder Kommissionen til at »lokalbasere« sin kommunikationsstrategi for at nærme sig EU-borgerne i deres hverdag;

52. anbefaler i højere grad at medtænke den territoriale dimension i EU's politikker, beslutningsprocesser og udvalgsprocedurer for dermed at forbedre demokratiet i EU;

53. opfordrer Europa-Parlamentet til at indkredse de budgetmæssige virkninger af EU's aktiviteter i de enkelte bjergområder;

54. anbefaler, at samhørighedspolitikken koordineres i partnerskab med bjergområderne for at undgå spredning og forbedre strukturforanstaltningernes strategiske dimension;

55. foreslår, at den praktiske programmering af andre EU-politikker med lokale virkninger ligeledes samordnes i partnerskab med bjergområderne, således at der kan fastlægges tværgående, integrerede partnerskabsstrategier;

56. støtter Rådets (ministrene for fysisk planlægning og udvikling) initiativ til at undersøge virkningerne af klimaændringer i bjergområder inden for rammerne af handlingsplanen for den territoriale dagsorden og anmoder Kommissionen om at medtænke dette spørgsmål i sit arbejde og lovgivningsforslag;

57. bifalder den vigtige rolle, som samhørighedspolitikken spiller i EU-strategien for bjergområder, og den retningsgivende rolle, som er blevet tildelt målsætningen om territorial samhørighed og Interreg-programmerne;

58. anmoder medlemsstaterne og de nationale parlamenter om i proceduren for vedtagelsen af forordningen om EGTS at overveje den afgørende betydning af et fælles juridisk instrument, der kan fremme det territoriale samarbejde i bjergområder;

59. understreger, at der ved udformningen af konkurrencepolitikken og politikken for det indre marked bør tages højde for den vigtige rolle, som forsyningspligtigheder, offentlig-private partnerskaber i bjergøkonomier og håndteringen af faste sociale og økonomiske ekstraomkostninger spiller i disse områder med permanente naturlige handicap, når det drejer sig om at undgå affolkning og udnytte de eksisterende aktiver;

60. anmoder Kommissionen om at høre alle aktører og observatører, der berøres af Alpe-konventionen og Karpaterkonventionen, med henblik på at undersøge forvaltningen heraf

og evaluere målsætningerne samt på dette grundlag tage stilling til, om protokollerne til førstnævnte konvention skal ratificeres, og om den anden konvention skal undertegnes og ratificeres, og i bekræftende fald om Kommissionen skal være en drivkraft for disse tværnationale konventioner;

61. foreslår, at man udnævner et år til europæisk bjergår, og at Kommissionen i fællesskab med Regionsudvalget hvert andet år afholder en europæisk konference om bjergområder på basis af konferencemodellen fra 2002;

62. anmoder Europa-Parlamentet og Rådet om på gennemsigtig vis under høringerne forud for udpegelsen af EU-kommis-særkollegiet at overdrage ansvaret for bjergområder til én enkelt kommissær, der ud over sine øvrige opgaver skal samordne Kommissionens foranstaltninger i relation til dette område af tværgående, territorial karakter;

63. anmoder Kommissionen om at fremsætte forslag i en grøn bog om en fremtidig europæisk bjergpolitik, hvilket er en forudsætning for en integreret, partnerskabsbaseret europæisk strategi for bjergområder, som forvaltes af Kommissionen, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder med støtte fra de socioøkonomiske aktører og miljøorganisationerne og gennem inddragelse af de nationale og europæiske repræsentative sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder i bjergområder.

Bruxelles, den 19. juni 2008

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse »Partnerskab om formidling af EU«

(2008/C 257/08)

REGIONSUDVALGET

- mener, at det er afgørende at styrke kommunikationen med borgerne i EU ved at inddrage dem i en løbende dialog, således at der kan skabes en demokratisk, tillidvækkende og gensidigt forpligtende debat, som fremmer europæisk identitet og opmuntrer til aktivt europæisk medborgerskab;
- insisterer på de nationale, lokale og regionale folkevalgte politikeres fælles ansvar for at inddrage den europæiske dimension i deres virke; anmoder derfor om, at partnerskabet om kommunikation mellem EU-institutionerne, de nationale regeringer og parlamenter samt de lokale og regionale myndigheder fremmes med det formål at give borgerne dels øget kendskab til EU, dels klare og objektive budskaber om de foranstaltninger, der træffes på unionsniveau;
- bifalder den nye fase i plan D, »Debate Europe«, som viderefører tilgangen med inddragelse af lokal-samfundet og tilvejebringer endnu et redskab, hvorigennem man kan nå ud til befolkningen, etablere kontakter og handle i partnerskab i kølvandet på valget til Europa-Parlamentet og i forbindelse med ratificeringen af Lissabontraktaten;
- bifalder Kommissionens beslutning om at medfinansiere en ny række civilsamfundsprojekter under plan D, og er enig i, at man skal koncentrere sig om decentraliserede indkaldelser og tiltag til støtte for lokale projekter; er særdeles tilfreds med, at disse indkaldelser placerer inddragelsen af Regionsudvalgets medlemmer og fremme af dialogen med de lokale politiske beslutningstagere helt centralt i forhold til disse mål; opfordrer imidlertid Kommissionen til at sikre, at de lokale og regionale myndigheder selv kan deltage i forbindelse med indkaldelse af forslag;
- foreslår, at Europahusene ikke forbeholdes medlemsstaternes hovedstæder, men at de skal kunne etableres på initiativ af de lokale og regionale myndigheder under overholdelse af nærmere specificerede krav; glæder sig derfor over Kommissionens planer om en endnu større lokal satsning, i og med at den tilskynder til debatter, der ikke begrænser sig til Europas hovedstæder, med Kommissionens repræsentationskontorer og den anden generation af Europa Direkte-centrene, som forventes åbnet i 2009;
- er rede til at bidrage og deltage aktivt i initiativer, der iværksættes af andre institutioner, herunder borgertopmøder, der kunne arrangeres af EU's formandskab.

Ordfører: Claude du Granrut (FR/PPE), Medlem af regionsrådet i Pikardiet

Basisdokumenter:

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Partnerskab om formidling af EU

KOM(2007) 568 endelig

Arbejdsdokument Fra Kommissionen — Forslag til interinstitutionel aftale — Partnerskab om formidling af EU

KOM(2007) 569 endelig

Communicating about Europe via the Internet — Engaging the citizens

SEK(2007) 1742 (foreligger ikke på dansk)

Meddelelse fra Kommissionen: »Debate Europe« — udnyttelse af erfaringerne fra plan D for demokrati, dialog og debat

KOM(2008) 158 endelig

POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

I. Formidling af EU: Et fælles ansvar

REGIONSUDVALGET

1. støtter Kommissionens initiativ, der i overensstemmelse med retningslinjerne fra Det Europæiske Råd har til formål gennem en tættere inddragelse af EU's institutioner og medlemsstaterne og i erkendelse af betydningen af aktioner på lokalt og regionalt plan at udvikle en ny kommunikationsstrategi over for borgerne i EU;

2. mener, at det har afgørende betydning at styrke kommunikationen med borgerne i EU ved at inddrage dem i en løbende dialog, således at der kan skabes en demokratisk, tillidvækkende og gensidigt forpligtende debat, som fremmer europæisk identitet og opmuntrer til aktivt europæisk medborgerskab;

3. gentager sin overbevisning om, at det er bydende nødvendigt dels via en decentraliseret dialog at fremme overvejelser om Unionens fælles værdier, det europæiske samarbejdes landvinninger og EU-politikernes virkninger på borgernes dagligdag samt udfordringerne for EU's fremtid, dels at fremme EU-borgernes kendskab til Unionens anliggender;

4. insisterer på de nationale, lokale og regionale folkevalgte politikeres ansvar for at inddrage den europæiske dimension i deres virke og anmoder derfor om, at partnerskabet om kommunikation mellem de nationale regeringer og de lokale og regionale myndigheder fremmes med det formål at give borgerne dels øget kendskab til EU, dels klare og objektive budskaber om de foranstaltninger, der træffes på unionsniveau;

5. anmoder derfor Kommissionen om at give borgerne reelle muligheder for deltagelse og fremhæver den rolle, som de

udbredte kommunikationsmedier spiller i denne sammenhæng, herunder navnlig Internettet, der er nemt tilgængeligt, og som er et kommunikationsværktøj, der har fundamental betydning især for de lokale og regionale myndigheder;

6. glæder sig over Kommissionens vilje til at styrke princippet om partnerskab mellem EU's institutioner og medlemsstaterne, insisterer på behovet for, at både Regionsudvalgets og de lokale og regionale myndigheders rolle anerkendes i denne sammenhæng, og konstaterer, at det manglende kendskab til EU først og fremmest skyldes medlemsstaternes ringe indsats, men at Kommissionen på sin side har erkendt dels den positive effekt af decentraliseret kommunikation, dels behovet for tiltag på lokalt og regionalt plan;

7. bifalder den nye fase i plan D, »Debate Europe«, som viderefører tilgangen med inddragelse af lokalsamfundet og tilvejebringer endnu et redskab, hvorigennem man kan nå ud til befolkningen, etablere kontakter og handle i partnerskab i kølvandet på valget til Europa-Parlamentet og i forbindelse med ratificeringen af Lissabontraktaten;

8. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til formidlingsaspektet ved tilrettelæggelsen af de enkelte EU-politikker, herunder navnlig de politikker, der har direkte indvirkning på lokalområderne, dvs. især strukturfondene, og mener, at det reviderede EU-budget bør indeholde et kapitel om kommunikation med borgerne;

9. har den opfattelse, at ratifikationen af Lissabontraktaten og det kommende valg til Europa-Parlamentet bør benyttes til at fremme en egentlig debat om EU, og har i den forbindelse nedsat en særlig arbejdsgruppe, hvis målsætning er at finde ud af, hvordan der kan skabes optimale vilkår for Regionsudvalgets medlemmer til at komme i dialog med EU-borgerne om Unionen.

II. Styrkelse af det politiske partnerskab til gavn for en sammenhængende og integreret, decentraliseret kommunikation

REGIONSUDVALGET

10. minder om indholdet i EU-kommissær Margot Wallströms udsagn om en territorial tilgang og de lokale og regionale myndigheders afgørende rolle med hensyn til at nå ud til borgerne i forbindelse med de hundredvis af arrangementer som led i plan D i hele EU og i den forbindelse forklare dem hensigten med EU's politiske virksomhed og dens positive virkninger på den økonomiske udvikling, den territoriale samhørighed, miljøet, den sociale sikkerhed og det sociale fremskridt;

11. gentager i forlængelse heraf, at udvalget betragter samarbejdsaftalen med Kommissionen, navnlig aftalens addendum om kommunikationspolitikken, som en støtte til at organisere debatter og arrangementer om emner med forbindelse til borgernes dagligdag, så som beskæftigelse, sikkerhed, migration, grundlæggende rettigheder, miljøbeskyttelse og energiforsyning, og derved demonstrere merværdien af Fællesskabets politiske indsats, når den forbindes med de folkevalgte lokalpolitikeres beføjelser;

12. anmoder om, at de kontaktpersoner, som på hvert af Kommissionens repræsentationskontorer blev udpeget i overensstemmelse med samarbejdsaftalen mellem Regionsudvalget og Kommissionen, og som på lokalt og regionalt plan er ansvarlige for implementeringen af de kommunikationstiltag, som beslutes af den interinstitutionelle informationsgruppe, bliver reelle informationsformidlere mellem Kommissionen og Regionsudvalgets medlemmer. De bør medvirke til, at lokale og regionale myndigheder inddrages i arrangementer på decentralt niveau og i forbindelse med kommissionsmedlemmers officielle besøg i medlemsstaterne;

13. påpeger, at om end en ny kommunikationsstrategi kræver et mere udbredt samarbejde mellem EU's institutioner og fællesskabsorganerne, bør den ligeledes have et input fra lokalt niveau, som alene de myndigheder, der dels har ansvar for og er tæt på borgerne, dels har kendskab til EU's beslutningsprocedurer, kan analysere og formidle, og fremhæver i denne forbindelse reformtraktatens protokol om anvendelse af nærheds- og proportionalitetsprincipperne, der forpligter Kommissionen til i sine forslag til lovgivningsmæssige retsakter at tage hensyn til disses økonomiske og forvaltningsmæssige konsekvenser for de lokale og regionale myndigheder;

14. konstaterer, at de lokale og regionale aktørers indsats og inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder i Kommissionens formelle høringsrunder forud for udarbejdelsen af al lovgivning skal ses som et led i udviklingen af styreformere på flere niveauer, hvilket styrker kommunernes og regionernes rolle som EU's formidlingskanaler for oplysning og kommunikation, idet denne rolle som tovejsformidlingskanal kan udfyldes i et

samarbejde med regionskontorerne, de lokale og regionale myndigheders repræsentationer i Bruxelles samt med de nationale og europæiske sammenslutninger af lokale og regionale folkevalgte politikere.

III. Formidling af EU via en lokal indsats, der inddrager borgerne og de lokale og regionale myndigheder

REGIONSUDVALGET

15. henleder opmærksomheden på behovet for at sikre en bedre overensstemmelse mellem oplysningsindsatsen om EU og dennes målgrupper og dens tilpasning til den lokale og regionale virkelighed;

16. anmoder om i overensstemmelse med de to etaperapporter om Regionsudvalgets gennemførelse af den decentraliserede kommunikationspolitik at udmønte læren af de arrangementer, der blev afholdt af de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med plan D;

17. bifalder Kommissionens beslutning om at medfinansiere en ny række civilsamfundsprojekter under plan D, og er enig i, at man skal koncentrere sig om decentraliserede indkaldelser og tiltag til støtte for lokale projekter; udvalget er særdeles tilfreds med, at disse indkaldelser placerer inddragelsen af Regionsudvalgets medlemmer og fremme af dialogen med de lokale politiske beslutningstagere helt centralt i forhold til disse mål; opfordrer imidlertid Kommissionen til at sikre, at de lokale og regionale myndigheder selv kan deltage i forbindelse med indkaldelse af forslag;

18. understreger, at »Debate Europe«-fasen af plan D kun vil være effektiv i alle medlemsstater, hvis der skabes større synergieffekter mellem medlemmer af Europa-Parlamentet, de folkevalgte på lokalt og regionalt plan, talsmænd for nationale regeringer, cheferne for Europa-Parlamentets og Kommissionens repræsentationskontorer og repræsentanter for nationale sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder;

19. foreslår, at Europahusene, som er åbne for offentligheden, og hvis formål er gennem et bredt anlagt aktivitetstilbud at tiltrække borgerne, ikke forbeholdes medlemsstaternes hovedstæder, men at de skal kunne etableres på initiativ af de lokale og regionale myndigheder under overholdelse af nærmere specificerede krav; udvalget glæder sig derfor over Kommissionens planer om en endnu større lokal satsning, i og med at den tilskynder til debatter, der ikke begrænser sig til Europas hovedstæder, med Kommissionens repræsentationskontorer og den anden generation af Europa Direkte-centrene, som forventes åbnet i 2009;

20. understreger, at kommunikationen med de unge bør sigte mod at gøre dem opmærksomme på at det bør være i deres egen interesse at engagere sig i det europæiske samarbejde;

21. henstiller i den forbindelse til alle styringsniveauer at drage omsorg for, at de unge i løbet af deres skolegang erhverver et grundlæggende kendskab til EU med det formål at give dem en bedre forståelse for Unionens beføjelser, funktionsmåde, foranstaltninger og mulige positive indvirkning på deres personlige og jobmæssige fremtid i lyset af det 21. århundredes udfordringer;

22. henstiller, at medlemsstaternes kommunikationsaktioner gennemføres i samarbejde med lokale og regionale folkevalgte politikere f.eks. i forbindelse med afholdelsen af decentrale arrangementer i kommuner og regioner samt debatter i lokale og regionale forsamlinger om EU's politikker, om muligt med deltagelse af medlemmer fra Europa-Parlamentet og repræsentanter for Kommissionens generaldirektorater, således som det er tilfældet i visse nationale parlamenter;

23. minder om, at de lokale og regionale folkevalgte politikere kan spille en afgørende rolle med hensyn til dels at gennemføre en tovejskommunikation, der kan oplyse borgerne om EU's rolle og situation, dels at aktivere borgerne i kraft af denne oplysningsindsats og således bringe EU nærmere de regioner og kommuner, hvor disse politikere er valgt, men også omvendt er i en gunstig position med hensyn til at formidle lokale reaktioner, dvs. den lokale og regionale offentlige mening, til de niveauer, hvor EU's politiske indsats forberedes og besluttes;

24. fremhæver de politiske partiers rolle for EU-formidlingsindsatsen på lokalt og regionalt plan, når det handler om at fremme EU-projektet, og opfordrer de lokale og regionale folkevalgte politikere til at ruste de unge politikere til at kunne tage stilling til EU-spørgsmål, således at de pågældende som fremtidige beslutningstagere vil være i stand til at inddrage den europæiske dimension i deres virke;

25. anser det for afgørende, at Lissabontraktaten og de resultater, hensyn og fremskridt, den repræsenterer, af hensyn til gennemsigtigheden og effektiviteten i EU-samarbejdet og dets legitimitet samt inddragelsen af borgerne i udarbejdelsen af EU's politikker fremlægges på en klar og troværdig måde;

26. anbefaler, at der afholdes et særligt møde i lokal- og regionalrådene, som skal være åbent for deltagelse af medlemmer af Europa-Parlamentet og Regionsudvalgets medlemmer fra samme valgkreds, om den europæiske integrations resultater og EU's funktion via institutioner f.eks. den 9. maj (Europa-dagen);

27. bebuder følgende planlagte prioriterede aktioner på kommunikationsområdet i 2008;

— afholdelse den 8.-10. april 2008 af et forum om »Fremtidens byer«;

— afholdelse den 17.-19. juni 2008 af det 3. årlige forum om kommunikation;

— afholdelse den 6.-8. oktober 2008 af det 6. »Open Days«-arrangement, hvor udvalget sammen med 220 europæiske

regioner og kommuner i forbindelse med den europæiske uge for regioner og byer vil være vært for 5.500 besøgende i Bruxelles; et initiativ, der i 2008 vil blive suppleret med mere end 150 decentrale arrangementer i partnerskabsregionerne og -kommunerne;

— afholdelse den 25.-27. november 2008 af et forum om den interkulturelle dialog;

— udgivelse af et månedligt elektronisk nyhedsbrev med aktuelle politiske nyheder fra Regionsudvalget stilet til de regionale medier og de regionale og lokale folkevalgte politikere samt ledende medlemmer af organisationerne samt — udgivelse af et trykt månedligt nyhedsbrev om Regionsudvalgets politiske og rådgivende virksomhed stilet til de 25.000 lokale beslutningstagere;

— modtagelse af 600 lokale og regionale journalister om året i Regionsudvalget i Bruxelles i forbindelse med medlemmernes politiske virksomhed og med arrangementer i samarbejde med de øvrige EU-institutioner;

28. ønsker et tæt samarbejde med Kommissionen om udarbejdelsen af en »working plan« med udgangspunkt i de initiativer på kommunikationsområdet, der igangsættes som led i det interinstitutionelle samarbejde, og ved bilateralt med medlemsstaterne at øge antallet af partnerskaber om den operationelle styring;

29. er indstillet på at bidrage og deltage aktivt i initiativer, der iværksættes af andre institutioner, herunder borgertopmøder, der kunne arrangeres af EU's formandskab.

IV. Inddragelse af Regionsudvalget i den fremtidige interinstitutionelle ramme for kommunikationspolitikken

REGIONSUDVALGET

30. er overbevist om, at eksistensen af en interinstitutionel ramme om oplysning og kommunikation vil styrke partnerskabsprincippet mellem Fællesskabets institutioner og organer, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder, idet denne ramme dog bør udstyres med passende økonomiske midler;

31. understreger merværdien af udvalgets deltagelse i den interinstitutionelle informationsgruppe (GII), agter årligt at fremlægge et program for decentraliseret kommunikation og anmoder derfor om at blive inddraget i udarbejdelsen af det tilsvarende årlige interinstitutionelle program;

32. støtter en evaluering af den interinstitutionelle informationsgruppes arbejde med det formål dels at påpege mulige forbedringer heraf, dels at fastslå, om der bør etableres en gruppe med ansvar for at koordinere gennemførelsen af de aktioner, der beslutes i henhold til GIIs retningslinjer, og er indstillet på at deltage i en sådan evaluering;

33. glæder sig over muligheden for at kunne deltage i den årlige interinstitutionelle debat om kommunikationspolitikken og anmoder derfor om, at udvalget anerkendes på linje med Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet som en hovedaktør, der bidrager til en decentraliseret kommunikationspolitik;

V. En bredere vifte af kommunikationskanaler: De lokale og regionale medier, radio/TV og Internettet

REGIONSUDVALGET

34. fremhæver, at der, for at opnå målsætningen om at øge EU-borgernes kendskab til EU, må oprettes flere, mere effektive og lettere tilgængelige kommunikationskanaler. Samarbejdet mellem de lokale og regionale myndigheder og medierne må udvikles, og der må anvendes nye teknologier;

35. er tilfreds med lanceringen i 2008 af Kommissionens pilotprojekt om oplysningsnetværk, hvis formål er mere effektivt at inddrage de nationale parlamenter i EU-debatten, og anmoder Kommissionen om i lighed med de nationale parlamentarikere og de lokale og regionale folkevalgte politikere at blive inddraget i dette initiativ;

36. anmoder om, at hjemmesiderne for Kommissionens repræsentationskontorer i de 27 medlemsstater linkes til hjemmesiderne for de nationale sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder og for kommunal- og regionsforvaltningerne, og om at oplysningerne tilpasses de lokale forhold, navnlig hvad angår gennemførelsen af EU's politikker;

37. henstiller, at Europa-portalens får en særlig side med oplysninger om de lokale og regionale myndigheders rolle i EU's

beslutningsproces, hvilket ville fremhæve det forhold, at næsten 75 % af EU's lovgivning gennemføres på lokalt og regionalt niveau. Portalen bør i øvrigt linkes til Regionsudvalgets hjemmeside og til hjemmesiderne for de europæiske og nationale sammenslutninger af de lokale og regionale myndigheder, der måtte have et ønske herom;

38. fremhæver betydningen af Kommissionens initiativ om deltagelse, hvis formål er at inddrage borgerne i udformningen af EU's politikker, navnlig på lokalt og regionalt plan, og opfordrer i denne sammenhæng de lokale og regionale myndigheder til at udforme deres hjemmesiders brugergrænseflade med henblik på at aktivere borgerne i forbindelse med online-høringer o.a., navnlig hvad angår deres forventninger til EU's politiske indsats;

39. opfordrer Kommissionen til at lægge Regionsudvalgets videoer ud på »EU-Tube«-sitet;

40. anmoder endelig Kommissionen om at give de lokale og regionale folkevalgte politikere adgang til en debatplatform på Europa-portalens med henblik på at kunne besvare spørgsmål fra offentligheden, f.eks. inden for rammerne af forummet Debate Europe, eftersom et sådant initiativ vil kunne forstørre kontaktfladen mellem udvalgets medlemmer og borgerne i medlemsstaterne;

41. fremhæver behovet for at etablere en lang række forskellige informations- og kommunikationskanaler for på den måde at give alle EU-borgere mulighed for at tilegne sig viden om EU og deltage på lige vilkår.

Bruxelles, den 19. juni 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Det Europæiske år for kreativitet og innovation (2009)«

(2008/C 257/09)

REGIONSUDVALGET

- bifalder Kommissionens initiativ til et europæisk år for kreativitet og innovation (2009). Gennemførelsen af Lissabon-målene, der skal gøre Europa til det mest innovative videnssamfund, bygger på Europas kreative potentiale;
- understreger, at kultur, kreativitet og innovation er den væsentligste kilde til vækst, investeringer og nye arbejdspladser i de europæiske byer, regioner og lokalområder;
- fremhæver specielt betydningen af såvel den tidlige indlæring inden skolestart samt grundskoleuddannelsen for udviklingen af grundlæggende kompetencer, dvs. viden, færdigheder og holdninger, der sætter mennesker i stand til at leve og arbejde i de moderne europæiske samfund samt tilegne sig ny viden;
- understreger, at initiativet repræsenterer en fremragende mulighed for at knytte an til året for den interkulturelle dialog. Sammenhæng mellem temaerne for flere »europæiske år« støtter målet om, at disse aktiviteter skal resultere i resultater på mellemlangt og langt sigt;
- noterer sig, at der ikke er afsat særskilte budgetmidler til gennemførelse af det europæiske år for kreativitet og innovation. Hvis kreativitet ses som en ressource til udvikling af de europæiske samfund, er det ikke passende kun at tale om uddannelse og kultur i denne sammenhæng. Det er en tværfaglig tankegang, der skaber nye, kreative løsninger.

Ordfører: Gerd Harms (DE/PSE), Befuldmægtiget repræsentant for delstaten Brandenburg vedrørende føderale og europæiske anliggender, statssekretær i statskancelliet

Referencedokument

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om det europæiske år for kreativitet og innovation (2009)

KOM(2008) 159 endelig — 2008/0064 (COD)

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. bifalder Kommissionens initiativ til et europæisk år for kreativitet og innovation (2009). Kreativitet, der i Kommissionens forslag med rette defineres meget generelt som evnen til at finde nye løsninger på de mange forskellige områder, hvor mennesker er aktive, er en afgørende forudsætning for teknisk, kulturel og samfundsmæssig innovation. Gennemførelsen af Lissabon-målene, der skal gøre Europa til det mest innovative videnssamfund, bygger på Europas kreative potentiale;

2. støtter Kommissionens analyse af de grundlæggende betingelser for udvikling af kreativitet og innovation. Udvalget fremhæver i den forbindelse betydningen af såvel den tidlige indlæring inden skolestart samt grundskoleuddannelsen for udviklingen af grundlæggende kompetencer, der defineres som viden, færdigheder og holdninger, der sætter mennesker i stand til at leve og arbejde samt tilegne sig ny viden i de moderne europæiske samfund;

3. støtter Kommissionens opfattelse af, at undervisningen er vigtig for udviklingen af kreativiteten, og mener, at kreativitet ikke kun skal spille en rolle i førskoleundervisningen og i løbet af de første skoleår. Musiske fag bør prioriteres over hele skoleforløbet. Kreativitet må ikke reduceres til udelukkende at vedrøre de såkaldte »kreative fag«. Evnen til kreativ problemløsning og innovativ tænkning må indgå i alle formelle uddannelsesprocesser. Regionsudvalget fremhæver i den forbindelse særligt betydningen af flersprogethed;

4. understreger samtidig, at det ud over støtten til eksperter på topniveau er nødvendigt at sikre en god almen og erhvervs-mæssig uddannelse for regionernes borgere som grundlag for såvel individuel som samfundsmæssig velstand og regionernes innovationsevne;

5. understreger, at kultur, kreativitet og innovation er den væsentligste kilde til vækst, investeringer og nye arbejdspladser i de europæiske byer, regioner og lokalområder. Udvikling af en regions kreative potentiale og evne til innovation er forudsætningen for succes i den europæiske og globale konkurrence. De regionale og lokale myndigheder har som regel et ansvar for tilrettelæggelsen af livslang læring, en aktiv arbejdsmarkedspolitik, udvikling af regionale innovationsstrategier og støtte til innovative og kreative erhvervsgrønter;

6. understreger på ny, at kommuner og regioner spiller en betydningsfuld rolle for udviklingen af innovative miljøer. I den forbindelse kan man nævne lokal innovationspolitik, teknologiceentre, iværksættercentre, forskerparker og venturekapital;

7. gør opmærksom på, at dette ikke kun gælder for de kreative erhverv og de videnskabeligt baserede moderne industrier. Tværtimod kræver de sociale og økonomiske udfordringer i moderne samfund, at der på alle niveauer søges efter kreative løsninger på sociale, miljømæssige og økonomiske problemer;

8. bifalder i særlig grad, at Kommissionen i sit lovgivningsforslag udtrykkeligt nævner de regionale og lokale myndighedsrolle, idet det understreges, at

— kun en kombination af foranstaltninger på fællesskabs-, nationalt, regionalt og lokalt niveau kan varetage opgaverne i forbindelse med året for kreativitet og innovation;

— inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder giver disse mulighed for at gennemføre deres aktiviteter mere effektivt og resultatorienteret inden for rammerne af det europæiske år;

— deres medvirken er en berigelse for gennemførelsen af de planlagte foranstaltninger på europæisk og nationalt niveau;

9. deler denne opfattelse og arbejder for, at de lokale og regionale myndigheder deltager bredt i det europæiske år for kreativitet og innovation.

Detaljeret vurdering af initiativet

REGIONSUDVALGET

10. støtter de mål, der er sat for det europæiske år for kreativitet og innovation (artikel 2). Det generelle udgangspunkt for disse mål gør det muligt at se udviklingen og anvendelsen af Europas kreative potentiale i et bredt perspektiv og ikke udelukkende ud fra kunstneriske og musiske synspunkter. I året for kreativitet og innovation ser Regionsudvalget nødvendigheden af at støtte og fremhæve særligt tværgående aktiviteter mellem centre for livslang læring, kulturens institutioner og aktører samt erhvervslivet, videnskaben og civilsamfundet. Det er også nødvendigt at fremme kreativ læring forstået som indlæring baseret på vidensøgning og vidensopbygning og ikke kun på imitation og udenadslære.

11. understreger, at initiativet repræsenterer en fremragende mulighed for at knytte an til året for den interkulturelle dialog. Sammenhæng mellem temaerne for flere europæiske år støtter målet om, at disse aktiviteter skal resultere i resultater på mellemlangt og langt sigt. Aktiviteterne inden for rammerne af året for den interkulturelle dialog sigter mod et mere åbent, mere tolerant og mere fleksibelt europæisk samfund og er nært knyttet til kreativitet og innovation. Netop dialogen og mødet med andre kulturelle udtryksformer og strømninger kan stimulere kreativitet og en ny tilgang til egne udfordringer;

12. noterer sig, at Kommissionen i sit forslag i høj grad kommer ind på de krav, som Europa-Parlamentet og Rådet har formuleret til nøglekompetencerne for livslang læring. Regionsudvalget henviser til sin udtalelse (*) om denne beslutning, der fremhæver de matematisk-naturvidenskabelige kompetencers særlige betydning. Samtidig fremhævede Regionsudvalget vigtigheden af at fremme kvinders deltagelse på disse områder gennem instrumenterne til livslang læring. De europæiske samfund vil i fremtiden være endnu mere afhængige af, at unge, særligt unge kvinder, vælger teknisk-videnskabelige samt ingeniøruddannelser og karriereforløb;

13. konstaterer, at samarbejde mellem arbejdsliv, samfund og de videregående uddannelser er en vigtig forudsætning for innovation og vækst på lokalt og regionalt plan. Der er brug for en infrastruktur, som er inklusiv og ikke-diskriminerende, og som opmuntrer til aktivt medborgerskab og et fælles ansvar for den sociale samhørighed og en bæredygtig udvikling;

14. er fortalende for bedre uddannelse og erhvervsuddannelse, som styrker Europas vigtigste kapital: dets unge. Der skal i uddannelsen lægges særlig vægt på teknologistudier for at fremme europæisk forskning, udvikling og innovation, men erhvervelse af en passende humanistisk dannelse og værdier skal også vies opmærksomhed. Det er især vigtigt, at uddannelsessystemet giver undervisningen i europæisk kultur og historie den fornødne plads;

15. har gentagne gange fremhævet den særlige betydning, som tilfalder forskningsstøtte, uddannelse af unge videnskabsfolk, fremme af videnskabsfolks mobilitet og støtte til videnskabeligt samarbejde på europæisk niveau. Udviklingen af et forskningsvenligt klima, støtte til patenter og en effektiv beskyttelse af disse fremmer innovative processer i samfund og erhvervsliv;

16. understreger nødvendigheden af standarder og ejendomsrettigheder til beskyttelse af intellektuel ejendom samt udviklingen af et europæisk charter for forvaltning af intellektuel ejendomsret;

17. fremhæver i den forbindelse den væsentlige betydning af strukturfondene, herunder særligt Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, når videnskabelige resultater skal omsættes til innovative produkter og procedurer;

18. beklager, at initiativet først fremlægges nu. På grund af det korte tidsrum, som står til rådighed, bringes årets resultater i fare. Det er derfor særlig vigtigt, at Kommissionen nu gør sig store anstrengelser for at inddrage det størst mulige antal partnere i processen;

19. fremhæver de audiovisuelle mediers særlige rolle i udviklingen af kreative miljøer. Sammenhængen mellem udvikling af talenter, fremragende uddannelsesinstitutioner og mediesektoren skaber succesrige økonomiske klynger i mange europæiske regioner. Inden for rammerne af året for kreativitet og innovation bør der i høj grad fokuseres på disse udviklingstendenser;

20. beklager, at Kommissionens forslag ikke inddrager de mange muligheder i de europæiske mobilitetsprogrammer. Mobilitet i uddannelserne og erfaringsudveksling mellem Europas regioner kan i særlig grad bidrage til at frigøre unges kreative og innovative potentiale;

21. beklager fortsat, at forslaget ikke indeholder tiltag til en evaluering af initiativets resultater, og at forslaget ikke skitserer forudsætningerne for, at målene kan nås;

22. mener, at året for kreativitet og innovation kun kan blive en succes, hvis Kommissionen tager denne opgave seriøst og udnytter mulighederne i alle generaldirektorater. Derudover er der behov for stor støtte fra medlemsstater samt byer, regioner og lokale myndigheder. Regionsudvalget kræver derfor, at andre politiske områder, ud over det uddannelsespolitiske, inddrages aktivt i planlægningen af året;

23. gør opmærksom på, at fremme af kreativitet og innovation udgør en fast bestanddel af mange regionale og lokale udviklingsstrategier. Ved gennemførelsen af det europæiske år for kreativitet og innovation bør der ikke gives indtryk af, at disse ressourcer udelukkende skal findes gennem Kommissionens initiativer. Netop i dette år skal vellykkede tiltag i kommuner, regioner og medlemsstater fremhæves, og udbredelsen af bedste praksis støttes. Alle Kommissionens initiativer skal tage hensyn til subsidiaritetsprincippet;

24. henviser til det store erfaringsgrundlag, som de lokale og regionale myndigheder samt civilsamfundets organisationer ligger inde med. Denne erfaring kommer eksempelvis til udtryk i forbindelse med kommunal- og regionalpolitiske tiltag og i

(*) CdR 31/2006 fin.

løbet af de »Åbent hus«-arrangementer, som Regionsudvalget afholder. Disse erfaringer er et udtryk for den mangfoldige støtte til og udvikling af kreativitet og innovation, som er kendetegnende for vore europæiske kommuner og regioner;

25. noterer sig, at der ikke er afsat særskilte budgetmidler til årets gennemførelse. Kommissionens forslag henviser i forbindelse med spørgsmålet om aktiviteterne finansiering udtrykkeligt kun til programmerne »Livslang læring 2007-2013« samt »Kultur 2007-2013«. Emnerne kreativitet og innovation rækker imidlertid langt ud over disse programmer. Særligt det videnskabelige område, samarbejdet mellem erhvervsliv og forskning, spørgsmål vedrørende den europæiske mobilitet, udvikling af landdistrikter samt socialpolitik bør foruden en række andre spørgsmål nævnes. Hvis kreativitet ses som en ressource til udvikling af de europæiske samfund, er det ikke passende kun at tale om uddannelse og kultur i denne sammenhæng. Det er en tværfaglig tankegang, der skaber nye, kreative løsninger;

26. gør opmærksom på, at Kommissionen i sit forslag taler om »en nyfokusering af kommunikationsaktiviteter på det europæiske års temaer«. Denne nyfokusering beskrives ikke nærmere under foranstaltningerne. Regionsudvalget anser det for nødvendigt at koordinere disse tiltag mellem EU-niveauet, det nationale niveau, det regionale niveau og det lokale niveau;

27. tilbyder Kommissionen sin støtte til og samarbejde om gennemførelsen af det europæiske år for kreativitet og innovation. Byer, regioner og lokale myndigheder er de naturlige partnere i forbindelse med disse aktiviteter og repræsenterer de steder, hvor der skabes et utal af kreative løsninger. Regionsudvalget forventer, at Kommissionen i fuldt omfang inddrager udvalget i aktiviteterne og informerer udførligt om alle tiltag på et tidligt tidspunkt i processen.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Artikel 2, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Det overordnede mål med det europæiske år for kreativitet og innovation skal være at fremme medlemsstaternes indsats for at stimulere kreativitet gennem livslang læring som drivkraft for innovation og som en nøglefaktor for udvikling af personlige, arbejds- og iværksætterrelaterede og sociale kompetencer og velfærd hos de enkelte samfundsborgere.	Det overordnede mål med det europæiske år for kreativitet og innovation skal være at fremme medlemsstaternes <u>samt de lokale og regionale myndigheders</u> indsats for at stimulere kreativitet gennem livslang læring som drivkraft for innovation og som en nøglefaktor for udvikling af personlige, arbejds- og iværksætterrelaterede og sociale kompetencer og velfærd hos de enkelte samfundsborgere.

Begrundelse

Medlemsstaterne er ganske vist Kommissionens samarbejdspartnere, men samtidig tages der på dette område fat på væsentlige spørgsmål, der umiddelbart hører under de lokale og regionale myndigheders kompetencer.

Ændringsforslag 2

Artikel 3, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Ud over aktiviteter, der samfinansieres af Fællesskabet, jf. artikel 6, kan Kommissionen eller medlemsstaterne udpege andre aktiviteter, der bidrager til det europæiske års mål, og give tilladelse til, at årets navn anvendes til at fremme disse aktiviteter, såfremt de bidrager til at nå de i artikel 2 opstillede mål.	Ud over aktiviteter, der samfinansieres af Fællesskabet, jf. artikel 6, kan Kommissionen eller medlemsstaterne <u>eller lokale og regionale myndigheder</u> udpege andre aktiviteter, der bidrager til det europæiske års mål, og give tilladelse til, at årets navn anvendes til at fremme disse aktiviteter, såfremt de bidrager til at nå de i artikel 2 opstillede mål. <u>Inden for rammerne af målene for det europæiske år, bør ikke-statslige aktører opmuntres til at deltage i aktiviteterne.</u>

Begrundelse

Brug af betegnelsen det »europæiske år« bør ikke begrænses til kun at vedrøre medlemsstaterne. Det er nødvendigt, at det europæiske år fyldes med liv af mange aktører, der engagerer sig inden for denne ramme.

*Ændringsforslag 3***Artikel 5**

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Kommissionen indkalder de nationale koordinatore til møder for at koordinere gennemførelsen af det europæiske år for kreativitet og innovation på europæisk plan og udveksle oplysninger om gennemførelsen af det europæiske år på nationalt plan.	Kommissionen indkalder de nationale koordinatore til møder for at koordinere gennemførelsen af det europæiske år for kreativitet og innovation på europæisk plan og udveksle oplysninger om gennemførelsen af det europæiske år på nationalt plan. <u>Repræsentanter for Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg inviteres til at deltage i disse møder.</u>

Begrundelse

Kun en inddragelse af Regionsudvalget og EØSU kan sikre en systematisk og kompetent hensyntagen til de lokale og regionale myndigheders interesser og bidrag.

Bruxelles, den 19. juni 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse »Reformpakke vedrørende telekommunikation«

(2008/C 257/10)

REGIONSUDVALGET

- vil påse, at den nye regelramme ikke kommer til at indeholde tiltag, der risikerer at indvirke negativt på de forskellige medlemsstaters kultur- og mediepolitiske mål, og at den tillige tager hensyn til de særlige behov blandt landdistrikterne, de tyndt befolkede og ultraperifere regioner og byområderne samt kulturelle og etniske mindretal,
- er modstander af den af Kommissionen foreslåede harmonisering af radiofrekvensforvaltningen. Det bør efter udvalgets opfattelse fortsat være medlemsstaterne, der bærer ansvaret for frekvensforvaltningen, samtidig med, at overholdelsen af internationale aftaler sikres. Dette forudsætter, at der sikres radiospredningstjenesterne et så bredt frekvensområde, at de kan varetage deres indholdsopgaver,
- forkaster forslagene om indførelse af et krav om funktionel adskillelse af virksomheder og om, at Kommissionen får vetoret med hensyn til visse af de afhjælpende foranstaltninger, der træffes af de nationale tilsynsmyndigheder. Udvalget opfordrer indtrængende de nationale tilsynsmyndigheder til at tage regionale, lokale og sproglige hensyn i deres analyse og afgrænsning af relevante markeder,
- påskønner Kommissionens bestræbelser på at beskytte forbrugerne bedre, navnlig ved at give forbrugerne flere oplysninger om priser og leveringsvilkår, forbedre databeskyttelsen og sikkerheden og ved at lette adgangen til tjenester, herunder alarmtjenester, men har dog sine betænkeligheder med hensyn til forslagenes finansielle og økonomiske virkninger for de regionale og lokale tjenesteoperatører,
- mener, at oprettelsen af en europæisk markedsmyndighed for elektronisk kommunikation kombineret med en overførsel af væsentlige markedsreguleringsbeføjelser fra medlemsstatsniveau til Kommissionen vil medføre et misforhold i fordelingen af beføjelserne mellem de nationale og de europæiske tilsynsmyndigheder, og er derfor tilhænger af, at der oprettes et europæisk tilsynsorgan for telekommunikation, der forankrer Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder i EF-retten,

Ordfører: Ordfører: Marc Schaefer (LU/PSE), Medlem af kommunalbestyrelsen i Vianden

Basisdokumenter:

Direktiv om bedre lovgivning

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og tjenester, direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

KOM(2007) 697 endelig — 2007/0247 (COD)

Direktiv om borgerne

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om forbrugerbeskyttelsessamarbejde

KOM(2007) 698 endelig — 2007/0248 (COD)

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af den europæiske myndighed for markedet for elektronisk kommunikation

KOM(2007) 699 endelig — 2007/0249 (COD)

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »At drage fuld nytte af digitaliseringsdividenden i Europa: en fælles strategi for anvendelsen af det frekvensområde, der frigives ved overgangen til digitalt tv«

KOM(2007) 700 endelig

I. POLITISKE ANBEFALINGER

især i bysamfundene kan være nødt til at investere i udvikling af IKT og infrastruktur,

REGIONSUDVALGET

1. udtrykker tilfredshed med Kommissionens mål om at styrke telekommunikationsmarkedernes åbning for konkurrence og tilskynde til investering i bredbåndsnet (alle teknologier under ét: faste, mobile og satellit) og målet om i forbindelse med digitalisering af audiovisuelle tjenester at sørge for en optimal frekvensforvaltning i det indre marked,

2. vil påse, at den nye regelramme ikke kommer til at indeholde tiltag, der risikerer at indvirke negativt på de forskellige medlemsstaters kultur- og mediepolitiske mål,

3. vil tillige påse, at kulturelle eller etniske mindretals interesser og regionale behov medtænkes ved nye reguleringsmekanismers udformning (bl.a. med hensyn til frekvensforvaltning),

4. ser gerne, at forslaget til regelramme kommer til at omfatte mekanismer til udvikling af bredbåndsadgang til internet i landdistrikter, områder med lav befolkningstæthed og i regionerne i den yderste periferi. Man bør dog i den forbindelse ikke se bort fra, at de lokale og regionale myndigheder

5. påskønner Kommissionens bestræbelser på at beskytte forbrugerne bedre, herunder databeskyttelse og sikkerhed samt mere fair adgang til elektroniske kommunikationstjenester og alarntjenester for alle brugergrupper, bl.a. handicappede, men har dog sine betænkeligheder med hensyn til forslagernes finansielle og økonomiske virkninger for bl.a. regionale og lokale tjenesteoperatører,

6. påskønner Kommissionens bestræbelser på at udvikle fælles europæiske tjenester, forudsat disse tjenester udvikles under hensyntagen til nationale og regionale forskelle samt til de økonomisk set svagest stillede aktørers teknologiske og økonomiske behov,

7. henleder Kommissionens opmærksomhed på de nationale, regionale og sågar lokale markeders geografiske mangfoldighed, som kan kræve forskellige, nuancerede reguleringsmekanismer og -procedurer, f.eks. geografisk opdeling,

8. ser skeptisk på merværdien af nogle af de nye planlagte tiltag, som vil påvirke samtlige medlemsstater, uanset deres særlige forhold og de fremskridt, der er gjort på nationalt og regionalt plan. Tanken om at overføre flere beføjelser til EU inden for reguleringen af telekommunikationsmarkederne og frekvensforvaltningen anser Regionsudvalget for særdeles foruroligende,

9. mener, at Kommissionens forslag giver mulighed for en mere konsekvent anvendelse af EU's regler, så det indre marked for elektronisk kommunikation kan færdiggøres.

Direktiv om bedre lovgivning

REGIONSUDVALGET

10. udtrykker tilfredshed med Kommissionens henstilling ⁽¹⁾ om stærkt at nedbringe antallet af markeder med forhåndsregulering og derved gøre reguleringen, hvor denne fortsat er nødvendig, effektivere og enklere både for operatører og for nationale reguleringsmyndigheder,

11. værdsætter Kommissionens forslag om at indføre bedre mekanismer til koordinering og harmonisering af regelrammerne i de forskellige medlemsstater og koordinerings-, samråds og høringsprocesser mellem de forskellige nationale reguleringsmyndigheder,

12. er enig med Kommissionen i, at effektiv frekvensforvaltning er vigtig for at lette adgangen for operatørerne og for at fremme innovation og kulturel mangfoldighed,

13. er enig med Kommissionen i behovet for at sikre samhusning og fælles brug af faciliteter for leverandører af elektroniske kommunikationsnet forudsat en sådan fælles brug er teknisk mulig og at omkostningerne herved kan fordeles rimeligt,

14. støtter Kommissionens synspunkt angående det vigtige i harmonisering af anvendelsen af numre i Fællesskabet, hvor dette får det indre marked til at fungere bedre, eller hvor det fremmer udviklingen af fælles europæiske tjenester. Dog mener Regionsudvalget, at medlemsstaterne er mere kompetente til at træffe enhver foranstaltning med henblik på en sådan harmonisering, som kan finde sted inden for den eksisterende »europæiske tilsynsmyndigheds gruppe«,

15. mener, at kun medlemsstaterne bør have beføjelse til at fastlægge frekvenstildelinger for tjenester, der gør det muligt at sikre sproglig og kulturel mangfoldighed og mediepluralisme,

16. mener ikke, at der er grund til at påbyde en funktionel adskillelse som supplerende foranstaltning med sigte på liberalisering af markederne og vurderer, at en konkurrence baseret på infrastruktur er effektivere og at den eksisterende regelramme allerede muliggør foranstaltninger til adskillelse, herunder funktionel adskillelse,

⁽¹⁾ Kommissionens henstilling K(2007) 5406, EUT L 344 af 28. december 2007, s. 65.

17. mener, at der bør indføres henholdsvis bevares enhver henvisning til internationale aftaler og procedurerne heri med hensyn til frekvensforvaltning, da disse aftaler allerede eksisterer og udgør en bredere regelramme end EU's.

Direktiv om borgerne

REGIONSUDVALGET

18. støtter Kommissionens bestræbelser på at styrke og forbedre forbrugerbeskyttelsen og brugernes rettigheder i den elektroniske kommunikationssektor, bl.a. ved at give forbrugerne flere oplysninger om priser og leveringsvilkår og ved at lette handicappede brugere adgangen til og brugen af elektronisk kommunikation, herunder alarmtjenester,

19. værdsætter forslagene om at styrke beskyttelsen af den enkeltes privatliv og persondata i den elektroniske kommunikationssektor, især ved strengere bestemmelser om sikkerhed og bedre midler til håndhævelse,

20. henleder Kommissionens opmærksomhed på forbrugernes behov i økonomisk svage regioner og landdistrikter, som er vanskeligt tilgængelige i geografisk henseende eller som har lav befolkningstæthed, samt i regionerne i den yderste periferi,

21. gør Kommissionen opmærksom på, at nogle foranstaltninger, som skal garantere netsikkerhed og forbrugerbeskyttelse, kræver koordinering og indførelse på internationalt plan og ikke blot i EU,

22. henleder Kommissionens opmærksomhed på, at nogle af de foranstaltninger, som foreslås i det pågældende direktiv, kræver betydelige tekniske infrastrukturinvesteringer (f.eks. adgang til et fælles alarmnummer eller lokaliseringsoplysninger om den kaldende part) og at disse investeringer vanskeligt vil kunne afholdes af mindre, f.eks. lokale eller regionale, operatører,

23. værdsætter Kommissionens bestræbelser på at fremme nummerportabilitet mellem fastnet og mobilnet,

24. henleder Kommissionens opmærksomhed på de særlige behov i landdistrikter, som ofte har en meget begrænset infrastruktur, der kun er baseret på den historiske operatør, og ser gerne, at der indføres særlige foranstaltninger, f.eks. via strukturfonde, for disse områder. Udvalget ønsker ligeledes at henlede opmærksomheden på, at regionerne i den yderste periferi, hvad elektronisk kommunikation angår, permanent er underlagt begrænsninger og strukturelle ekstraomkostninger, og at man derfor bør udarbejde nogle særlige foranstaltninger for at give borgerne i disse områder de samme vilkår som borgerne i resten af det europæiske kontinent,

25. mener, at »must carry«-reglerne for radiospredningstjenester bør udvides til samtlige ekstra tjenester og at de bør tages op til revision med jævne mellemrum.

Den Europæiske Myndighed for Markedet for Elektronisk Kommunikation

REGIONSUDVALGET

26. vurderer, at oprettelsen af en europæisk telekommunikationsmyndighed, som i praksis føjes til den nuværende institutionelle ordning vedrørende regulering af de elektroniske kommunikationsmarkeder, ikke er forenelig med nærheds- og proportionalitetsprincippet og risikerer at gøre spørgsmålet endnu mere indviklet snarere end at forenkle den proces, som er genstand for denne forslagspakke.

27. er derfor tilhænger af et europæisk tilsynsorgan for telekommunikation. Et sådant organ kunne varetage mange af de funktioner, der er opregnet i forslaget om Den Europæiske Myndighed for Markedet for Elektronisk Kommunikation (markedsmyndigheden), og være fælles om mange af de opgaver, som i Kommissionens forslag er overdraget til markedsmyndigheden, uden at have karakter af en styrelse, hvorved man undgår nogle af de potentielle problemer, der er forbundet med markedsmyndigheden.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Direktiv om bedre lovgivning, artikel 1, ændringer af direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), punkt 2, e), artikel 2, tilføjelse af s)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
s) »skadelig interferens«: interferens, der udgør en fare for radionavigationstjenesters eller andre sikkerhedstjenesters aktiviteter eller som på anden måde i alvorlig grad forringer, hindrer eller gentagne gange afbryder radio-kommunikationstjenester, der fungerer i overensstemmelse med Fællesskabets eller medlemsstaternes gældende regler.	s) »skadelig interferens«: interferens, der udgør en fare for radionavigationstjenesters eller andre sikkerhedstjenesters aktiviteter eller som på anden måde i alvorlig grad forringer, hindrer eller gentagne gange afbryder radio-kommunikationstjenester, der fungerer i overensstemmelse med Fællesskabets eller medlemsstaternes gældende regler, <u>eller som stemmer overens med internationale frekvensplaner.</u>

Begrundelse

Frekvensforvaltning er i vid udstrækning underlagt internationale frekvensaftaler og -planer i Den europæiske konference af post- og teleadministrationer (CEPT) og Den internationale telekommunikationsunion (ITU). Dette er særligt vigtigt for radiospredningstjenester (f.eks. GE-06). Derfor bør definitionen af »skadelig interferens« ændres.

Ændringsforslag 2

Direktiv om bedre lovgivning, artikel 1, ændringer af direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), punkt 8, ændring af artikel 8

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således: Medmindre andet følger af artikel 9, for så vidt angår radiofrekvenser, tager medlemsstaterne nøje hensyn til, at reguleringen helst skal være teknologineutral, og sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder gør det samme under udførelsen af de i dette direktiv og særdirrektiverne omhandlede tilsynsopgaver, særlig sådanne, som har til formål at sikre en reel konkurrence.	(a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således: Medmindre andet følger af artikel 9, for så vidt angår radiofrekvenser, tager medlemsstaterne nøje hensyn til, at reguleringen helst skal være teknologineutral, og sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder gør det samme under udførelsen af de i dette direktiv og særdirrektiverne omhandlede tilsynsopgaver, særlig sådanne, som har til formål at sikre en reel konkurrence, <u>samtidig med at mediernes og kulturernes mangfoldighed sikres</u>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(b) Stk. 2, litra a) og b), affattes således:	(b) Stk. 2, litra a) og b), affattes således:
(a) sikre, at brugerne, herunder handicappede, ældre og brugere med særlige sociale behov, får maksimalt udbytte for så vidt angår valgmuligheder, pris og kvalitet	(a) sikre, at brugerne, herunder handicappede, ældre og brugere med særlige sociale behov, får maksimalt udbytte for så vidt angår valgmuligheder, pris og kvalitet
(b) sikre, at der i den elektroniske kommunikationssektor hverken hersker konkurrenceforvriddning eller –begrænsning, særlig hvad angår levering af indhold'	(b) sikre, at der i den elektroniske kommunikationssektor hverken hersker konkurrenceforvriddning eller –begrænsning, særlig hvad angår levering af indhold'
(c) Stk. 3, litra d), affattes således:	(c) Stk. 3, litra d), affattes således:
(d) arbejde sammen med Kommissionen og markedsmyndigheden for at sikre udviklingen af en ensartet reguleringspraksis og en ensartet anvendelse af dette direktiv og særdirektiverne.'	(d) arbejde sammen med Kommissionen og markedsmyndigheden for at sikre udviklingen af en ensartet reguleringspraksis og en ensartet anvendelse af dette direktiv og særdirektiverne.'
(d) Stk. 4, litra e), affattes således:	(d) Stk. 4, litra e), affattes således:
(e) tilgodese behovene hos særlige sociale grupper, især handicappede, ældre og brugere med særlige sociale behov'	(e) tilgodese behovene hos særlige sociale grupper, især handicappede, ældre og brugere med særlige sociale behov samt etniske, sociale eller kulturelle mindretal i landdistrikter og områder med lav befolkningstæthed'
(...)	(...)

Begrundelse

Der bør også tages hensyn til kulturernes og mediernes mangfoldighed og til sproglige, etniske, sociale og regionale mindretals behov.

Angående slettelsen af henvisningen til markedsmyndigheden, som Kommissionen foreslår i sit forordningsforslag KOM(2007) 699 endelig — 2007/0249 (COD), se ændringsforslag 20 nedenfor.

Ændringsforslag 3

Direktiv om bedre lovgivning, artikel 1, ændringer af direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), punkt 9, ny udgave af artikel 9

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Artikel 9</i>	<i>Artikel 9</i>
Forvaltning af radiofrekvenser til elektroniske kommunikationstjenester	Forvaltning af radiofrekvenser til elektroniske kommunikationstjenester
1. Medlemsstaterne sikrer, at radiofrekvenserne til elektroniske kommunikationstjenester forvaltes effektivt på deres område i overensstemmelse med artikel 8. De sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheders allokering og tildeling af sådanne radiofrekvenser bygger på objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmæssige kriterier.	1. Medlemsstaterne sikrer, at radiofrekvenserne til elektroniske kommunikationstjenester forvaltes effektivt på deres område i overensstemmelse med artikel 8. De sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheders allokering og tildeling af sådanne radiofrekvenser bygger på objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmæssige kriterier.

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>2. Medlemsstaterne fremmer harmoniseringen af frekvensanvendelsen i Fællesskabet på en måde, der tilgodeser behovet for en virksomhedsfuld og effektiv udnyttelse i overensstemmelse med beslutning nr. 676/2002/EF (frekvenspolitikbeslutningen).</p> <p>3. Medmindre andet gælder i medfør af følgende afsnit eller de foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 9c, sikrer medlemsstaterne, at alle typer teknologier til radionet og trådløs adgang kan anvendes i de frekvensbånd, der er til rådighed for elektronisk kommunikation.</p> <p>Medlemsstaterne kan dog fastsætte forholdsmæssigt afpassede og ikke-diskriminerende begrænsninger for, hvilke typer teknologier til radionet og trådløs adgang der må bruges, hvor dette er nødvendigt for at:</p> <p>a) undgå skadelig interferens</p> <p>b) beskytte folkesundheden mod elektromagnetiske felter</p> <p>c) sikre, at muligheden for delt brug af radiofrekvenser udnyttes optimalt, hvor brugen af radiofrekvenser er omfattet af en generel tilladelse, eller</p> <p>d) overholde en begrænsning i overensstemmelse med stk. 4.</p> <p>4. Medmindre andet gælder i medfør af følgende afsnit eller de foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 9c, sikrer medlemsstaterne, at alle typer elektroniske kommunikationstjenester kan udbydes i de frekvensbånd, der er til rådighed for elektronisk kommunikation. Medlemsstaterne kan dog fastsætte forholdsmæssige og ikke-diskriminerende begrænsninger for, hvilke typer elektroniske kommunikationstjenester der kan udbydes.</p> <p>Krav om, at en tjeneste udbydes i et bestemt frekvensbånd, skal være begrundet ud fra hensynet til at sikre, at en almennyttig målsætning opfyldes i overensstemmelse med fællesskabsretten, herunder sikkerhed for menneskeliv, fremme af social, regional eller territorial samhørighed, effektiv udnyttelse af frekvensressourcerne og, således som fastlagt i national lovgivning i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme.</p> <p>Et forbud mod, at en hvilken som helst anden tjeneste udbydes i et bestemt frekvensbånd, skal være begrundet ud fra hensynet til at beskytte livskritiske tjenester.</p>	<p>2. Medlemsstaterne fremmer harmoniseringen af frekvensanvendelsen i Fællesskabet, <u>hvilket kan bidrage til stordriftsbesparelser og lette tjenesternes interoperabilitet til gavn for forbrugerne</u>, på en måde, der tilgodeser behovet for en virksomhedsfuld og effektiv udnyttelse i overensstemmelse med beslutning nr. 676/2002/EF (frekvenspolitikbeslutningen).</p> <p>3. Medmindre andet gælder i medfør af følgende afsnit eller de foranstaltninger, der vedtages i henhold til <u>frekvenspolitikbeslutningen (676/2002/EF) artikel 9e</u>, sikrer medlemsstaterne <u>om muligt</u>, at alle typer teknologier til radionet og trådløs adgang kan anvendes i de frekvensbånd, der er til rådighed for elektronisk kommunikation <u>i overensstemmelse med nationale frekvenstilladelingslister og ITU's regler</u>.</p> <p>Medlemsstaterne kan dog fastsætte forholdsmæssigt afpassede og ikke-diskriminerende begrænsninger for, hvilke typer teknologier til radionet og trådløs adgang der må bruges, hvor dette er nødvendigt for at:</p> <p>a) undgå skadelig interferens</p> <p>b) beskytte folkesundheden mod elektromagnetiske felter</p> <p>c) sikre, at muligheden for <u>foregår udnyttes optimalt, hvor brugen af radiofrekvenser er omfattet af en generel tilladelse</u>, eller</p> <p>d) overholde en begrænsning i overensstemmelse med stk. 4.</p> <p>4. Medmindre andet gælder i medfør af følgende afsnit eller de foranstaltninger, der vedtages i henhold til <u>frekvenspolitikbeslutningen (676/2002/EF) artikel 9e</u>, sikrer medlemsstaterne <u>om muligt</u>, at det <u>gøres lettere</u>, at alle typer elektroniske kommunikationstjenester kan udbydes i de frekvensbånd, der er til rådighed for elektronisk kommunikation <u>i overensstemmelse med nationale frekvenstilladelingslister og ITU's regler</u>. Medlemsstaterne kan dog fastsætte forholdsmæssige og ikke-diskriminerende begrænsninger for, hvilke typer elektroniske kommunikationstjenester der kan udbydes.</p> <p>Krav om, at en tjeneste udbydes i et bestemt frekvensbånd, skal være begrundet ud fra hensynet til at sikre, at en almennyttig målsætning opfyldes i overensstemmelse med fællesskabsretten, herunder sikkerhed for menneskeliv, fremme af social, regional eller territorial samhørighed, effektiv udnyttelse af frekvensressourcerne og, således som fastlagt i national lovgivning i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme.</p> <p>Et forbud mod, at en hvilken som helst anden tjeneste udbydes i et bestemt frekvensbånd, skal være begrundet ud fra hensynet til at beskytte livskritiske tjenester eller levering af en tjeneste af almen interesse <u>som fastlagt i national lovgivning i overensstemmelse med fællesskabsreglerne som f.eks. fremme af kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme</u>.</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
5. Medlemsstaterne foretager jævnligt en vurdering af, om de begrænsninger, der er indført i medfør af stk. 3 og 4, fortsat er nødvendige.	5. Medlemsstaterne foretager jævnligt en vurdering af, om de begrænsninger, der er indført i medfør af stk. 3 og 4, fortsat er nødvendige <u>og er ene ansvarlige for at fastlægge enhver undtagelse fra disse.</u>
6. Stk. 3 og 4 gælder for allokering og tildeling af radiofrekvenser efter den 31. december 2009'.	6. Stk. 3 og 4 gælder for allokering og tildeling af radiofrekvenser efter datoen for dette direktivs ikrafttrædelse <u>i medlemsstaterne den 31. december 2009'.</u>

Begrundelse

Frekvensforvaltningstiltagene og –procedurerne i frekvenspolitikbeslutningen (676/2002/EF) muliggør allerede en realistisk og rimelig frekvensforvaltning under iagttagelse af teknologi- og tjenesteneutralitet.

De eksisterende aftaler i Den europæiske konference af post- og teleadministrationer (CEPT) og Den internationale telekommunikationsunion (ITU) skal overholdes. Disse aftaler muliggør allerede i dag en effektiv frekvensudnyttelse.

Der bør lægges op til tiltag til at værne om og fremme tjenester, som gør det muligt at udvikle den kulturelle og sproglige mangfoldighed og mediepluralisme. Bl.a. skal de radiospredningstjenester og elektroniske kommunikationstjenester, der tilbydes på regionalt og lokal plan, sikres frekvensadgang.

Medlemsstaterne bør fortsat have hånd i hanke med frekvensforvaltningen på nationalt plan og det gælder bl.a. om at sikre radiospredningstjenesterne et så bredt frekvensområde, at de kan varetage deres indholdsgaver.

Ændringsforslag 4

Direktiv om bedre lovgivning, artikel 1, ændringer af direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), punkt 10, tilføjelse af artikel 9 a)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 9 a)</p> <p>Revision af begrænsninger i eksisterende rettigheder</p> <p>1. I en periode på fem år fra den [1. januar 2010] sikrer medlemsstaterne, at indehavere af brugsrettigheder til frekvenser, der er indrømmet før denne dato, kan forelægge den kompetente nationale myndighed en ansøgning om en nyvurdering af de begrænsninger i deres rettigheder, der er indført i henhold til artikel 9, stk. 3 og 4.</p> <p>Før den kompetente nationale tilsynsmyndighed træffer sin afgørelse, underretter den rettighedshaveren om sin vurdering af begrænsningerne, idet den anfører, hvad rettigheden omfatter efter nyvurderingen, og giver rettighedshaveren mulighed for at trække sin ansøgning tilbage inden for en rimelig frist.</p> <p>Hvis rettighedshaveren trækker sin ansøgning tilbage, forbliver rettigheden uændret, indtil den udløber, eller indtil femårsperiodens udløb, alt efter hvilken dato der ligger først.</p>	<p>Artikel 9 a) udgår</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>2. Hvis rettighedshaveren, jf. stk. 1, er udbyder af radio- eller tv-indholdstjenester, og brugsretten til radiofrekvenser er indrømmet, for at rettighedshaveren kan opfylde en særlig almennyttig målsætning, kan der kun ansøges om nyvurdering af begrænsningerne, for så vidt angår den del af radiofrekvenserne, der er nødvendige for at opfylde dette mål. Den del af radiofrekvenserne, der som følge af anvendelsen af artikel 9, stk. 3 og 4, bliver unødvendige for at opfylde målet, indgår i en ny tildelingsprocedure i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i tilladelsesdirektivet.</p> <p>3. Efter den femårsperiode, der er nævnt i stk. 1, træffer medlemsstaterne alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at artikel 9, stk. 3 og 4, anvendes på enhver anden tildeling og allokering af frekvenser, der var gældende på datoen for dette direktivs ikrafttræden.</p> <p>4. Når medlemsstaterne anvender denne artikel, træffer de passende foranstaltninger for at sikre en loyal konkurrence.</p>	

Begrundelse

Artiklen er ikke forenelighed med nærhedsprincippet. Indehavere af rettigheder til tjenester, der udelukkende tilbydes én medlemsstat eller en region inden for denne stat, bør ikke påvirkes af afgørelser om frekvensforvaltning, der træffes på EU-plan.

Ændringsforslag 5

»Direktiv om bedre lovgivning«, artikel 1, ændringer af direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), punkt 10, tilføjelse af artikel 9 b)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 9 b)</p> <p>Overdragelse af individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser</p> <p>1. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder uden den nationale tilsynsmyndigheds forudgående samtykke kan overdrage eller udleje individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser til andre virksomheder inden for de frekvensbånd, hvor dette er muligt i henhold til de gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 9 c).</p> <p>Medlemsstaterne kan også fastsætte, at virksomheder kan overdrage eller udleje individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser til andre virksomheder inden for andre frekvensbånd.</p> <p>2. Medlemsstaterne sikrer, at en virksomheds planer om at overdrage brugsrettigheder til radiofrekvenser meddeles til den nationale tilsynsmyndighed, der er ansvarlig for frekvenstildeling, og offentliggøres. Når radiofrekvensanvendelsen er blevet harmoniseret ved anvendelse af frekvenspolitikbeslutningen eller andre fællesskabsforanstaltninger, skal en sådan overdragelse være i overensstemmelse med den harmoniserede brug.</p>	<p>Artikel 9 b) udgår.</p>

Begrundelse

Bestemmelsen indebærer ingen reelle fordele i forhold til det nuværende system, der allerede giver mulighed for frivillig overdragelse eller udlejning af brugsrettigheder til radiofrekvenser.

Ændringsforslag 6

»Direktiv om bedre lovgivning«, artikel 1, ændringer af direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), punkt 10, tilføjelse af artikel 9 c)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p data-bbox="464 703 564 730">Artikel 9 c)</p> <p data-bbox="320 772 711 799">Harmonisering af frekvensforvaltningen</p> <p data-bbox="245 842 783 943">For at bidrage til udviklingen af det indre marked og føre principperne i denne artikel ud i livet kan Kommissionen vedtage passende gennemførelsesforanstaltninger med henblik på at:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="245 987 783 1061">a) harmonisere udpegningen af frekvensbånd, inden for hvilke brugsrettigheder kan overdrages eller udlejes mellem virksomheder <li data-bbox="245 1106 783 1229">b) harmonisere de vilkår, der knyttes til sådanne rettigheder, og de vilkår, procedurer, tidsmæssige og andre begrænsninger, regler for tilbagetrækning og overgangsregler, der gælder for en sådan overdragelse og udlejning. <li data-bbox="245 1274 783 1348">c) harmonisere de særlige foranstaltninger for at sikre en loyal konkurrence, når individuelle rettigheder overdrages <li data-bbox="245 1393 783 1543">d) fravige princippet om tjeneste- og teknologineutralitet samt harmonisere omfanget og arten af eventuelle fravigelser af dette princip i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3 og 4, ud over fravigelser, der har til formål at fremme kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme. <p data-bbox="285 1588 783 1816">Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol, jf. artikel 22, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen anvende hasteproceduren i artikel 22, stk. 4. Ved gennemførelsen af bestemmelserne i dette stykke kan Kommissionen lade sig bistå af markedsmyndigheden i overensstemmelse med artikel 10 i forordning [...]/EF.</p>	<p data-bbox="807 703 970 730">Artikel 9 c) udgår.</p>

Begrundelse

Efter Regionsudvalgets opfattelse er det fuldstændig afgørende, at Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT), Den Internationale Telekommunikationsunion og ECC inddrages i ethvert tiltag til harmonisering af frekvensspektret.

Ændringsforslag 7

»Direktiv om bedre lovgivning«, artikel 1, ændringer af direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), punkt 11 b), artikel 10, ny version af stykke 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne støtter harmoniseringen af anvendelsen af numre i Fællesskabet, hvor dette får det indre marked til at fungere bedre, eller hvor det fremmer udviklingen af paneuropæiske tjenester. Kommissionen træffer passende tekniske gennemførelsesforanstaltninger på dette område, der blandt andet kan bestå i at opstille takstprincipper for bestemte numre og nummerserier. Som led i gennemførelsesforanstaltningerne kan Kommissionen tildele markedsmyndigheden særlige ansvarsopgaver i forbindelse med anvendelsen af foranstaltningerne.</p> <p>Foranstaltningerne, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol, jf. artikel 22, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen anvende hasteproceduren i artikel 22, stk. 4.</p>	<p>Medlemsstaterne støtter harmoniseringen af anvendelsen af numre i Fællesskabet, hvor dette får det indre marked til at fungere bedre, eller hvor det fremmer udviklingen af paneuropæiske tjenester. Kommissionen træffer passende tekniske gennemførelsesforanstaltninger på dette område, der blandt andet kan bestå i at opstille takstprincipper for bestemte numre og nummerserier. Som led i gennemførelsesforanstaltningerne kan Kommissionen tildele markedsmyndigheden særlige ansvarsopgaver i forbindelse med anvendelsen af foranstaltningerne.</p> <p>Foranstaltningerne, der har til formål at ændre ikke væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol, jf. artikel 22, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen anvende hasteproceduren i artikel 22, stk. 4.</p>

Begrundelse

Medlemsstaterne er bedre rustet til at træffe de nødvendige tekniske foranstaltninger, end Kommissionen er.

Ændringsforslag 8

»Direktiv om bedre lovgivning«, artikel 1, ændringer af direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), punkt 13, ny version af artikel 12

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p><i>Artikel 12</i></p> <p>Samhusning og delt brug af faciliteter for udbydere af elektroniske kommunikationsnet</p> <p>1. Hvis en virksomhed, der udbyder elektroniske kommunikationsnet, i henhold til national lovgivning har tilladelse til at installere faciliteter på, over eller under offentlig eller privat ejendom, eller kan påberåbe sig en procedure for ekspropriation af ejendom eller brugsret til sådanne formål, skal de nationale tilsynsmyndigheder kunne stille krav om delt brug af sådanne faciliteter eller sådan ejendom, herunder adgangsveje til bygninger, master, antenner, kabelkanaler, mandehuller og gadeskabe.</p> <p>2. Af hensyn til miljø, folkesundhed eller den offentlige sikkerhed eller til mål for by- og landsplanlægningen kan medlemsstaterne kræve, at indehavere af de rettigheder, der er nævnt i stk. 1, deles om faciliteter eller ejendom (herunder ved fysisk samhusning) eller træffer foranstaltninger til at lette koordineringen af offentlige arbejder, dog først efter en offentlig høring af passende varighed, hvor alle berørte parter har haft mulighed for at fremlægge deres synspunkter. Sådanne ordninger for delt brug eller koordinering kan også omfatte bestemmelser om fordeling af omkostningerne ved delt brug af faciliteter eller ejendom.</p>	<p><i>Artikel 12</i></p> <p>Samhusning og delt brug af faciliteter for udbydere af elektroniske kommunikationsnet</p> <p>1. Hvis en virksomhed, der udbyder elektroniske kommunikationsnet, i henhold til national lovgivning har tilladelse til at installere faciliteter på, over eller under offentlig eller privat ejendom, eller kan påberåbe sig en procedure for ekspropriation af ejendom eller brugsret til sådanne formål, skal de nationale tilsynsmyndigheder i det omfang, dette er teknisk muligt, kunne stille krav om delt brug af sådanne faciliteter eller sådan ejendom, herunder adgangsveje til bygninger, master, antenner, kabelkanaler, mandehuller og gadeskabe.</p> <p>2. Af hensyn til miljø, folkesundhed eller den offentlige sikkerhed eller til mål for by- og landsplanlægningen kan medlemsstaterne kræve, at indehavere af de rettigheder, der er nævnt i stk. 1, deles om faciliteter eller ejendom (herunder ved fysisk samhusning) eller træffer foranstaltninger til at lette koordineringen af offentlige arbejder, dog først efter en offentlig høring af passende varighed, hvor alle berørte parter har haft mulighed for at fremlægge deres synspunkter. Sådanne ordninger for delt brug eller koordinering kan også omfatte bestemmelser om fordeling af omkostningerne ved delt brug af faciliteter eller ejendom.</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3. Foranstaltninger, som en national tilsynsmyndighed træffer i overensstemmelse med stk. 1, skal være objektive, transparente og forholdsmæssigt afpassede.	3. Foranstaltninger, som en national tilsynsmyndighed træffer i overensstemmelse med stk. 1, skal være objektive, transparente og forholdsmæssigt afpassede <u>og tage højde for en rimelig fordeling af omkostningerne.</u>

Begrundelse

Omkostningerne ved de omtalte foranstaltninger bør fordeles rimeligt. Det bør ligeledes sikres, at foranstaltningerne er teknisk gennemførlige og indebærer reelle fordele for forbrugerne. Deling af TV-kabler mellem flere brugere medfører f.eks. en betydelig begrænsning af udbudet af ydelser, der står til den enkelte forbrugers rådighed.

Ændringsforslag 9

»Direktiv om bedre lovgivning«, artikel 1, ændringer af direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), punkt 16 c), artikel 15, ny version af stykke 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3. De nationale tilsynsmyndigheder afgrænser under nøje hensyntagen til henstillingen og retningslinjerne de relevante markeder tilpasset de nationale forhold, navnlig relevante geografiske markeder på deres område, og det i overensstemmelse med konkurrencerettens principper. De nationale tilsynsmyndigheder følger procedurene i artikel 6 og 7, inden de udpeger markeder, der afviger fra dem, der er nævnt i henstillingen.	3. De nationale tilsynsmyndigheder afgrænser under nøje hensyntagen til henstillingen og retningslinjerne de relevante markeder tilpasset de nationale <u>eller regionale</u> forhold, navnlig relevante geografiske markeder på deres område, og det i overensstemmelse med konkurrencerettens principper. De nationale tilsynsmyndigheder følger procedurene i artikel 6 og 7, inden de udpeger markeder, der afviger fra dem, der er nævnt i henstillingen.

Begrundelse

Der bør ligeledes, og måske nok så relevant, tages højde for regionale forskelle snarere end for nationale.

Ændringsforslag 10

»Direktiv om bedre lovgivning«, artikel 1, ændringer af direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), punkt 17 a), artikel 16, ny version af stykke 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. De nationale tilsynsmyndigheder analyserer de relevante markeder, der er opført i henstillingen, under nøje iagttagelse af retningslinjerne. Medlemsstaterne sikrer, at denne analyse, hvor det er hensigtsmæssigt, foretages i samarbejde med de nationale konkurrencemyndigheder.	1. De nationale tilsynsmyndigheder analyserer de relevante markeder, der er opført i henstillingen, under nøje iagttagelse af retningslinjerne. Medlemsstaterne sikrer, at denne analyse, hvor det er hensigtsmæssigt, foretages i samarbejde med de nationale konkurrencemyndigheder. <u>Analyserne bør tage hensyn til regionale og lokale sproglige eller kulturelle forskelle.</u>

Begrundelse

Der bør tages højde for, og det bør være muligt at gennemføre lokale og regionale analyser.

Ændringsforslag 11

»Direktiv om bedre lovgivning«, artikel 1, ændringer af direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), punkt 20, ny version af artikel 19

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p><i>Artikel 19</i></p> <p>Harmoniseringsprocedurer</p> <p>1. Hvis Kommissionen finder, at afvigelser i de nationale tilsynsmyndigheders udførelse af de opgaver, de er pålagt i henhold til dette direktiv og særdirektiverne, skaber hindringer på det indre marked, kan den under nøje iagttagelse af markedsmyndighedens udtalelse, hvor en sådan foreligger, vedtage en henstilling eller en beslutning om harmoniseret anvendelse af bestemmelserne i dette direktiv og særdirektiverne for at fremme opfyldelsen af målene i artikel 8, uden at dette dog berører artikel 9 i dette direktiv og artikel 6 og 8 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet).</p> <p>(...)</p>	<p>Ny version af artikel 19 udgår.</p>

Begrundelse

Bestemmelsen bør helt udgå eller ændres væsentligt, eftersom den markedsmyndighed, der er nævnt flere gange i stykket ovenfor, er i modstrid både med subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet.

Ændringsforslag 12

»Direktiv om bedre lovgivning«, artikel 2, ændringer af direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet), punkt 9, tilføjelse af artikel 13 a)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p><i>Artikel 13 a)</i></p> <p>Funktionel adskillelse</p> <p>1. En national tilsynsmyndighed kan i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 8, navnlig stk. 3, andet afsnit, pålægge vertikalt integrerede virksomheder at placere aktiviteter i forbindelse med engrossalg af acce-sprodukter i en uafhængigt fungerende forretnings-enhed.</p> <p>(...)</p>	<p>Artikel 13 a) udgår.</p>

Begrundelse

Efter Regionsudvalgets opfattelse er en konkurrence, der er baseret på infrastruktur og markedsforhold, mere effektiv. Der bør m.a.o. kun skrives til pålæg om placering af aktiviteter i uafhængigt fungerende forretnings-enheder, når alle andre foranstaltninger eller aftaler har været virkningsløse. Den nuværende lovgivning tillader allerede på nuværende tidspunkt de nationale tilsynsmyndigheder at udstede et sådant pålæg som en sidste mulighed.

Ændringsforslag 13

»Direktiv om bedre lovgivning«, artikel 3, ændringer af direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet), punkt 3, ny version af artikel 5

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p style="text-align: center;"><i>Artikel 5</i></p> <p style="text-align: center;">Brugsret til radiofrekvenser og numre</p> <p>1. Medlemsstaterne må ikke gøre brug af radiofrekvenser afhængig af tildeling af individuelle brugsrettigheder, men skal i stedet indføre vilkårene for brug af sådanne radiofrekvenser i den generelle tilladelse, medmindre det er berettiget at tildele individuelle rettigheder for at:</p> <p>a) undgå en alvorlig risiko for skadelig interferens eller</p> <p>b) opfylde andre almennyttige målsætninger.</p> <p>2. Hvor det er nødvendigt at tildele individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser og numre, tildeler medlemsstaterne efter anmodning sådanne rettigheder til enhver virksomhed, der udbyder eller bruger net eller tjenester i henhold til den generelle tilladelse, jf. dog artikel 6, 6a, 7 og artikel 11, stk. 1, litra c), i dette direktiv, og andre regler til sikring af en effektiv anvendelse af disse ressourcer i overensstemmelse med direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).</p> <p>Medmindre andet gælder ifølge særlige kriterier og procedurer, som medlemsstaterne fastsætter på forhånd for tildeling af brugsret til radiofrekvenser til udbydere af radio- eller tv-indholdstjenester med henblik på at forfølge almennyttige målsætninger under overholdelse af fællesskabsretten, tildeles sådanne brugsrettigheder gennem åbne, ikke-diskriminerende og transparente procedurer, og, for så vidt angår radiofrekvenser, i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet). Procedurerne skal også være åbne, undtagen hvor det kan påvises, at det er afgørende, at en udbyder af radio- eller tv-indholdstjenester tildeles individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser, for at udbyderen kan opfylde en særlig forpligtelse, der er fastlagt på forhånd af medlemsstaten, og som er nødvendig for at opfylde en almennyttig målsætning i overensstemmelse med fællesskabsretten.</p> <p>Når medlemsstaterne tildeler brugsrettigheder angiver de, om rettighedshaveren kan overdrage disse rettigheder, og på hvilke betingelser. For så vidt angår radiofrekvenser, skal sådanne bestemmelser være i overensstemmelse med artikel 9b i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artikel 5</i></p> <p style="text-align: center;">Brugsret til radiofrekvenser og numre</p> <p>1. Medlemsstaterne må ikke gøre brug af radiofrekvenser afhængig af tildeling af individuelle brugsrettigheder, men skal i stedet indføre vilkårene for brug af sådanne radiofrekvenser i den generelle tilladelse, medmindre det er berettiget at tildele individuelle rettigheder for at:</p> <p>a) undgå en alvorlig risiko for skadelig interferens eller</p> <p>b) opfylde andre almennyttige målsætninger.</p> <p>2. Hvor det er nødvendigt at tildele individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser og numre, tildeler medlemsstaterne efter anmodning sådanne rettigheder til enhver virksomhed, der udbyder eller bruger net eller tjenester i henhold til den generelle tilladelse, jf. dog artikel 6, 6a, 7 og artikel 11, stk. 1, litra c), i dette direktiv, og andre regler til sikring af en effektiv anvendelse af disse ressourcer i overensstemmelse med direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).</p> <p>Medmindre andet gælder ifølge særlige kriterier og procedurer, som medlemsstaterne fastsætter på forhånd for tildeling af brugsret til radiofrekvenser til udbydere af radio- eller tv-indholdstjenester med henblik på at forfølge almennyttige målsætninger under overholdelse af fællesskabsretten, tildeles sådanne brugsrettigheder gennem åbne, ikke-diskriminerende og transparente procedurer, og, for så vidt angår radiofrekvenser, i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet). Procedurerne skal også være åbne, undtagen hvor det kan påvises, at det er afgørende, at en udbyder af radio- eller tv-indholdstjenester tildeles individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser, for at udbyderen kan opfylde en særlig forpligtelse, der er fastlagt på forhånd af medlemsstaten, og som er nødvendig for at opfylde en almennyttig målsætning i overensstemmelse med fællesskabsretten.</p> <p>Når medlemsstaterne tildeler brugsrettigheder angiver de, om rettighedshaveren kan overdrage disse rettigheder kan overdrages, og på hvilke betingelser. For så vidt angår radiofrekvenser, skal sådanne bestemmelser være i overensstemmelse med artikel 9b i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Hvis medlemsstaterne tildeler brugsrettigheder med en begrænset gyldighedsperiode, skal denne fastsættes på forhånd og være rimelig for den pågældende tjeneste i betragtning af det forfulgte mål.</p>	<p>Hvis medlemsstaterne tildeler brugsrettigheder med en begrænset gyldighedsperiode, skal denne fastsættes på forhånd og være rimelig for den pågældende tjeneste i betragtning af det forfulgte mål.</p>
<p>Enhver individuel brugsret til radiofrekvenser, der tildeles for ti år eller mere, og som ikke kan overdrages eller udlejes mellem virksomheder i henhold til artikel 9b i rammedirektivet, skal hvert femte år og første gang fem år efter udstedelsen revurderes i lyset af kriterierne i stk. 1. Hvis kriterierne for tildeling af individuelle brugsrettigheder ikke længere gælder, ændres den individuelle brugsret, efter forudgående varsel på højst fem år efter at revurderingen er afsluttet, til en generel tilladelse til brug af radiofrekvenser, eller den overgår til at kunne overdrages eller udlejes frit mellem virksomheder.</p>	<p>Enhver individuel brugsret til radiofrekvenser, der tildeles for ti år eller mere, og som ikke kan overdrages eller udlejes mellem virksomheder i henhold til artikel 9b i rammedirektivet, skal hvert femte år og første gang fem år efter udstedelsen revurderes i lyset af kriterierne i stk. 1. Hvis kriterierne for tildeling af individuelle brugsrettigheder ikke længere gælder, ændres den individuelle brugsret, efter forudgående varsel på højst fem år efter at revurderingen er afsluttet, til en generel tilladelse til brug af radiofrekvenser, eller den overgår til at kunne overdrages eller udlejes frit mellem virksomheder.</p>
<p>3. Afgørelser vedrørende brugsret træffes, meddeles og offentliggøres hurtigst muligt, efter at den nationale tilsynsmyndighed har modtaget den fuldstændige ansøgning, og inden tre uger for så vidt angår nummerrettigheder, der er tildelt til særlige formål i henhold til den nationale nummerplan, og inden seks uger for så vidt angår radiofrekvenser, der er tildelt til elektronisk kommunikation i henhold til den nationale frekvensplan. Den sidstnævnte frist berører ikke gældende internationale aftaler om brug af radiofrekvenser eller satellitbanepositioner.</p>	<p>3. Afgørelser vedrørende brugsret træffes, meddeles og offentliggøres hurtigst muligt, efter at den nationale tilsynsmyndighed har modtaget den fuldstændige ansøgning, og inden tre uger for så vidt angår nummerrettigheder, der er tildelt til særlige formål i henhold til den nationale nummerplan, og inden seks uger for så vidt angår radiofrekvenser, der er tildelt til elektronisk kommunikation i henhold til den nationale frekvensplan. Den sidstnævnte frist berører ikke gældende internationale aftaler om brug af radiofrekvenser eller satellitbanepositioner.</p>
<p>4. Hvis det efter høring af de interesserede parter i henhold til artikel 6 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) er besluttet, at brugsret til numre af usædvanlig økonomisk værdi tildeles efter konkurrenceprægede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer, kan medlemsstaterne forlænge maksimumperioden på tre uger med indtil tre uger.</p>	<p>4. Hvis det efter høring af de interesserede parter i henhold til artikel 6 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) er besluttet, at brugsret til numre af usædvanlig økonomisk værdi tildeles efter konkurrenceprægede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer, kan medlemsstaterne forlænge maksimumperioden på tre uger med indtil tre uger.</p>
<p>Artikel 7 finder anvendelse på konkurrenceprægede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer for radiofrekvenser.</p>	<p>Artikel 7 finder anvendelse på konkurrenceprægede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer for radiofrekvenser.</p>
<p>5. Medlemsstaterne må ikke begrænse det antal brugsrettigheder, der skal tildeles, undtagen hvor dette er nødvendigt for at sikre en effektiv anvendelse af radiofrekvenser, jf. artikel 7.</p>	<p>5. Medlemsstaterne må ikke begrænse det antal brugsrettigheder, der skal tildeles, undtagen hvor dette er nødvendigt for at sikre en effektiv anvendelse af radiofrekvenser, jf. artikel 7.</p>
<p>6. De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at frekvensressourcerne udnyttes effektivt og virkningsfuldt i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet). De sikrer også, at konkurrencen ikke forvrides som følge af overdragelse eller akkumulering af brugsrettigheder til radiofrekvenser. Til disse formål kan medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger, herunder begrænse, tilbagekalde eller gennemtvinge salg af brugsretten til radiofrekvenser.</p>	<p>6. De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at frekvensressourcerne udnyttes effektivt og virkningsfuldt i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet). De sikrer også, at konkurrencen ikke forvrides som følge af overdragelse eller akkumulering af brugsrettigheder til radiofrekvenser. Til disse formål kan medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger, herunder begrænse, tilbagekalde eller gennemtvinge salg af brugsretten til radiofrekvenser.</p>

Begrundelse

Det nuværende system med generelle tilladelser og forpligtelser knyttet til individuelle licenser ser ud til at fungere tilfredsstillende. De nye forslag forekommer temmelig indviklede, for ikke at sige rodede.

Ændringsforslag 14

»Direktiv om bedre lovgivning«, artikel 3, ændringer af direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet), punkt 5, tilføjelse af artikel 6 b)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p style="text-align: center;">Artikel 6 b)</p> <p style="text-align: center;">Fælles udvælgelsesprocedure med henblik på tildeling af rettigheder</p> <p>1. Som led i den tekniske gennemførelsesforanstaltning, der er nævnt i artikel 6 b), stk. 1, litra f), kan det fastsættes, at markedsmyndigheden i overensstemmelse med artikel 12 i forordning [...] fremlægger forslag om udvælgelse af en eller flere virksomheder, der skal tildeles individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser eller numre.</p> <p>I så fald skal det for at sikre, at frekvens- og nummerressourcerne udnyttes bedst muligt, fremgå, inden for hvilken frist markedsmyndigheden skal gennemføre udvælgelsen, hvilken procedure og hvilke regler og vilkår der gælder for udvælgelsen, og hvilke afgifter og gebyrer der eventuelt skal pålægges indehaverne af brugsrettigheder til radiofrekvenser og/eller numre. Udvælgelsesproceduren skal være åben, transparent, ikke-diskriminerende og objektiv.</p> <p>2. Under nøje hensyntagen til markedsmyndighedens udtalelse træffer Kommissionen afgørelse om udvælgelse af en eller flere virksomheder, der skal tildeles individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser og/eller numre. Heraf skal det fremgå, inden for hvilken frist den nationale tilsynsmyndighed skal tildele de pågældende rettigheder. I denne forbindelse handler Kommissionen efter proceduren i artikel 14a, stk. 2.</p>	<p style="text-align: center;">Artikel 6 b)</p> <p style="text-align: center;">Fælles udvælgelsesprocedure med henblik på tildeling af rettigheder</p> <p>1. Som led i den tekniske gennemførelsesforanstaltning, der er nævnt i artikel 6 b), stk. 1, litra f), kan det, <u>uden at dette griber ind i medlemsstaternes beføjelser med hensyn til fremme af kultur- og mediepolitikken, den kulturelle og sproglige mangfoldighed eller et varieret medieudbud,</u> fastsættes, at <u>markedsmyndigheden</u> Det Europæiske Tilsynsorgan for Telekommunikation i overensstemmelse med artikel 12 i forordning [...] fremlægger forslag om udvælgelse af en eller flere virksomheder, der <u>udbyder fælleseuropæiske tjenester eller elektroniske kommunikationstjenester, og som</u> skal tildeles individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser eller numre.</p> <p>I så fald skal det for at sikre, at frekvens- og nummerressourcerne udnyttes bedst muligt, fremgå, inden for hvilken frist markedsmyndigheden <u>Det Europæiske Tilsynsorgan for Telekommunikation</u> skal gennemføre udvælgelsen, hvilken procedure og hvilke regler og vilkår der gælder for udvælgelsen, og hvilke afgifter og gebyrer der eventuelt skal pålægges indehaverne af brugsrettigheder til radiofrekvenser og/eller numre. Udvælgelsesproceduren skal være åben, transparent, ikke-diskriminerende og objektiv.</p> <p>2. Under nøje hensyntagen til markedsmyndighedens udtalelse træffer <u>Under hensyntagen til Det Europæiske Tilsynsorgan for Telekommunikations vurdering træffer</u> Kommissionen træffer afgørelse om udvælgelse af en eller flere virksomheder, der <u>udbyder fælleseuropæiske tjenester eller elektroniske kommunikationstjenester, og som</u> skal tildeles individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser og/eller numre. Heraf skal det fremgå, inden for hvilken frist den nationale tilsynsmyndighed skal tildele de pågældende rettigheder. I denne forbindelse handler Kommissionen efter proceduren i artikel 14a, stk. 2.</p>

Begrundelse

Det er afgørende, at kultur- og mediepolitik forbliver et rent nationalt anliggende, navnlig når det drejer sig om fastlæggelse af radiofrekvensspektret og tildeling af individuelle licenser til udbydere af sådanne tjenester.

Hvad angår henstillingen om at lade den af Kommissionen i forslag til forordning KOM(2007) 699 endelig — 2007/0249 (COD) foreslåede henvisning til markedsmyndigheden udgå, henvises der til ændringsforslag 20 nedenfor.

Ændringsforslag 15

»Direktiv om bedre lovgivning«, artikel 3, ændringer af direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet), punkt 7, ophævelse af artikel 8

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(7) Artikel 8 udgår.	(7) Artikel 8 udgår.

Begrundelse

Artikel 8 i det nugældende direktiv, som henviser til gældende internationale aftaler, bør ikke ophæves, men videreføres uændret.

Ændringsforslag 16

»Direktiv om bedre lovgivning«, bilag II, tilføjelse af bilag II til direktiv 2002/20/EF (tilladelsesdirektivet)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Vilkår, der kan harmoniseres i overensstemmelse med artikel 6 a), stk. 1, litra d):	Bilag II udgår.
(1) Vilkår, som knyttes til brugsret til radiofrekvenser	
a) gyldigheden af brugsretten til radiofrekvenserne	
b) brugsrettens geografiske rækkevidde	
c) muligheden for at overdrage brugsretten til andre frekvensbrugere samt betingelserne og procedurerne herfor	
d) metoden til fastlæggelse af afgifter for brugsret til radiofrekvenser	
e) hvor mange brugsrettigheder der kan tildeles en enkelt virksomhed	
f) vilkårene i bilag I, del B.	
(...)	

Begrundelse

Det omtalte bilag begrænser i meget betydeligt omfang medlemsstaternes beføjelser til forvaltning af frekvensspektret og tager ikke hensyn til gældende international rammelovgivning (Den Internationale Telekommunikationsunion).

Ændringsforslag 17

»Direktiv om borgerne«, artikel 1, ændringer af direktiv 2002/22/EF (forsyningspligt-direktivet), punkt 7, artikel 9, ny version af stykke 2 og stykke 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>2. Medlemsstaterne kan under hensyn til de nationale forhold kræve, at de udpegede virksomheder tilbyder forbrugerne takstvalgmuligheder eller -ordninger, der afviger fra dem, der tilbydes under almindelige forretningsmæssige vilkår, navnlig for at sikre, at personer med lave indkomster eller personer med særlige sociale behov ikke hindres i at få adgang til eller anvende den netadgang, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, eller de forsyningspligt-tjenester, er nævnt i artikel 4, stk. 3, og artikel 5, 6 og 7, og som ydes af udpegede virksomheder.</p> <p>3. Medlemsstaterne kan ud over eventuelle bestemmelser om, at de udpegede virksomheder skal tilbyde særlige takstvalgmuligheder, overholde prislofter, anvende geografisk udligning eller lignende ordninger, sikre, at der ydes støtte til forbrugere, der findes at have lav indtægt, handicap eller særlige sociale behov.</p>	<p>2. Medlemsstaterne kan under hensyn til <u>de nationale, regionale eller lokale</u> forhold kræve, at de udpegede virksomheder tilbyder forbrugerne takstvalgmuligheder eller -ordninger, der afviger fra dem, der tilbydes under almindelige forretningsmæssige vilkår, navnlig for at sikre, at personer med lave indkomster eller personer med særlige sociale behov ikke hindres i at få adgang til eller anvende den netadgang, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, eller de forsyningspligt-tjenester, er nævnt i artikel 4, stk. 3, og artikel 5, 6 og 7, og som ydes af udpegede virksomheder.</p> <p>3. Medlemsstaterne kan ud over eventuelle bestemmelser om, at de udpegede virksomheder skal tilbyde særlige takstvalgmuligheder, overholde prislofter, anvende geografisk udligning eller lignende ordninger, sikre, at der ydes støtte til forbrugere, der findes at have lav indtægt, handicap eller særlige sociale behov, <u>eller som er bosat i regioner, hvor de geografiske adgangsforhold er vanskelige.</u></p>

Begrundelse

Regionsudvalget ønsker med ændringsforslaget at gøre opmærksom på behovene hos de forbrugere, der er bosat i tyndtbefolkede områder eller i landdistrikterne.

Ændringsforslag 18

»Direktiv om borgerne«, artikel 1, ændringer af direktiv 2002/22/EF (forsyningspligt-direktivet), punkt 16, ny version af artikel 26

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Artikel 26</i>	<i>Artikel 26</i>
Alarmtjenester og det fælleseuropæiske alarmnummer	Alarmtjenester og det fælleseuropæiske alarmnummer
<p>1. Medlemsstaterne sørger for, at alle slutbrugere af tjenester som anført i stk. 2, herunder brugere af offentlige betalingstelefoner, kan ringe gratis og uden brug af noget betalingsmiddel til alarmtjenester på det fælleseuropæiske alarmnummer 112, foruden til de andre alarmnumre, som de nationale tilsynsmyndigheder eventuelt har fastlagt.</p> <p>2. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, der udbyder en tjeneste, som giver mulighed for at foretage indenlandske og/eller internationale opkald ved hjælp af et eller flere numre i en national eller international telefonnummerplan, også giver adgang til alarmtjenester.</p> <p>(...)</p>	<p>1. Medlemsstaterne sørger for, at alle slutbrugere af tjenester som anført i stk. 2, herunder brugere af offentlige betalingstelefoner, kan ringe gratis og uden brug af noget betalingsmiddel til alarmtjenester på det fælleseuropæiske alarmnummer 112, foruden til de andre alarmnumre, som de nationale tilsynsmyndigheder eventuelt har fastlagt.</p> <p>2. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, der <u>opererer på nationalt eller europæisk plan, og som udbyder en tjeneste</u>, som giver mulighed for at foretage indenlandske og/eller internationale opkald ved hjælp af et eller flere numre i en national eller international telefonnummerplan, også giver adgang til alarmtjenester.</p> <p>(...)</p>

Begrundelse

Bestemmelsen pålægger virksomhederne en række omfattende krav, der kræver betydelige investeringer, som lokale eller regionale operatører ikke vil være i stand til at finansiere.

Ændringsforslag 19

»Direktiv om borgerne«, artikel 1, ændringer af direktiv 2002/22/EF (forsyningspligt-direktivet), punkt 19, artikel 31, ny version af stykke 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Medlemsstaterne kan pålægge virksomheder i deres område, som udbyder elektroniske kommunikationsnet, der anvendes til fordeling af radio- og tv-udsendelser til offentligheden, en rimelig »must carry«-forpligtelse for så vidt angår bestemte radio- og tv-kanaler og tilgængelighedstjenester, hvis et betydeligt antal slutbrugere af sådanne net anvender dem som deres primære adgang til radio- og tv-modtagelse. En sådan forpligtelse pålægges udelukkende, hvis det er nødvendigt for at opfylde almennyttige målsætninger, som hver medlemsstat klart og udtrykkeligt har fastlagt sin nationale lovgivning, og forpligtelsen skal stå i et rimeligt forhold til det tilsigtede mål og være transparent.</p> <p>Medlemsstaterne tager de i første afsnit anførte forpligtelser op til revurdering seneste et år efter <tidsfrist for gennemførelse af ændringsretsakten>, medmindre medlemsstaterne har gennemført en sådan revurdering inden for de foregående to år.</p> <p>Medlemsstaterne revurderer »must carry«-forpligtelserne mindst hvert tredje år.</p>	<p>1. Medlemsstaterne kan pålægge virksomheder i deres område, som udbyder elektroniske kommunikationsnet, der anvendes til fordeling af radio- og tv-udsendelser til offentligheden, en rimelig »must carry«-forpligtelse for så vidt angår bestemte radio- og tv-kanaler og audiovisuelle medietjenester samt alle former for supplerende ydelser og tilgængelighedstjenester, hvis et betydeligt antal slutbrugere af sådanne net anvender dem som deres primære adgang til radio- og tv-modtagelse. En sådan forpligtelse pålægges udelukkende, hvis det er nødvendigt for at opfylde almennyttige målsætninger, som hver medlemsstat klart og udtrykkeligt har fastlagt sin nationale lovgivning, og forpligtelsen skal stå i et rimeligt forhold til det tilsigtede mål og være transparent.</p> <p>Medlemsstaterne tager de i første afsnit anførte forpligtelser op til revurdering seneste et år efter <tidsfrist for gennemførelse af ændringsretsakten>, medmindre medlemsstaterne har gennemført en sådan revurdering inden for de foregående to år.</p> <p>Medlemsstaterne revurderer »must carry«-forpligtelserne mindst hvert tredje år med regelmæssige mellemrum.</p>

Begrundelse

»Must carry«-forpligtelsen bør udvides til at omfatte supplerende ydelser, der er knyttet til radiosendetjenester, f.eks. programoversigter, ydelserne under Radio Data System eller trafikoplysninger.

Ændringsforslag 20

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Myndighed for Markedet for Elektronisk Kommunikation

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
KOM(2007) 699 endelig — 2007/0249 (COD)	<p>Regionsudvalget bakker op om et europæisk tilsynsorgan for telekommunikation. Regionsudvalget anmoder imidlertid Kommissionen om at samarbejde forslaget om oprettelse af en myndighed for markedet for elektronisk kommunikation under hensyntagen til følgende:</p> <p><u>Organet skal tilføre en merværdi ved at øge effektiviteten af reguleringen, idet Kommissionen, modsat hvad der er tilfældet i dag i forhold til Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder, udtrykkeligt skal være forpligtet til at høre og tage nøje hensyn til det europæiske tilsynsorgan for telekommunikations synspunkter.</u></p> <p><u>Det europæiske tilsynsorgan for telekommunikation skal fortsat bestå af repræsentanter fra medlemsstaternes nationale tilsynsmyndigheder (som det i dag er tilfældet i Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder), og nationale tilsynsmyndigheder fra lande uden for EU skal have observerstatus (som det i dag er tilfældet i Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder).</u></p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p>Det europæiske tilsynsorgan for telekommunikation skal være gennemsigtigt og fuldt ansvarligt over for de relevante EU-institutioner. Europa-Parlamentet og dets relevante udvalg skal eventuelt kunne henvende sig til bestyrelsesformanden og den administrerende direktør. Af hensyn til gennemsigtigheden skal alle bestyrelsesmedlemmer og den administrerende direktør indgive en årlig erklæring om økonomiske interesser.</p>

Begrundelse

Kommissionens forslag går ud på at erstatte de europæiske tilsynsmyndigheders gruppe vedrørende elektroniske kommunikationsnet og -tjenester med en af Kommissionen såkaldt »myndighed« med status som juridisk person. Dette organs opgave skulle navnlig bestå i gennem udarbejdelse af sagkyndige redegørelser og retningslinjer at bistå Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder med fastlæggelse og analyser af de nationale markeder og af forudgående foranstaltninger. Myndigheden ville ligeledes få en vigtig rolle med hensyn til at bistå Kommissionen med at udforme og gennemføre politikken for forvaltning af frekvensspektriet i EU. Myndigheden skulle tage beslutninger ved simpelt flertal. Der er her med andre ord tale om en institutionel reform, i medfør af hvilken der ville blive overført markedsreguleringsbeføjelser fra medlemsstaterne til Kommissionen, hvilket ville resultere i et åbenbart misforhold i fordelingen af beføjelserne mellem de nationale og europæiske tilsynsmyndigheder. Modellen tager således sigte på de facto at etablere »en fælles-europæisk tilsynsmyndighed« på telekommunikationsområdet på linje med Federal Communications Commission (FCC) i USA.

Med oprettelsen af et europæisk tilsynsorgan for telekommunikation efter EF-traktatens artikel 95 ville Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder, som den er i dag, blive forankret i europæisk lov, idet der formelt ville blive oprettet et rådgivende organ, hvis funktioner og ansvar udtrykkeligt er tillagt ved en forordning. Dermed ville det europæiske tilsynsorgan for telekommunikation blive mere effektivt og få større legitimitet, end det er tilfældet i dag. Ved klart at fastlægge dets funktioner og forpligtelser i en forordning ville dets position blive styrket og konsolideret, samtidig med at det stadig ville kunne bevare fordelene ved at fungere som et effektivt netværk for samarbejde mellem nationale tilsynsmyndigheder. Tidligere er rådgivende organer blevet oprettet eller anerkendt ved forordning. Eksempelvis blev det rådgivende udvalg af nationale konkurrencemyndigheder oprettet ved forordning (EF) 1/2003, og for nylig førstebehandlede Europa-Parlamentet en forordning om anerkendelse af et koordinationsorgan for nationale akkrediteringsorganer [COD 2007/0029]. Det europæiske tilsynsorgan for telekommunikation ville være en uafhængig ekspertrådgiver for Kommissionen og forblive uafhængig af de forskellige europæiske regeringer. Som en garanti for uafhængigheden bør forordningen sikre, at de nationale tilsynsmyndigheder modtager den rette finansiering fra medlemsstaterne uden dertil knyttede politiske betingelser.

Direktivet om »bedre lovgivning«, KOM(2007) 697 endelig — 2007/0247 (COD) og »direktiv om borgerne« (KOM(2007) 698 endelig — 2007/0248 (COD) bør tillige ændres, således at alle henvisninger til den af Kommissionen foreslåede myndighed erstattes med henvisninger til et Europæisk Tilsynsorgan for Telekommunikation.

Bruxelles, den 19. juni 2008

Luc VAN DEN BRANDE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Handlingsplan for voksenuddannelse — Det er altid et godt tidspunkt at lære«

(2008/C 257/11)

REGIONSUDVALGET

- gør opmærksom på, at det i mange medlemsstater er det regionale og lokale niveau, der er ansvarlig for voksenuddannelsen, og at beslutninger vedrørende uddannelse og efteruddannelse træffes og omsættes i praksis på det lokale og regionale niveau; derfor bør handlingsplanens aktioner også gennemføres på regionalt og lokalt niveau, hvor det er relevant;
- konstaterer, at voksenuddannelse i væsentlig grad medvirker til at øge den enkeltes muligheder på arbejdsmarkedet, mobilitet, sociale integration og personlige udvikling ved at gøre det lettere for alle at tilegne sig nøglekompetencer;
- erkender, at fordelene ved voksenuddannelse og bekræftelse og frigørelse af den enkeltes potentiale gennem voksenuddannelse har en betydelig merværdiskabende effekt på mange andre aspekter af deltagernes sociale, uddannelsesmæssige, borgerlige, kulturelle og økonomiske liv. Voksenuddannelsesprogrammer baseret på partnerskabsprincipper og -metoder er en vigtig kilde til at øge den enkeltes og fællesskabets muligheder for at øve indflydelse;
- støtter og vil aktivt medvirke til at sikre tilvejebringelse af de nødvendige økonomiske, menneskelige, administrative og øvrige ressourcer med det formål at realisere idealet om, at flere europæiske borgere deltager mere intensivt i voksenuddannelse;
- ønsker at sikre, at lokale og regionale udbydere og aktører bliver inddraget som partnere i alle faser, navnlig i politikudformningen, forvaltningsstrukturene og gennemførelsen;
- beklager, at såvel den offentlige som den private sektor for nuværende ikke stiller tilstrækkelig finansiering til rådighed for voksenuddannelsessektoren til trods for Kommissionens opfordring til at sikre tilstrækkelige investeringer i og bedre overvågning af området.

Ordfører: Mary Shields (IE/UEN-AE), medlem af Cork City Council

Basisdokument

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Handlingsplan for voksenuddannelse — Det er altid et godt tidspunkt at lære

KOM(2007) 558 endelig

POLITISKE ANBEFALINGER

GENERELLE BEMÆRKNINGER

REGIONSUDVALGET

1. hilser den overordnede tankegang bag og tilgang til voksenuddannelse i Kommissionens meddelelse om en »Handlingsplan for voksenuddannelse — Det er altid et godt tidspunkt at lære« velkommen, og bifalder, at dokumentets overordnede og væsentligste fokus er på den »voksne lærende«;

2. minder om, at uddannelse og efteruddannelse har afgørende betydning for vækst og udvikling på lokalt og regionalt niveau samt opnåelsen af Lissabon-strategiens mål. Navnlige voksenuddannelse medvirker i væsentlig grad til at øge den enkeltes muligheder på arbejdsmarkedet, mobilitet, sociale integration og personlige udvikling ved at gøre det lettere for alle at tilegne sig nøglekompetencer;

3. voksenuddannelse er af stor betydning for Europas fremtid. Med flexicurity anerkendes det, at den traditionelle praksis med »livslang ansættelse« hører fortiden til. Derudover udvikler teknologien sig hurtigere og hurtigere og kræver fortsat »videreuddannelse« uanset alder for at holde trit med kravene til færdigheder, samtidig med at den forventede levealder bliver længere. I dette fremtidsperspektiv er voksenuddannelse afgørende for såvel den enkeltes muligheder som Europas økonomiske fremgang og sociale samhørighed;

4. henviser til de af OECD definerede overordnede målsætninger på voksenuddannelsesområdet, nemlig kompetenceforbedring, selvrealisering og fremme af den sociale samhørighed og det sociale engagement;

5. er enig i, at for Europas borgere er de væsentligste fordele ved voksenuddannelse: udvikling af fællesskaber, økonomisk velstand og konkurrencedygtighed, øget social integration, stærkere selvfølelse og fremme af borgernes sociale integration som et integreret stadie i et livsforløb i udvikling, og hilser det velkomment, at man har udpeget tre *centrale faktorer* som værende afgørende for en effektiv og velfungerende voksenuddannelsessektor: politikker, styring og gennemførelsen;

6. går ind for, at voksenuddannelse skal falde ind under livslang læring, således at voksenuddannelsespolitikkerne planlægges i sammenhæng med strategierne for livslang læring;

7. bakker op om de fem hovedområder, som aktionerne i forslaget til handlingsplan skal centreres om, og om tidsplanen for deres gennemførelse;

8. mener, at der med forslaget til handlingsplan er skabt mulighed for at integrere og forbedre voksenuddannelsen for målgrupper, de økonomiske og ressourcemæssige følgevirkninger, forskning og faglig udvikling og håndtere de mange forskellige uddannelsestraditioner i Europa;

9. er enig i, at den helhedsorienterede integration af disse forhold (punkt 4) og den dertil knyttede handlingsplan rent faktisk sikrer voksenuddannelsen i Europa en plads i en proaktiv, reflekterende, indlæringsorienteret og politikdreven fase af en mere omfattende udvikling;

10. gør opmærksom på, at det i mange medlemsstater er det regionale og lokale niveau, der er ansvarlig for voksenuddannelsen, og at beslutninger vedrørende uddannelse og efteruddannelse træffes og omsættes i praksis på det lokale og regionale niveau; derfor bør handlingsplanens aktioner også gennemføres på regionalt og lokalt niveau, hvor det er relevant;

11. konstaterer med tilfredshed den konsekvente brug af begrebet »voksenuddannelse« i teksten. I sig selv antyder det brede og rummelige begreb »voksenuddannelse« betydningen af personligt engagement i læring og de utallige formelle/uformelle uddannelsessituationer i den enkelte borgers liv, ligesom det betoner de udviklingsmæssige fordele, der er ved at være en aktiv del af et Europa, hvor forholdene og mulighederne er i forandring, og på effektiv vis at »styre« vores forskellige skæbner;

12. mener, at udviklingen af forskellige former for voksenuddannelse vil fungere bedre og være mere effektiv, hvis de lærende betragtes som erhververe/formidlere/skabere af »viden«, og anerkender, at forslaget til handlingsplan sigter mod en sammenhængende omsætning af begrebet i praksis;

13. mener, at voksenuddannelse indebærer en alsidig konceptualisering af indbyrdes forbundne faktorer som viden, færdigheder og holdninger, opfattelser, forståelse osv. Voksne har mange og meget forskellige livserfaringer, og deres evne til at

lære øges, når de er inddraget, udviser et personligt ansvar for at lære og føler, at de er accepteret, deltager og støttes i uddannelsesmiljøer præget af gensidig respekt. De sociale forhold mellem alle deltagerne (de lærende, lærere, formidlere, administratorer osv.) spiller en meget stor rolle for den enkeltes evne til at få udbytte af voksenuddannelse;

14. erkender, at fordelene ved voksenuddannelse og bekræftelse og frigørelse af den enkeltes potentiale gennem voksenuddannelse har en betydelig merværdiskabende effekt på mange andre aspekter af deltagernes sociale, uddannelsesmæssige, borgerlige, kulturelle og økonomiske liv, og samtidig styrker de aspekter, der går på tværs og mellem generationerne. Voksenuddannelsesprogrammer baseret på partnerskabsprincipper og – metoder er en vigtig kilde til at øge den enkeltes og fællesskabets muligheder for at øve indflydelse;

15. minder om, at Regionsudvalget finder, at det er vigtigt for primært evnen til at leve selvstændigt og selvtilliden, at alle borgere i Europa erhverver nøglekompetencer. EU's nøglekompetencer er en udmærket referenceramme, når man skal udvikle sådanne kompetencer, ikke mindst på regionalt og lokalt niveau. Voksne skal kunne opdatere deres nøglekompetencer gennem hele livet, og der skal være særlig fokus på de målgrupper, der er blevet udpeget som prioriterede grupper på nationalt, regionalt eller lokalt plan. Lokale og regionale initiativer til orientering, inddragelse og motivation af disse grupper samt uddannelses tilbud, der er tilpasset de behov, som mennesker i regionen har, vil være et vigtigt bidrag i denne sammenhæng;

16. støtter bredden og dybden i voksenuddannelsesaktiviteterne (formelle/uformelle) i forslaget til handlingsplan, rækkevidden af læringsdimensionen og den formative tilgang til uddannelsesevaluering, som afspejler en opbygning og fremgangsmåde baseret på teorien om forskellige former for intelligens (*Multiple Intelligences (MI)*);

17. støtter og vil aktivt medvirke til at sikre tilvejebringelse af de nødvendige økonomiske, menneskelige, administrative og øvrige ressourcer med det formål at realisere idealet om, at flere europæiske borgere deltager mere intensivt i voksenuddannelse;

Læringspartnerskaber

REGIONSUDVALGET

18. gør opmærksom på, at en godt tilrettelagt voksenuddannelse aktivt kan fremme integrationen. Ved hjælp af voksenuddannelse kan man både integrere indvandrere i deres nye hjemland og give befolkningen mulighed for at lære nye sprog og kulturer at kende;

19. bifalder, at der i meddelelsen gennemgående refereres til vigtigheden af partnerskaber som et princip, der kan animere, og en faktor i det sociale og personlige engagement i voksenud-

dannelse. Læringspartnerskaber er symbiotiske processer, og indgår allerede i en lang række voksenuddannelses tilbud i hele Europa;

20. fremhæver, at en tilgang baseret på læringspartnerskaber:

- er en stor motivationsfaktor for den enkelte lærende og klasserne;
- tilvejebringer et solidt grundlag for ligebehandling af alle de involverede;
- skaber tovejskommunikation og gensidig respekt;
- bidrager til at øge fagligheden af voksenuddannelse; og
- er afgørende for at øge og intensivere en række »udstødte« personer og gruppers deltagelse;

21. er enig i, at læringspartnerskaber yder et meget værdifuldt bidrag til fremtidens voksenuddannelse i Europa, og anbefaler, at Kommissionen baserer sin handlingsplanlægning på fastlæggelse af relevante principper og mål og afgrænsning af god praksis for partnerskaber på baggrund af den eksisterende voksenuddannelse i Europa, og indarbejder disse resultater i undervisningsmaterialet, og er med til at udforme og udvikle relevante kvantitative og kvalitative evalueringsprocedurer;

22. mener, at denne færdighedsgivende kaskademetode kunne indgå i den europæiske voksenuddannelse som et blivende element. Dette er i overensstemmelse med de bagvedliggende EU-mål og sanktionerer de lokale og regionale aktørers rolle i en integreret proces.

Deltagelse/Ikke deltagelse i voksenuddannelse

REGIONSUDVALGET

23. bifalder, at meddelelsen understreger vigtigheden af at udvide og intensivere de europæiske borgeres deltagelse i forskellige former for livslang læring, herunder særligt udvalgte grupper med ingen eller lav deltagelse eller udstødte personer og grupper som f.eks. personer med ringe læse- og skrivefærdigheder, ældre mennesker, socialt udstødte grupper, handicappede, personer med få års skolegang, lavtuddannede arbejdstagere, ældre arbejdstagere, vandrende arbejdstagere osv.;

24. anerkender i denne forbindelse, at udelukkelse fra eller manglende deltagelse i uddannelsesforløb er et stort første skridt i retning mod fremtidig marginalisering, der ofte følges af et mønster af udelukkelse fra arbejdsmarkedet og samfunds- og kulturlivet;

25. støtter synspunktet om, at der er brug for en integreret strategi for at rette op på det forhold, at en lang række personer og grupper er systematisk underrepræsenteret i voksenuddannelsen og for at etablere en tradition for løbende uddannelse for alle borgere;

26. mener endvidere, at der ikke findes nogen nem, billig eller hurtig løsning, og at det er en udfordring, der bør betragtes som en form for personlig investering og engagement i samfundet og uddannelse, som skal forankres på det personlige, faglige, lokale, regionale og nationale plan;

27. ønsker at sikre, at lokale og regionale udbydere og aktører bliver inddraget som partnere i alle faser, navnlig i politikudformningen, forvaltningsstrukturene og gennemførelsen, idet ansvaret for gennemførelsen af voksenuddannelsesordninger i mange medlemsstater ligger på det regionale og lokale niveau, og der er mange eksempler på, at det lokale/regionale niveau har engageret sig i at forbedre de færdigheder, som arbejdspladserne efterspørger, integrationen i samfundet, borgernes læse- og skrivefærdigheder, den kulturelle integration og tilpasningen til ændrede sociale eller personlige forhold;

28. opfordrer arbejdsmarkedspartnerne til at sikre, at der i overenskomsterne tages højde for de voksne lærendes behov;

29. påpeger, at der ved udviklingen af voksenuddannelses-tilbud også bør tages hensyn til mænds og kvinders ligestilling. Selv om der er regioner, hvor kvinder bør stå i fokus, er det i mange lande specielt mænd, der deltager mindre i voksenuddannelse, særligt i EU-udviklingsprogrammer.

En effektiv voksenuddannelsessektor — politik

REGIONSUDVALGET

30. støtter Kommissionens synspunkt om, at der er et grundlæggende behov for, at lokale og regionale myndigheder i samarbejde med andre aktører iværksætter reelle og symbiotiske voksenuddannelsesinitiativer, der skal sikre læringsmuligheder *sammen med* og *til* udsatte personer og grupper;

31. betoner, at voksenuddannelse er et vigtigt instrument til koordinering af forskellige politikområder på lokalt og regionalt niveau, herunder sociale aspekter, uddannelses-, arbejdsmarkeds-, vækst- og integrationsaspekter;

32. er enig i, at arbejdspladsen udgør meget positive og færdige rammer for læringstiltag, og kan forbedre den enkelte persons metodiske indlæring, udviklingen af færdigheder, fremme udbredelsen af læringsorganisationer og betingelser for fortsat læring og resultere i udarbejdelsen og gennemførelsen af effektive strategier til håndtering af forandringer på flere niveauer;

33. mener endvidere, at arbejdspladsen udgør et værdifuldt forum, hvor mulige deltagere i voksenuddannelse allerede er på

plads, og at de tiltag, der skal til for at fremme deltagelsen i uddannelse på arbejdspladsen, vil være påvirket af en lang række variabler ⁽¹⁾.

En effektiv voksenuddannelsessektor — forskning

REGIONSUDVALGET

34. er enig i udsagnet fra høringen om handlingsplanen om, at »sammenlignet med andre læringsområder har der ikke været forsket, debatteret eller udgivet ret meget, når det gælder voksenuddannelsessektorens bidrag og nyttevirksomheder«, og mener, at et integreret og målrettet forskningsforløb kunne være en rettesnor for gennemførelsen af de fem hovedbudskaber i meddelelsen om voksenuddannelse;

35. glæder sig over de fordele, som målrettet kvalitetsforskning vil betyde for gennemførelsen af handlingsplanens målsætninger, da det synes som om en form for feedback-mekanisme for læring, indsigt og materiale, der inddrager alle aktører, vil styrke grundlaget for effektiv og virksomhedsfuld gennemførelse af voksenuddannelse;

36. mener tillige, at man ved at forbedre den europæiske forskning om deltagelsen ikke længere ville være afhængig af sammenlignelige data og analyser fra andre systemer, særligt USA, når det gælder om at finde passende løsninger på spørgsmålet om deltagelse i EU;

37. foreslår, at man som en ledetråd for visse af handlingsplanens elementer bør foretage en undersøgelse i form af en feedback-mekanisme af følgende forhold: Hvilke faktorer der påvirker deltagelsen/den manglende deltagelse i den europæiske voksenuddannelse, og hvilken rolle de spiller, herunder de generelle og sociale omstændigheder, beslægtede adfærd- og situationsbestemte faktorer samt personlige holdninger og indstilling, i hvilken retning de europæiske lærendes interesser går, indlæringsformer og holdninger til voksenuddannelse; investeringsudbytte (økonomisk, personligt, for samfundet, regionen, uddannelsesmæssigt osv.) af at engagere sig i voksenuddannelse, og hvilke forestillinger, holdninger og hvilken indsigt de europæiske målgrupper med lav deltagelse har; hvilken profil lærere, der deltager i formelle uddannelsesforløb for voksne, har, og hvilken grunduddannelse og videreuddannelse de har gennemgået.

En effektiv voksenuddannelsessektor — styring

REGIONSUDVALGET

38. bemærker, at høringsprocessen i forbindelse med meddelelsen gjorde det klart, at vigtige kendetegn ved en effektiv styring af voksenuddannelsen bl.a. er fokus på den voksne lærende, en innovativ tilgang til læring, effektiv analyse af

(¹) Disse variabler er bl.a. (i) tidligere uddannelseserfaringer/målgruppens forestillinger; (ii) deltagernes motivation og indlæringsmetoder; (iii) i hvor høj grad og hvordan partnerskaber indgår i indlæringen; (iv) udstrækningen og kvaliteten af støttesystemer for voksne, vejledning og læringstiltag for ligestillede; (v) godkendelse og anerkendelse af formel og ikke-formel voksenuddannelse på arbejdspladsen; (vi) forholdet mellem voksenuddannelse og deltagernes sociale og personlige behov; og (vii) anvendelsen af en lang række af innovative læringstiltag, især aspekter som støtte og vejledning mellem ligestillede, positive psykiske og sociale indlæringsrammer osv.

læringsbehovene, lokal og regional planlægning og behovet for en planlagt og systematisk fremgangsmåde på alle niveauer og vedrørende alle aspekter af formel og uformel voksenuddannelse;

39. glæder sig over, at den voksne lærende er i centrum for afsnittet om styring, og bemærker med tilfredshed den betydning, som lokale og regionale bidrag tillægges inden for rammerne af voksenuddannelsespartnerskaber.

En effektiv voksenuddannelsessektor — gennemførelse

REGIONSUDVALGET

40. er enig i, at udfordringen for voksenuddannelsen i et udvidet Europa med 27 medlemsstater er at »yde en service«, der samtidig tager højde for de voksne lærendes motivationer, interesser og behov samt arbejdsmarkedskrav, der har forandret sig eller er under forandring, og de samfundsmæssige krav, og via indbyrdes forbundne tiltag søger at overvinde de mangesidede hindringer for deltagelse;

41. påpeger, at et effektivt netværk med det sekundære uddannelsesniveau muliggør omkostningseffektive uddannelsesforløb, samtidig med at unge får lejlighed til at stifte bekendtskab med voksenuddannelse. Herved får de allerede på et tidligt tidspunkt kendskab til voksenuddannelsesinstitutionerne og vil, når tid er, kunne bruge disse institutioner effektivt til at opfylde deres behov;

42. er af den opfattelse, at man kan reagere fyldestgørende og fleksibelt på den skiftende efterspørgsel på arbejdskraft på arbejdspladserne, de særlige behov for voksenundervisning og behovet for kvalificerede lærere ved at lægge ressourcerne til ungdoms- og voksenundervisning sammen i en pulje. Dette vil desuden gøre uddannelsessystemet mere omkostningseffektivt;

43. hilser den række af tiltag, der blev skitseret under høringsprocessen i relation til deltagelsen i voksenuddannelse, velkommen, da de afspejler international god praksis, og foreslår:

- et initiativ om grundlæggende fællesskabs- og arbejdspladskompetencer for voksne (*Community-Workplace Adult Basic Skills*) med henblik på en bedre udnyttelse af fællesskabet og arbejdspladsen til voksenuddannelse;
- støtte til et europæisk netværk af lokale og regionale voksenuddannelsesudbydere og mentorer/rådgivere;
- udvidet adgang til videregående uddannelse ved at fremme kvalifikationer »et niveau højere« med innovative tiltag til fremme af fortsat deltagelse i læring på fuld eller halv tid;

44. beklager, at såvel den offentlige som den private sektor for nuværende ikke stiller tilstrækkelig finansiering til rådighed for voksenuddannelsessektoren til trods for Kommissionens opfordring til at sikre tilstrækkelige investeringer i og bedre overvågning af området;

45. opfordrer til, at de eksisterende og fremtidige programmer får tilført flere midler for at fastholde deres potentielle indvirkning på voksenuddannelsessektoren.

HANDLINGSPLAN

Analyse af virkningerne af reformer inden for alle uddannelses- og erhvervsuddannelsessektorer i medlemsstaterne med hensyn til voksenuddannelse

REGIONSUDVALGET

46. bemærker den tætte sammenhæng mellem voksenuddannelse og andre (veludviklede) uddannelsessektorer og det forhold, at deltagelse i formel/uformel voksenuddannelse aldrig er et ubeskrevet blad i borgernes liv, men indgår i en selvrealiseringsproces, der giver en merværdi for samfundet;

47. hilser udarbejdelsen af nationale referencerammer og integreringen af voksenuddannelsessektoren velkommen, og mener, at fokuseret analyse af denne udvikling i handlingsplanen vil skabe sammenhæng i og øge voksenuddannelsens anerkendelse i Europa.

Forbedring af kvaliteten i voksenuddannelsessektoren

REGIONSUDVALGET

48. accepterer, at det for formidling af læring er vigtigt, at de ansatte i voksenuddannelsen er fagligt dygtige, og bl.a. løbende deltager i uddannelseskurser specifikt rettet mod voksenundervisning. De er ofte de første, som de voksne lærende kommer i kontakt med i forbindelse med læring, og kvaliteten af deres undervisning, tjenester og undervisningsmetoder er helt afgørende for at omsætte den europæiske politiske retorik om øget og mere intensiv deltagelse i voksenuddannelse til reel vækst på området;

49. er af den opfattelse, at lærernes viden om arbejdslivet skal sikres gennem dialog og fleksibelt samarbejde med arbejdspladserne;

50. afventer med interesse kortlægningen af god praksis i Europa i den kommende studie *Adult learning professions in Europe*, der vil udgøre et fornuftigt grundlag for faglig udvikling. Regionsudvalget glæder sig over, at listen over de involverede i og bidragsydere til voksenuddannelsen er så omfattende.

Bedre muligheder for voksne til at gå et trin op og få kvalifikationer mindst et niveau højere

REGIONSUDVALGET

51. mener, at dette »et trin op«-tiltag kan have en meget positiv indvirkning på voksnes motivation og de lærendes fortsatte deltagelse i en livslang proces. Tiltaget ser bl.a. på de demografiske ændringer i Europa ved aktivt at inddrage »de lærendes egne ønsker«, og på kvalitetsinformation om voksenuddannelse, vejledning og ressourcer. For mange voksne lærende er den følelse af personlig bekræftelse og velvære, der følger med gode (formelle/uformelle) læringsresultater, meget vigtig;

52. mener, at handlingsplanen kunne bidrage positivt til oprettelsen af projekter, der anvender god praksis til at nå målgrupper, og til at øge værdien af resultater fra programmer som Grundtvig, og foreslår, at man gør bedre brug af medierne til at udbrede kendskabet til såvel udbuddet af voksenuddannelsesprogrammer, som hvad de kan bruges til, særligt over for de grupper, der er svære at nå.

Fremskyndelse af evalueringsprocessen og anerkendelse af ikke-formel og uformel læring blandt dårligt stillede grupper

REGIONSUDVALGET

53. fremhæver, at udvidelsen af, hvem der opfattes som voksne lærende, er udtryk for en rummelig og begyndende anerkendelse og validering af de mange forskellige evner, intelligenser, færdigheder, sociale og personlige kompetencer og erfaringer, som Europas borgere besidder. Det er dette værdifulde bidrag, som voksne lærende tilfører undervisningen. Det er vigtigt at tilrettelægge mulighederne for livslang læring, således at det sikres, at ny viden, færdigheder og holdninger, i det omfang det er muligt, er tilpasset den enkeltes behov og af de lærende opfattes som værende af relevans for deres særlige situation;

54. glæder sig over handlingsplanens forslag om udpegning af god praksis for anerkendelse og validering af ikke-formel/uformel læring, betoning af læringstiltag for ligestillede (*peer learning*) og samproduktion af generisk undervisningsmateriale, da denne anerkendelse og legitimering vil have en positiv motiverende effekt på sektoren og ikke mindst på den voksne lærende. Der må derfor gennemføres en validering på lokalt og regionalt niveau, og det er nødvendigt at inddrage de forskellige erhvervsgræne, hvad angår såvel kompetencebehov som validering;

55. mener, at den udstrakte anerkendelse af tidligere erhvervede kvalifikationer bør være af særlig betydning for *ældre europæeres* øgede og mere intensive deltagelse. Undersøgelser viser, at de ældre ikke er en synlig gruppe i de europæiske uddannelsessystemer, og den demografiske udvikling viser, at der er et presserende behov for initiativer rettet mod denne gruppe;

56. mener, at denne gruppes manglende/begrænsede deltagelse har store konsekvenser for gruppen selv, og giver anledning til bekymringer af sundhedsmæssig, samfundsmæssig, økonomisk og kulturel karakter og overvejelser om forholdet mellem generationerne og den europæiske samhørighed. Via gode principper og praksis fra alderdomsforskning med fokus på uddannelse må man søge at skabe effektive voksenuddannelsespartnerskaber med denne gruppe, anerkende og validere deres behov for læring, ønsker, resultater, erfaringer, motivation,

indlæringsformer, forventninger osv. og punktere myter og stereotype forestillinger om voksenuddannelse for ældre;

57. opfordrer til, at der skabes muligheder for kvalitetslæring og samtidig tilvejebringes den nødvendige finansiering for på den måde at tage behørigt hensyn til de kognitive og fysiske faktorer, motivationen, indstillingen og holdningerne til læring blandt denne stadigt vigtigere målgruppe for voksenuddannelsen i Europa;

58. vil arbejde for, at *informations- og kommunikationsteknologiens (IKT) anvendelse og indflydelse* på voksenuddannelsesområdet når ud til flere borgere;

59. fremhæver, at der er betydelig dokumentation for, at der med den hurtige udbredelse af e-læring i Europa er fare for, at der opstår en ny form for social ulighed, nemlig digital udstødelse. Undersøgelser viser, at der blandt de forskellige risikogrupper er relativt få, der har adgang til internettet og konsekvent bruger det (til at lære), på trods af at antallet i Europa samlet set hele tiden stiger;

60. finder, at uligheder i adgangen til IKT forstærker snarere end nedbryder de eksisterende hindringer for deltagelse i voksenuddannelse. Betegnelsen »den digitale kløft« dækker over betydelige geografiske og socioøkonomiske skævheder og store uligheder i adgangen til og brugen af IKT mellem generationerne og kønnene. »Blandede metoder«, kvaliteten af erfaringerne med e-læring, hindringer for deltagelse i e-læring osv. er alle af betydning for en effektiv og velfungerende voksenuddannelse i Europa. Det som det i virkeligheden drejer sig om er at udnytte de muligheder, som de nye teknologier giver, og sørge for, at flere borgere nyder godt af disse gennem lokale og regionale uddannelsesmuligheder.

Forbedret overvågning af voksenuddannelsessektoren

REGIONSUDVALGET

61. vedgår, at den manglende dokumentation for fordelene ved voksenuddannelse i høj grad svækker området og har store personlige, sociale, økonomiske, politiske, ressourcemæssige og strukturelle konsekvenser;

62. mener, at det, der skal til for at øge voksenuddannelsens anseelse og betydning i den enkelte persons, den lokale, regionale og nationale »bevidsthed« og aktiviteter, ikke er en »sort boks« af kvantitative input/output og resultater, men snarere et forskningsstyret kvalitativt og kommunikationsbaseret engagement. Stræben efter fælles forståelse og grundlæggende principper osv. vil være en hjælp på området, og de tiltag, der er skitseret i meddelelsen, hilses velkommen.

Bruxelles, den 19. juni 2008

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for

Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Klynger og klyngepolitik«

(2008/C 257/12)

REGIONSUDVALGETS ANBEFALINGER

- anmoder Kommissionen om at udarbejde et rammeprogram, som letter samarbejdet og sammenkoblingen mellem alle de involverede forvaltninger og om at fastlægge retningslinjer for oprettelse og sammenkobling af klynger, også på tværs af grænserne. Samarbejde mellem klynger er et lovende middel til at styrke EU's innovationsevne og tiltrække sig investorer og innovatørs opmærksomhed på verdensplan; derfor bør klyngeorganisationers grænseoverskridende samarbejde ikke kun finde sted i Europa, men i hele verden for at nå målet om »world level clusters«, klynger på globalt plan;
- mener, at der bør være en **samlet strategisk ramme**, som integrerer de forskellige parters synspunkter, dvs. offentlige forvaltninger, universiteter, forskningscentre og virksomheder, og som muliggør koordinering af de tre processer, der består i at:
 - skabe betingelser for og stimulere udvikling af klynger,
 - fremme gennemførelse af initiativer foreslået af klynger,
 - sikre sammenkobling af klynger på såvel nationalt som tværnationalt plan med henblik på udveksling af erfaringer og samarbejde.
- foreslår i denne forbindelse, at der som et første skridt hen imod udviklingen af denne strategiske ramme nedsættes en ekspertgruppe på højt niveau, som skal undersøge spørgsmålet og forelægge retningslinier for integration og harmonisering af kriterierne for Rådet og Kommissionen.

Ordfører: Antonio Gonzalez Terol (ES/PPE), Generaldirektør for Europæiske Anliggender, Madrid-regionen

POLITISKE ANBEFALINGER

BAGGRUND

Rådet (konkurrenceevne) pegede på sit møde den 4. december 2006 på klyngedannelse som en af de ni strategiske prioriteter for innovation på EU-plan.

Det slovenske formandskab har anmodet Regionsudvalget om at udarbejde en sonderende udtalelse inden udgangen af første halvår 2008, så Kommissionen kan tage den med i betragtning ved udarbejdelsen af sin meddelelse om klyngepolitik (juli 2008).

Ifølge konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Bruxelles den 13.-14. marts 2008 bør bestræbelserne på at skabe bedre rammebetingelser for innovation koordineres bedre, bl.a. ved at styrke forbindelserne mellem videnskab og industri og innovationsklynger i verdensklasse og udvikling af regionale klynger og net. Desuden bør innovative SMV'ers øgede deltagelse i klynger og i offentlige indkøb fremmes.

Generelle bemærkninger

REGIONSUDVALGET

1. opfordrer det næste formandsland, Frankrig, til at fortsætte med at støtte rapporter, undersøgelser og politiske debatter om klynger og udforske nye initiativer, der kan indgå i den strategi for klyngepolitik, som Kommissionen er ved at forberede;

2. definerer en klynge som en geografisk koncentration af specialiserede virksomheder inden for en erhvervssektor, som er gensidigt forbundne med specifikke leverandører og med andre virksomheder i indbyrdes relaterede erhvervssektorer, der konkurrerer, men også samarbejder. Denne sektor omfatter et stort antal brancher, en krydsbefrugtning af fagområder og virksomheder. Klyngerne har nået deres højeste udviklingstrin, når de er i stand til at udnytte potentialet i den gensidige afhængighed til at satse på supplerende erhvervsaktiviteter og dermed skabe synergier, der fremkalder en samlet sektorvækst, som alle deltagerne i klyngen får gavn af. Der tales således om »co-ompetition« (cooperation+competition) som en erhvervsstrategi, der er en mellemting mellem samarbejde og konkurrence. Den er karakteristisk for klynger og skaber en maksimal konkurrenceevne. Mellem medlemmerne af en klynge skal der herske gensidig tillid, og de skal have samme mål og prioriteter for at kunne opnå total koordination i flere forskellige sammenhænge på forskellige niveauer;

3. erkender, at EU står svagt, hvad angår omsætning af idéer til nye produkter og tjenester, og at det er nødvendigt at vedtage nye offentlige politikker, som letter netværksdannelse mellem de forskellige sociale aktører, der er involveret i produktion, overførsel og anvendelse af viden. Det er nødvendigt at udvikle nye kontaktkanaler mellem offentlige myndigheder, universiteter, forskningscentre og virksomheder;

4. mener, at det er nødvendigt at investere i forskning og udvikling, men at det ikke hidtil er sket i tilstrækkeligt omfang. Hvis man vil styrke innovationen i EU, må man samle kræfterne og dirigere investeringen i forskning hen imod strategiske områder;

5. understreger, at en geografisk koncentration af virksomheder ikke i sig selv er nogen garanti for udvikling af klynger eller af netøkonomi, synergi og forbedring af konkurrenceevnen. En vis kritisk masse eller en tilstrækkelig produktionsmængde skal nås, før man kan tale om klynger. Der må også lægges vægt på kvalitative aspekter og på de ydre omstændigheder, især gensidig tillid og et solidt forhold mellem virksomhederne, hvis det skal lykkes at gennemføre fælles tiltag, der er bæredygtige;

6. finder de statistiske data utilstrækkelige til at måle disse to aspekter (kritisk masse og kvalitet) og foreslår, at det europæiske observationscenter for klynger udarbejder en undersøgelse af, hvornår de nødvendige betingelser for at tage hensyn til disse aspekter og dermed for klyngedannelse er til stede; tilbyder sin hjælp på grundlag af sine erfaringer og sin nærhed til regionerne;

7. er enig i, at klynger er vigtige drivkræfter og bannerførere for innovation, bidrager til konkurrenceevnen og til en bæredygtig udvikling af industri og tjenesteydelser og styrker regionernes økonomiske udvikling ved at skabe værdier og arbejdspladser; dermed bidrager de også til territorial samhørighed, der er blevet medtaget i Lissabon-traktaten som et af EU's mål;

8. mener, at det i mange tilfælde er nødvendigt, at offentlige myndigheder og private foretagender deltager i stimuleringen af klynger og hjælper dem med at holde sig i fortroppen af de sektorer, de tilhører;

9. mener desuden, at den offentlige sektor kan spille en vigtig rolle, når det gælder om at løse de problemer, som klyngeinitiativer står over for, ved at

— medvirke til at fastlægge mål og overvåge resultaterne,

- fremme processen med at oprette klynger, i takt med at den udvikler sig og modnes (som anført i punktet nedenfor),
- integrere klyngeinitiativet i en mere overordnet politisk dagsorden;

10. mener desuden, at det bør være den offentlige sektors rolle at skabe de nødvendige betingelser for udvikling af klynger, f.eks. ved at

- garantere tilstedeværelsen af en højt kvalificeret arbejdskraft,
- lette de administrative formaliteter i forbindelse med oprettelse og udvikling af klynger,
- fremme oprettelse af informationscentre og integrerede servicecentre,
- støtte samarbejdet mellem uddannelsesinstitutioner og klynger, især gennem oprettelse af fælles centre for faguddannelse; hver enkelt medlemsstat burde have mindst ét center for specialuddannelse i klyngepolitik,
- garantere finansielle instrumenter til at dække klyngernes behov og sikre gode forbindelser mellem iværksættere, innovationscentre, investorer og finansieringskilder,
- fremme kanaler for koordination inden for den enkelte klynge og med andre klynger samt forbindelser mellem klynger og offentlige myndigheder,
- fremme udvikling af klyngers muligheder uden for EU, styrke deres aktiviteter på internationalt plan og fremme oprettelse af tværnationale net; en god offentlig politik kan være med til at give regionen, og klyngen, et image, som forøger deres eksterne vækstmuligheder,
- fremme forskning, udvikling og innovation med særligt henblik på faktorer, der er afgørende for iværksættelse og udvikling af nyskabende foranstaltninger, som tillige kan virke som en løftestang for den private sektor,
- støtte og fremskynde private initiativer uden at glemme, at de tre forvaltningsniveauer — det europæiske, det nationale og det regionale — skal være indbyrdes forbundet; det regionale niveau har en nøglefunktion i forbindelse med fastlæggelse og gennemførelse af støttepolitikken for klynger.

Regionsudvalget understreger dog, at der er to vigtige fejltagelser, som de offentlige myndigheder skal undgå:

- De skal undgå at skabe klynger, hvis der ikke findes noget i forvejen at bygge på. Klynger er normalt et resultat af en historisk udvikling, hvorfor enhver kunstig oprettelse af klynger som regel ender med en fiasko.
- Af samme grunde skal de undgå at holde klynger kunstigt i live, når markederne og teknologien har overflødiggjort dem;

11. bekræfter, at det er nødvendigt for klyngernes konkurrenceevne på verdensmarkedet, at de opbygger et stærkt netværk

mellem virksomheder, universiteter og offentlige myndigheder og konstant befinder sig i en innovationsproces, så de på ethvert tidspunkt kan drage fordel af nye synergier. Kun derved kan klyngens overlevelse sikres. Man må på forhånd gøre sig det klart, at høj ekspertise er et af klyngernes karakteristika, men at ikke alle klynger kan opnå det samme udviklingsniveau eller den samme internationale dimension. Ekspertisen på dette område skabes skridt for skridt over længere tid, via tildeling af specifikke finansielle ressourcer, god forvaltning og markedsorienterede strukturreformer, som sikrer den nødvendige mobilitet blandt de relevante faktorer (risikovillig kapital og forskere);

12. mener, at oprettelse af »global value chains« (GVC) via klynger — på baggrund af den aktuelle globalisering af markederne — er afgørende for en bedre koordinering mellem virksomheder og for en forøgelse af den samlede konkurrenceevne. Innovation er et grundtræk i alle klynger, men det skal understreges, at klynger ikke kun udvikles i teknologintensive sektorer, men også findes i sektorer på et teknologisk mellemniveau eller lavt niveau;

13. påpeger, at klynger er særlig interessante for SMV'er, som deri finder et miljø, der fremmer deres kontakt med universiteter og store virksomheder, og som desuden giver dem adgang til internationale handelsnetværk;

14. gør dog opmærksom på, at nogle lande og regioner af og til fokuserer for meget på SMV'erne og glemmer, at den lave tilstedeværelse af store virksomheder kan begrænse klyngernes økonomiske effekt.

Bidrag til Lissabon-dagsordenen

REGIONSUDVALGET

15. vurderer, at de relevante faktorerers frie bevægelighed og de udviklede økonomiers høje omkostningsniveau taler til fordel for en virksomhedsudflytning, som skal imødegås ved at orientere produktionssystemerne i retning af aktiviteter, der giver større merværdi, især aktiviteter, der kræver mere forskning, udvikling og innovation;

16. mener, at Lissabon-dagsordenen var et svar på globaliseringsens nye udfordringer med dens mål om at udnytte EU's egne menneskelige ressourcer, skabe sammenhæng i innovationspolitikkerne, fastlægge en innovationsfremmende rammeloavgivning, fremme innovative virksomheders etablering og vækst og forbedre grænsefladerne inden for innovationssystemet; opfyldelsen af disse målsætninger vil bane vejen for et samfund, der er åbent over for innovation og viden og dermed i stand til at konkurrere — om ikke på omkostninger så på merværdi;

17. understreger, at regionerne for at forbedre deres konkurrenceevne bør styrke kapitalintensive sektorer med højt specialiseret arbejdskraft og med en markant innovativ karakter;

18. minder om, at der i EU er et stort underskud i den private sektors investering i forskning og udvikling; mener derfor, at det ikke vil nytte noget at øge de offentlige udgifter til forskning og udvikling, medmindre virksomhederne selv forfølger disse mål og stiller sig i spidsen for de nødvendige initiativer. Det er dog vigtigt, at de offentlige udgifter til forskning og udvikling på nationalt niveau har et omfang, der sikrer slagkraft. Kun på denne måde kan disse midler gennem forskning og innovation nå ud på markedet. De offentlige investeringer i forskning og udvikling bør fungere som løftestang for den private sektors forskning, udvikling og innovation, så der sker en drastisk stigning i forsknings-, udviklings- og innovationsaktiviteternes andel af de europæiske regioners BNP. Dette kræver en kombination af 4 hovedindsatsområder:

- Styrkelse af **udviklingen af klynger** eller konglomerater af virksomheder og offentlige institutioner omkring meget innovative aktiviteter.
- Fremme af oprettelsen af fysiske rum tilpasset disse aktiviteter, hvor viden (universiteter) og erhverv (virksomheder) sameksisterer: **videnskabs- og teknologiparker**.
- Fremme af såvel finansielle som andre instrumenter, der kan støtte **oprettelsen af nye virksomheder** på et innovativt grundlag.
- Tilskyndelse til etablering af gensidige forbindelser mellem videnscentre og forskning, udvikling og innovation, fremme af fora for udveksling af viden samt støtte til oprettelse af netværk af spydspidsregioner på innovationsområdet.

Udvikling af EU-dimensionen

REGIONSUDVALGET

19. glæder sig over den udvikling, Europa-Kommissionen har sat i gang gennem utallige programmer og net, som har bragt udformningen og definitionen af klynger et stort skridt videre og åbner mulighed for erfaringsudveksling;

20. sætter ikke spørgsmålstegn ved Kommissionens støtte til udvikling af nye og bedre klynger på nationalt eller regionalt niveau, men mener, at der er et vist behov for information om identificering og udvikling af god praksis og for centre, der anviser instrumenter, som kan anvendes og konsulteres systematisk. Det bør være let for aktørerne at få adgang til disse værktøjer; bemærker i den forbindelse, at det har iværksat en studie om »Klynger og klyngepolitik — Vejledning for politiske beslutningstagere på regionalt og lokalt plan«;

21. anmoder ikke desto mindre Kommissionen om at udarbejde et rammeprogram, som letter samarbejdet og sammenkoblingen mellem alle de involverede forvaltninger; det skal fastlægge retningslinjer for oprettelse og sammenkobling af klynger

og for grænseoverskridende samarbejde mellem klynger. Samarbejdet mellem klynger betragtes som et lovende middel til at styrke EU's innovationsevne og tiltrække sig investorer og innovatørers opmærksomhed på verdensplan; klyngeorganisationernes grænseoverskridende samarbejde bør på denne baggrund ikke begrænses til Europa, men foregå på verdensplan med det endemål at oprette »world level clusters«, dvs. klynger på globalt plan;

22. mener, at samarbejde mellem klynger er af stor interesse for små og mellemstore virksomheder, da det letter den vitale adgang til information samt udveksling af teknisk knowhow; det giver desuden mulighed for at deles om forskningsinfrastrukturer og produktionsmidler;

23. konstaterer den skævhed, der ligger i, at mange klynger er ivrige efter at udvikle deres egne virksomheder i deres egen region eller land, selvom der er enorme muligheder for at udveksle oplysninger og god praksis med andre klynger i nabolande;

24. anmoder indtrængende Kommissionen om at fjerne alle barrierer for handel og investering i EU; gennemførelsen af det indre marked er afgørende for markedsåbning og konkurrence;

25. påpeger, at de nuværende handelsbarrierer sammen med de forskellige lovgivninger, socialsikringssystemer, forvaltningssystemer og skatte- og afgiftssystemer kan være stærkt medvirkende til at indsnævre det tværnationale samarbejde. Desuden bidrager sprogbarrierer til at fastholde forvaltningen af klyngerne og gennemførelsen af deres mål inden for deres eget land og begrænse deres internationale forbindelser.

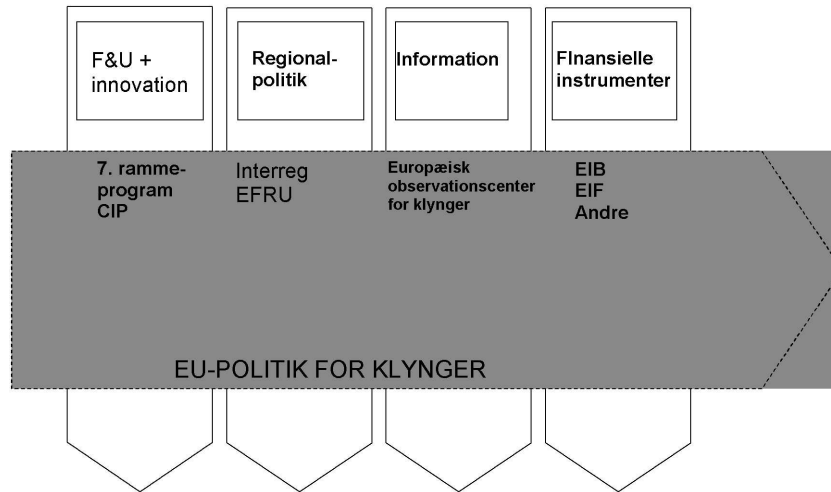
Regionsudvalgets anbefalinger

REGIONSUDVALGET

26. anbefaler Kommissionen at undlade at opsplitte EU's indsats til fremme af klynger i så mange områder og mener, at fremme af klynger og støtte til samarbejde mellem klynger skal samles i ét enkelt indsatsområde;

27. mener på baggrund af den stadig større rolle, Kommissionen giver de regionale myndigheder i forbindelse med fremme, koordinering og udnyttelse af klyngeinitiativerne, at Kommissionen bør give regionerne garanti for, at de forsknings- og innovationsinitiativer, den selv administrerer direkte (især 7. rammeprogram og rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation), bliver mere synlige. Man bør være særlig opmærksom på at sikre en rimelig interaktion med de selvstændige kontorer, Kommissionen har oprettet inden for forskning og innovation, samt med det fælles teknologiinitiativ (ITI — Joint Technology Initiative);

28. slår til lyd for integration og harmonisering af støttekriterier for klynger på EU-plan som et afgørende supplement til de samarbejdspolitikker, der findes på alle niveauer, således at der anlægges et **helhedssyn på indsatsen** i stedet for de delmål, der styrer de forskellige EU-initiativer for klynger, som i dag findes på mange områder (forskning og udvikling, tværregionalt samarbejde, overvågning af konkurrenter på teknologiområdet, støtte til finansiering af projekter osv.);

29. understreger, at alle foranstaltninger, som fremmes på grundlag af dette helhedssyn, bør koncentreres om mål som vækst og konkurrenceevne og om prioriterede indsatsområder, der bør række videre end blot og bar erfarings- og informationsudveksling og også omfatte fællesprojekter og fælles tiltag, udveksling af personale og målgrupper mellem projekter, udvikling af EU-net og -institutioner osv.

På denne baggrund foreslår Regionsvalget:

1. GENNEMFØRELSE AF EN FÆLLES STRATEGISK RAMME FOR KLYNGER

Der mangler efter Regionsudvalgets mening en **samlet strategisk ramme**, som integrerer de forskellige involverede parter synspunkter: offentlige forvaltninger, universiteter, forskningscentre og virksomheder, og som muliggør koordinering af de tre tidligere beskrevne processer, der består i at:

- skabe betingelser for og stimulere udvikling af klynger,
- fremme gennemførelse af initiativer foreslået af klynger,
- sikre sammenkobling af klynger på såvel nationalt som tværnationalt plan med henblik på udveksling af erfaringer og samarbejde.

Regionsudvalget foreslår i denne forbindelse, at der som et første skridt hen imod udviklingen af denne strategiske ramme nedsættes en ekspertgruppe på højt niveau, som skal undersøge spørgsmålet og forelægge retningslinier for integration og harmonisering af kriterierne for Rådet og

Kommissionen. Gruppen bør være helt uafhængig og ledes af en fremtrædende europæisk personlighed, der er anerkendt for sin indsats på dette område. Den bør bestå af repræsentanter for alle relevante samfundssektorer: politikere, forvaltninger, især regionale, virksomheder, som har erfaring med forvaltning af klynger, universiteter, forsknings- og teknologiceentre, finansieringsinstitutioner og andre mulige långivere (Business Angels Networks, risikokapitalfonde osv.).

Denne strategiske ramme vil sikre den bedst mulige udnyttelse af de forskellige initiativer på specifikke områder, som allerede findes i forbindelse med klynger, anlægge et helhedssyn på dem og fastlægge retningslinjer for handling, der kan fremme forløbet af de processer, som finder sted i udviklingen af en klynge:

FORBEREDELSESFASEN

- Tilvejebringelse af de nødvendige udviklingsbetingelser.
- Tildeling af finansiel støtte, som letter sammenkoblingen af små og store virksomheder i samme region, og vurdering af de potentielle synergier.
- Involvering af virksomheder, der fungerer som »lokomotiver«.
- Forbindelser med forskningscentre inden for den pågældende sektor.

LANCERINGSFASEN

- Udvikling af tillidsforhold.
- Sammenkobling af virksomheder fra forskellige klynger med henblik på dannelse af tværnationale metaklynger.
- Skabelse af klyngens egen organisationsform og image (»brand«).
- Udarbejdelse af en strategisk samarbejdsdagsorden.

VÆKSTFASEN

- Udformning og udvikling af egne projekter.
- Inddragelse af klyngerne i de europæiske teknologiplatforme.
- Alliancer mellem klynger, samarbejdsplatforme mellem regioner.
- Formidling af resultaterne af klyngesamarbejdet for at sikre, at projektets resultater når ud til andre regioner.
- Nye produkter som resultat af samarbejdsinitiativer.

MODNINGSFASEN

- Innovationer og egne patenter.
- Fremkomst af kommercielle underklynger.
- Strategiske partnerskaber for økonomisk udvikling.
- Tiltrækning af nye investeringer i regionen.

2. TILLIDSSKABENDE FORANSTALTNINGER, DER FREMMER FASTLÆGGELSEN AF EN STRATEGISK RAMME

Regionsudvalget erkender, at **samarbejdet mellem virksomhederne** i klyngerne skal stimuleres for at fremme etableringen af et førsteklasses net af klyngenetværk, som giver dem mulighed for at deles om tjenesteydelser og bedste praksis på europæisk og internationalt plan. Dette kan f.eks. ske gennem:

- udvikling og udbredelse af samarbejdsinstrumenter med henblik på deling af den viden, der er fremkommet i de regionale klynger,
- fremme af arrangementer/møder/match-dage med de forskellige aktører, især virksomhederne, fra de forskellige klynger,
- udarbejdelse af en fælles årsrapport om aktiviteterne i alle europæiske klynger,
- tilskyndelse til udvikling af fælles tjenester på bl.a. uddannelses- og informatikområdene.

Regionsudvalget understreger vigtigheden af, at de offentlige forvaltninger stimulerer **projekter, der kan foregribe efterspørgsel**, ved at:

- forbinde de forskellige regioners observationscentre og organer for teknologisk overvågning gennem oprettelse

af et europæiske system til overvågning af industriel forskning og innovation samt forbedring af informationen om intellektuelle ressourcer, der kan gøre det muligt at forudse løsninger på udbudssiden og finde frem til værdiskabende teknologier,

- stimulere samarbejdet med de europæiske teknologiplatforme,
- udvikle offentlige projekter, som forskellige regioner tager del i (fælles specifikationer og indkøbsprocesser),
- tilskynde til fælles regler i forskellige regioner, som kan fremme eller foregribe udviklingen af innovative teknologier.

Regionsudvalget gentager, at det er absolut nødvendigt at samle de eksisterende oplysninger i en enkelt **europæisk informationsplatform for klynger (INFOCLUSTER)** og inkorporere funktioner, der er nyttige for virksomhederne, og som kun delvist dækkes i dag. Udvalget er her af den opfattelse, at det europæiske observationscenter for klynger vil være det bedst egnede organ til udvikling af en sådan informationsplatform:

- Et system for regional information, som strukturerer og samler det aktuelle udbud af infrastrukturer og forskningscentre, virksomheder, der er aktive på forsknings-, udviklings- og innovationsområdet, universiteter og andre centre, forskningsstrategier, væsentlige tekniske og politiske kontakter osv.. Et sådant system ville lette de indbyrdes kontakter mellem de forskellige videnscentre og klyngerne. Det kunne ledes af Europa-Kommissionen i samarbejde med Regionsudvalget, der kunne formidle kontakt til regionerne og de klynger, der findes på regional plan.

- Et dynamisk konkurrencebarometer, hvor klynger kan sammenligne sig med andre klynger med tilsvarende karakteristika og få kendskab til deres relative stilling i forhold til konkurrenterne.

- En oversigt over klyngepolitikker, der viser de nationale og regionale programmer og politikker, der anvendes i hvert enkelt geografisk område på alle felter (støtte til forskning, udvikling og innovation, finansielle støtteinstrumenter, uddannelsesprogrammer og udveksling osv.), med henblik på informationsudveksling.

- Forskellige rapporter om virksomheders eller klyngers bedste praksis med hensyn til vidensdeling.

Regionsudvalget bekræfter, at det er nødvendigt at fremme **samarbejdet mellem finansieringsinstrumenter for innovation** (kapital, gæld, direkte støtte) i de forskellige regioner eller lande med henblik på at lette investeringer i store projekter, som via klyngerne omfatter flere regioner i forskellige europæiske lande. De burde gives et løft med større støtte fra europæiske fonde som EIB og EIF.

Regionsudvalget mener, at klynger kan **deles om ressourcer og tjenester**, så de får fælles adgang til tjenester af større kvalitet:

- en jobbørs for specialiserede job samt udvekslings- og uddannelsesprogrammer for forskere i den private sektor,
- mobilitet blandt virksomheder, som deler inkubatorernes (udviklingsparkernes) faciliteter og tjenester,
- udveksling af tekniske kompetencer, forskningsinfrastrukturer og produktionsudstyr, som gør det muligt at opnå stordriftsfordele,
- et europæisk system for overvågning af forskning, industriel innovation og forbedret information om intellektuel kapital.

Bruxelles, den 19. juni 2008

3. FORANSTALTNINGER TIL FORUDGÅENDE, LØBENDE OG EFTERFØLGENDE EVALUERING SOM RETNINGSLINJER FOR FREMTIDIGE INITIATIVER

Evaluering kan betragtes som en form for forskning, som anvender særlige teknikker og besvarer spørgsmål som f.eks.: Er klyngens behov blevet opfyldt? Er der blevet udformet en hensigtsmæssig politik, og er den blevet gennemført ordentligt? Vil den få den ønskede virkning? Kan mål, der ikke er blevet nået, blive undersøgt på ny? Kan politikens effektivitet øges?

Regionsudvalget opfatter evaluering som et redskab, der skal anvendes i hele gennemførelsesforløbet, og som bl.a. skal øge troværdigheden af klyngernes politik.

Luc VAN DEN BRANDE

Formand for
Regionsudvalget

MEDDELELSE TIL LÆSERNE

Institutionerne har besluttet, at der ikke længere skal henvises til den seneste ændring af en given retsakt.

Medmindre andet er angivet, forstås en henvisning til en retsakt i de tekster, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, derfor som en henvisning til retsaktens i dens gældende udgave.